

PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA • 2013 M. BALANDIS

Liahona

**Jėzus Kristus: Išpirkėjas
ir Pavyzdys, p. 18, 26**

Draugai – tai žmonės, kurie ... , p. 52

Ar tu atsivertęs? 10 būdų sužinoti, p. 56

**Kalbėjimas su savo vaikais apie
šventyklą, p. 62, 64**

*„Kristaus
šviesa yra ta
dieviška galia,
kuri sklinda
iš Dievo per
Jėzų Kristų.
Ji teikia šviesą
ir gyvybę
viskam.“*

Vyresnysis Ričardas G.
Škotas iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo, „Peace of
Conscience and Peace of
Mind“, *Liahona*, 2004 m.
lapkritis, p. 15.

ŽINIOS

- 4 Pirmosios Prezidentūros žinia: Jis prisikėlė**
Prezidentas Henris B. Airingas
- 7 Lankomojo mokymo žinia: Šventyklos sandoros**

APYBRAIŽOS

- 12 Mirtis ir gyvenimas. Pionierių požiūris į Prisikėlimą**
Pionieriai ir ankstyvieji pranašai liudijo, kad rado viltį Prisikėlime.

- 18 Jėzaus Kristaus misija ir tarnystė**
Vyresnysis Raselas M. Nelsonas
Norėdami sekti Juo ir suvokti Jo Apmokėjimą, galime stengtis elgtis kaip jis vadovaudamiesi penkiais principais.

- 26 Velykų savaitė**
Paskutinę savo gyvenimo savaitę Gelbėtojas padarė visų didžiausią stebuklą.

- 30 Padėkime vaikams pasiruošti krikštui**
Džesika Larsen ir Marisa Vidison
Ką gali padaryti tėvai, kad jų vaikų krikštas būtų prasmingesnis?

- 34 Šventyklos trauka**
Vyresnysis Žairas Mazagardžis
Sužinokite, kaip šventykla gali paskatinti atsivertimą.

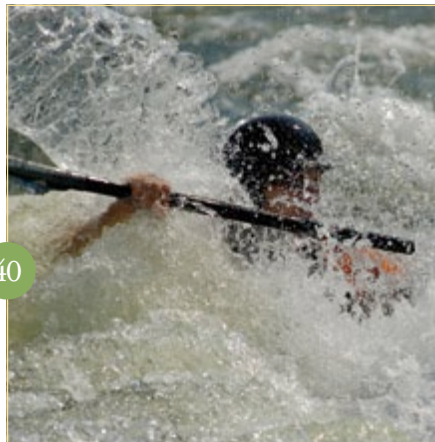
SKYRIAI

- 8 Balandžio konferencijos užrašai: Konferencijų kalbų studijavimas kartu**
Gregas Betis
- 9 Mokykime iš Jaunimo stiprybės vardan: Kaip svarbu turėti gerus draugus**
- 10 Kuo mes tikime: Šventoji Dvasia guodžia, įkvepia ir liudija**
- 36 Pastarųjų dienų šventųjų balsai**
- 74 Bažnyčios naujienos**
- 80 Kol susitiksime vėl: Gerkime iš to Šaltinio**
Aaronas L. Vestas

VIRŠELYJE

Priekiniame: Timo Tagarto fotoilustracija
© IRI Galiniame: Metju Rajerio fotoilustracija
Vidinėje priekinio viršelio pusėje: Kristinos Šumskos nuotrauka.

40

40 Geresniosios dalies pasirinkimas

Metju D. Flitonas
*Kad būtų visiškai pasišventęs
 Jėzaus Kristaus Evangelijai,
 Zoltanas turėjo atsisakyti kai
 kurių gerų dalykų.*

52

42 Klausimai ir atsakymai

*Kaip galiu paaiškinti draugams,
 kodėl laužyti skaistybės įstatymą
 yra blogai?*

44 Kaip tarnauti kunigystės pašaukimuose

Prezidentas Tomas S. Monsonas
*Mokykimės, kaip pasiekti, mokyti ir
 paveikti tuos, kuriems tarnaujame.*

45 Mūsų erdvė

46 Kodėl mums reikalinga Mormono Knyga

*Keturios priežastys, dėl kurių
 Mormono Knyga yra būtina.*

48 Augimas derlingoje dirvoje. Ištikimasis Ugandos jaunimas

Sindi Smit
*Štuos vaikus ir merginas stiprina
 tai, ką jie aukoja dėl Evangelijos.*

52 Jaunimo stiprybės vardan: Kas yra tikras draugas?

Eleinė Š. Dalton

54 Kaip aš žinau: Mano kvietimas į išgelbėjimą

Emersonas Chosė da Silva
*Kai pagaliau priėmiau savo
 draugo kvietimą, supratau,
 kad radau kai ką svarbaus.*

56 Dešimt būdų sužinoti, ar esi atsivertęs

Taileris Ortonas
*Tai, ką sužinojau apie atsivertimą,
 padeda man matyti savo pažangą
 Evangelijoje.*

59 Plakatas: Sunkiai dirbti tikrai verta

*Pažiūrėkite, ar jums
 pavyks surasti šiame
 numeryje paslėptą Liahoną.
 Užuomina: Žiūrėkite savo
 didvyrio akimis.*

61

60 Mažasis močiutės Deni misionierius

Emilija Marija Guimares Koryja
*Vytoro meilė Evangelijai paskatino
 jo senelę atsiverti.*

61 Ypatingas liudytojas: Kodėl toks ilgas Bažnyčios pavadinimas?

Vyresnysis M. Raselas Balardas

62 Švęskime šventyklų pašventinimą!

Darsi Džensen
*Visame pasaulyje vaikai švenčia
 netoliese pastatytos šventyklos
 pašventinimą.*

64 Klausimai ir atsakymai apie šventyklą

*Atsakymai į tokius klausimus:
 „Kodėl mums reikalingos šventykl-
 los? Kas jose vyksta?“*

65 Muzika: Šeimą čia, žemėje, turiu

Ruth Muir Gardner ir
 Vanja Y. Watkins

66 Pradinukų organizacija namuose: Paskutinėmis dienomis Jėzus Kristus atkūrė Savo Bažnyčią

68 Keliaukime: Kur Bažnyčia buvo suorganizuota

Dženė Pinborou

70 Mažiems vaikams

81 Pranašo portretas: Vilfordas Vudrafas

Oficialus Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus
Bažnyčios tarptautinis žurnalas lietuvių kalba

Pirmoji Prezidentūra: Tomas S. Monsonas,
Henris B. Airingas, Dyteris F. Uchtdorfas

Dvylikos Apaštalų Kvorumas: Boidas K. Pakeris,
L. Tomas Peris, Raselas M. Nelsonas, Dalinas H. Ouksas,
M. Raselas Balardas, Ričardas G. Skotas, Robertas D. Heilsas,
Džefris R. Holandas, Devidas A. Bednaris, Kventinas L.
Kukas, D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersonas

Redaktorius: Kreigas A. Kardonas

Konsultantai: Šeinas M. Bovenas, Bredlis D. Fosteris,
Kristofelis Goldenas Jaun., Antonis D. Perkinas

Generalinis direktorius: Devidas T. Vornoris
Šeimos ir narių rėmimo skyriaus direktorius:
Vincentas A. Vaunas

Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius:
Alanas R. Loiborgas

Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas

Vadovaujantis redaktorius: R. Valis Džonsonas

Vadovaujančio redaktoriaus padėjėjai:

Rajenas Karas, Laryn Porter Gont

Padėjėja leidybos klausimams: Melisa Zenteno

Rašymo ir redagavimo grupė: Siuzan Beret,
Devidas Diksonas, Devidas A. Edvardas, Metju D.
Flitonas, Minda Rei Fridman, Lori Fuller, Garis H. Garfas,
Dženerifer Greisė Džouns, Hikari Loftus, Maiklas R. Morisas,
Ričardas M. Romnis, Polas Vandenbergas, Džulija Vudburi

Generalinis meno skyriaus direktorius:

Dž. Skotas Knudsenas

Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas

Apipavidalinimo grupė: Dženet Endrius, Fei P. Andrus,

C. Kimbolas Botas, Tomas Čaildas, Keris Lyn C. Herin,

Kolynė Hinkli, Erikas P. Džonsenas, Skotas M. Mūjis,

Bredas Teris

Intelektualinės nuosavybės koordinatore:

Koletė Nebeker Onė

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piters

Gamybos grupė: Koni Bautorpė Bridž, Hovardas Dž.

Braunas, Džiuilė Burdet, Brajanas V. Džidžis, Ketlynė

Hovard, Denisė Kirbi, Džini Dž. Nelson, Tajus Pilčers,

Geil Teit Raferti

Spausdinimui ruošė: Džefas L. Martinas

Spausdinimo skyriaus direktorius: Kreigas K. Zedgvikas

Realizacijos skyriaus direktorius: Evasnas Larsenas

Dėl žurnalo įsigijimo teiraukitės artimiausiam krašto

paskirstymo centre.

Rankraščius ir užklausas galite pateikti interneto
tinklalapyje liahona.lds.org, išsiųsdami elektroninį laišką
adresu liahona@ldschurch.org; ar išsiųsdami įrašytą laišką
adresu *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt
Lake City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas *Liahona* (Mormono Knygos terminas, reiškiantis
kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų,
bislamu, bulgarų, sebuanu, čekų, danų, estų, fidžiečių,
graikų, islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų,
kambodžiečių, kinų, kiribačių, korejiečių, kroatų, latvių,
lenkų, lietuvių, malagasių, maršaliečių, mongolų, norvegų,
olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samojiečių,
slovėnų, suahelių, suomių, švedų, tagalogu, taitiečių,
tajių, tongiečių, ukrainiečių, urdų, vengrų, vietnamiečių
ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis kalbomis žurnalas
leidžiamas skirtingais tiražais.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos.
Printed in the United States of America.

Tekstinę ir vaizdinę *Liahonos* medžiagą prirėmus galite
pasidauginti nekomerciniam naudojimui bažnyčioje ar
namuose. Jei šalia iliustracijos yra atitinkamas draudimas,
prašome jos nekopijuoti. Dėl autorių teisių rašykite į
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el. paštu:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 15 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)
Lithuanian (ISSN 1521-477X) is published two times a
year (April and October) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada,
\$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and
new address *must* be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by
phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Idėjos šeimos namų vakarui

Šiame numeryje yra straipsnių ir veiklų aprašymų, kuriuos galima panaudoti
šeimos namų vakarui. Štai keletas pavyzdžių.

KODŽIO BELO FOTOLIUSTRACIJA © BRI

Jėzaus Kristaus misija ir tarnystė

p. 18: Vyresnysis Raselas M. Nelsonas moko penkių Jėzaus Kristaus gyvenimo principų, kuriais galime Juo sekti. Pagalvokite, ar nevertėtų aptarti šiuos principus ir kaip galėtume pritaikyti šį mokymą savo gyvenime. Galite perskaityti Raštų pasakojimą apie Gelbėtojo gyvenimą arba pažiūrėti Biblijos videofilmą (biblevideos.lds.org) apie šiuos principus. Užbaigti galite paliudydami apie Jo gyvenimą bei tarnystę ir sugiedodami giesmę „Dar šventumo man teik“ (*Giesmynas, 1995*, p. 10. 131).

„Kas yra tikras draugas?“ p. 52: Galite pradėti paklausdami, kas yra tikras draugas? Perskaitykite vyresniojo Roberto D.

Heilso apibrėžimą ir aptarkite, kokie draugai turėtume būti. Galite papasakoti apie atvejį, kai kažkas jūsų atžvilgiu pasielgė kaip tikras draugas, ir apie savybes, kurios gali padėti šeimos nariams būti geresniems draugams kitų atžvilgiu.

„Švęskime šventyklų pašventinimą!“

p. 62: Su savo šeima pažiūrėkite nuotraukas, vaizduojančias, kaip įvairiai vaikai švenčia šventyklos pašventinimą. Galite parodyti artimiausios šventyklos nuotrauką ir pakalbėti apie tai, kodėl šventyklos yra svarbios. Pabrėžkite, kad šeimos gali būti užantspauduotos tik šventykloje. Galite užbaigti giedodami giesmę „Šeimą čia, žemėje, turiu“ (p. 65).

JŪSŲ GIMTAJA KALBA

Žurnalas *Liahona* ir kita Bažnyčios literatūra daugeliu kalbų yra prieinama tinklalapyje www.languages.lds.org.

ŠIO NUMERIO TEMOS

Skaičiai nurodo straipsnio pirmąjį puslapį.

Apeigos, 18

Apmokėjimas, 18, 26, 45

Apreiškimas, 10, 46

Atkaklumas, 59

Atsivertimas, 34, 54, 56, 60

Auka, 40

Bažnyčios organizacija, 61

Draugystė, 9, 52, 54

Džiaugsmas, 37

Įkvėpimas, 36, 38

Jėzus Kristus, 4, 18, 26

Krikštas, 30

Kunigystė, 44

Malda, 18, 45

Mirtis, 4, 12, 39

Misionieriškas darbas, 34,

39, 48, 52, 54, 60

Mokymas, 8, 9, 30

Mormono Knyga, 46

Paklusnumas, 40, 42, 56

Pavyzdys, 48

Prioritetai, 40

Prisikėlimas, 4, 12, 26

Sakramentas, 18

Sandoros, 7

Skaistybė, 42

Smitas, Džozefas, 66

Standartai, 42, 45

Sugražinimas, 66

Šeima, 30, 65

Šventyklos, 34, 62

Šventyklos darbas, 7, 64, 38,

65, 80

Šventoji Dvasia, 10, 36

Tarnavimas, 44, 70

Tikejimas, 48

Viltis, 12

Visuotinė konferencija, 8, 37

Vudrafas, Vilfordas, 81

**Prezidentas
Henris B. Airingas**

Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Jis prisikėlė

Liudijimas apie Jėzaus Kristaus prisikėlimo realumą yra vilties ir pasiryžimo šaltinis. Ir taip gali būti kiekvienam Dievo vaikui. Taip buvo man 1969 m. vasarą, kai mirė mano mama, taip buvo visus metus nuo to laiko ir taip bus, kol vėl ją pamatysiu.

Liūdesį dėl laikino išsiskyrimo tuoj pat pakeitė džiaugsmas. Tai buvo daugiau nei viltis dėl džiaugsmingo susitikimo. Dėl to, kad Viešpats tiek daug apreiškė per savo pranašus, ir dėl to, kad Šventoji Dvasia patvirtino man tiesą apie prisikėlimą, galiu įsivaizduoti, koks bus mūsų susitikimas su pašventintais ir prisikėlusiais mylimaisiais:

„Tai tie, kurie išeis teisiųjų prikėlimo metu. [...]“

Tai tie, kurių vardai įrašyti danguje, kur Dievas ir Kristus yra visų teisėjas.

Tai tie, kurie yra teisūs žmonės, padaryti tobuli per naujosios sandoros tarpininką Jėzų, kuris atliko šį tobulą apmokėjimą praliedamas savo paties kraują“ (DS 76:65, 68–69).

Dėl to, kad Jėzus Kristus sutraukė mirties pančius, visi pasaulyje gimę Dangiškojo Tėvo vaikai prisikels kūne, kuris jau niekada nebemirs. Taigi mano ir jūsų liudijimas apie tą šlovingą tiesą gali pašalinti mylimo šeimos nario ar draugo netekties geluonį ir pakeisti jį džiaugsmingu laukimu ir tvirtu pasiryžimu.

Visiems mums Viešpats suteikė prisikėlimo dovaną, dėl kurios mūsų dvasios bus sujungtos su fiziškai tobulais kūnais (žr. Almos 11:42–44). Mano mama atrodys jauna ir

švytinti, senatvės ir fizinių kančių padariniai bus pašalinti. Ji ir mes tai gausime kaip dovaną.

Bet tie iš mūsų, kurie trokšta būti su ja amžinai, turi pasirinkti tam pasiruošti, kad galėtų gyventi ten, kur šlovėje gyvena Tėvas ir Jo mylimas prisikėlęs Sūnus. Tai vienintelė vieta, kur šeimos gyvenimas gali tęstis amžinai. Liudijimas apie tą tiesą sustiprino mano pasiryžimą per Jėzaus Kristaus Apmokėjimo įtaką mūsų gyvenime pasiruošti pačiam ir paruošti tuos, kuriuos myliu, aukščiausiam celestialinės karalystės laipsniui (žr. DS 76:70).

Taip siekiant amžinojo gyvenimo, Viešpats kaip vedlį mums siūlo sakramento maldas, kurios padeda man ir gali padėti jums. Per kiekvieną sakramento susirinkimą esame kviečiami atnaujinti savo krikšto sandoras.

Pasižadame visada atminti Gelbėtoją. Jo aukos simboliai padeda mums suvokti kainą, kurią Jis sumokėjo, kad sutrauktų mirties pančius, kad galėtų taikyti gailestingumą ir atleisti už visas mūsų nuodėmes, jei pasirenkame atgailauti.

Pasižadame laikytis Jo įsakymų. Skaitydami Raštus bei dabartinių pranašų žodžius ir klausydami įkvėptų kalbėtojų per sakramento susirinkimą, prisimename, kad esame sudarę sandorą tai daryti. Šventoji Dvasia primena mūsų širdims ir protams įsakymus, kurių turime labiausiai laikytis tą dieną.

Sakramento maldose yra Dievo pažadas, kad Jis atsiųs Šventąją Dvasią būti su mumis (žr. Moronio 4:3; 5:2; DS 20:77, 79). Girdėdamas jas suprantu, kad Dievas gali su manimi

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Turėtume pritaikyti Raštus sau, „kad tai būtų mūsų labai ir pasimokymui“ (1 Nefio 19:23). Galite perskaityti sakramento maldas, užrašytas Doktrinos ir Sandorų 20:76–79. Perskaitę Prezidento Airingo mokymą apie sakramento maldas, galite pakviesti savo mokomus žmones pagalvoti, kaip šiomis maldomis jie gali vadovautis gyvenime, kad sugrįžtų vėl gyventi su Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi.

vesti tarsi asmeninį pokalbį. Jis man primena, ką padariau, kas Jam patinka, dėl ko turiu atgailauti ir prašyti atleidimo, ir vardus bei veidus žmonių, kuriems turėčiau pasitarnauti Jo vardu.

Bėgant metams, tas besikartojantis patyrimas viltį pavertė malonės jausmais

ir suteikė tikrumą, kad Gelbėtojo Apmokėjimas ir Prisikėlimas atrakino man gailėstingumą.

Liudiju, kad Jėzus yra gyvasis Kristus, mūsų Gelbėtojas, tobulas pavyzdys ir vedlys į amžinąjį gyvenimą. ■

Jūsų asmeninis pokalbis su Dievu

Prezidentas Airingas moko, kad klausydami sakramento maldų galime jaustis taip, tarsi asmeniškai kalbėtume su Dievu. Prezidentas Airingas turi omenyje tris toliau išvardintas sritis. Šiuos klausimus galite užsirašyti savo dienoraštyje ir apmąstyti juos kiekvieną šio mėnesio sekmadienį. Kai apmąstote

ir gaunate Šventosios Dvasios įkvėptų minčių, jas taip pat galite užsirašyti į savo dienoraštį.

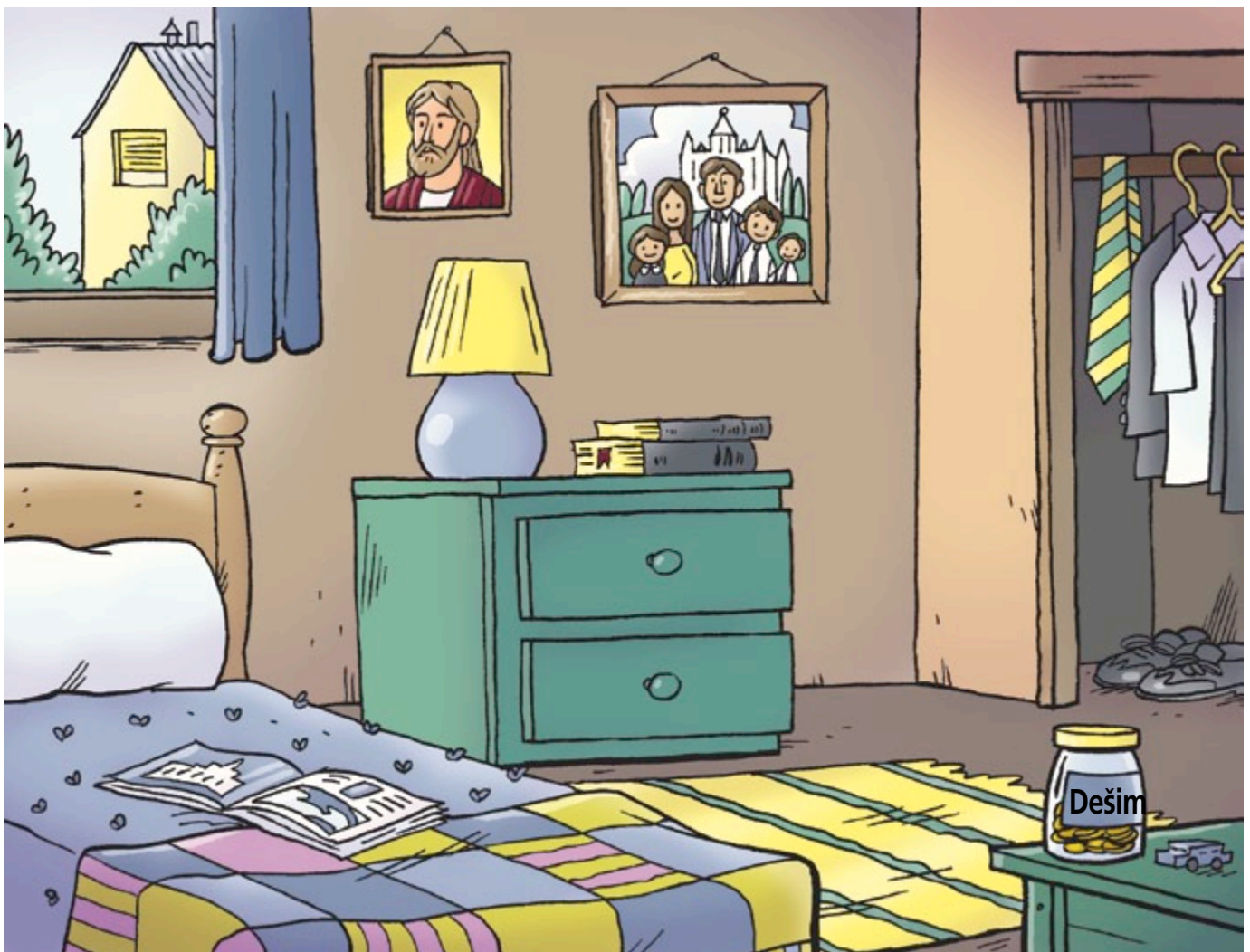
- Ką padariau, kas patiktų Dievui?
- Dėl ko turiu atgailauti ar prašyti atleidimo?
- Kam tarnaudamas pradžiuginčiau Dievą?

VAIKAI

Visada atminti Jėzų

Jokūbas stengiasi „visuomet atminti“ Gelbėtoją (žr. DS 20:77). Apsižvalgykite po jo miegamąjį. Ką

tokio, kas galėtų padėti jam visuomet atminti Jėzų, pastebėjote?

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padėsiančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje. Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Šventyklos sandoros

Šventykloje gaunamos išgelbėjimo apeigos, leidžiančios mums sugrįžti pas mūsų Dangiškąjį Tėvą į amžinos šeimos santykius ir tapti apdovanotiems palaimomis bei galia iš aukštybių, yra vertos bet kokios aukos ir bet kokių pastangų,¹ – sakė Prezidentas Tomas S. Monsonas. Jei dar nebuvo šventykloje, galite ruošti priimti šventyklos apeigas:

- Tikėdami Dangiškąjį Tėvą, Jėzų Kristų ir Šventąją Dvasią.
- Puoselėdami savo liudijimą apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir sugrąžintąją Evangeliją.
- Palaikydami dabartinius pranašus ir sekdami jais.
- Ruošdamiesi gauti šventyklos rekomendaciją per dešimtinės mokėjimą, moralinį tyrumą, sąžiningumą, Išminties Žodžio laikymąsi ir gyvenimą pagal Bažnyčios mokymus.
- Skirdami laiką, talentus ir išteklius Viešpaties karalystės kūrimui.
- Dalyvaudami šeimos istorijos darbe.²

Toliau Prezidentas Monsonas mokė: „Kai prisiminsime [šventykloje] sudarytas sandoras, mes tapsime pajėgūs pakelti bet kokius išbandymus ir įveikti bet kokias pagundas.“³

Iš Raštų

Doktrinos ir Sandorų 14:7; 25:13; 109:22

IŠNAŠOS

1. Žr. Tomas S. Monsonas, „Šventoji šventykla – švyturys pasauliui“, 2011 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Žr. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 21.
3. Tomas S. Monsonas, 2011 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.
4. *Daughters in My Kingdom*, p. 29–30.
5. Sarah Rich, in *Daughters in My Kingdom*, p. 30.

Tikėjimas, šeima, parama

Iš mūsų istorijos

„Daugiau nei 5 000 šventųjų užplūdo Navū šventyklą po jos pašventinimo. [...]

Šventyklos sandorų jėga, galia ir palaimos palaikė pastarųjų dienų šventuosius jų kelionėje [į vakarus], kai jiems teko iškęsti šaltį, karštį, badą, skurdą, ligas, nelaimes ir mirtį.“⁴

Kaip ir daugelis Paramos bendrijos seserų, Sara Rič tarnavo šventyklos darbuotoja. Ji taip pasakojo apie savo išgyvenimus: „Jei ne toje šventykloje Viešpaties Dvasios mums suteiktas tikėjimas ir pažinimas, [...] mūsų kelionė būtų tarsi šuolis į tamsą. [...] Bet mes tikėjome Dangiškuoju Tėvu, [...] jausdami, kad esame Jo išrinkti žmonės [...], ir, užuot gedėję, džiūgavome, kad atėjo mūsų išvadavimo diena.“⁵

Tas išėjimas nebuvo „šuoilis į tamsą“ ištikimoms pastarųjų dienų šventosioms moterims. Jas palaikė jų šventyklos sandoros.

Ką aš galiu padaryti?

1. Ar reguliariai garbinu šventykloje?

2. Ar skatinu seseris priimti šventyklos apeigas?

KONFERENCIJŲ KALBŲ STUDIJAVIMAS KARTŲ

Naujas konferencijos medžiagos skaitymo būdas smarkiai pagerino Evangelijos aptarimus mūsų šeimoje.

Gregas Betis

Daugelį metų mėgavomės žurnalų konferencijų numerių skaitymu kaip šeima, skaitydami po straipsnį kiekvieną kartą. Pradžioje tiesiog susirinkdavome aplink stalą ir iš eilės garsiai skaitydavome po vieną pastraipą. Bet pastebėjome, kad skaitome straipsnį tam, kad jį perskaitytume, nesustodami įsisavinti tų žinių.

Kad gautume daugiau naudos iš to, mudu su žmona nupirkome po konferencijos žurnalo numerį kiekvienam šeimos nariui ir suplanavome, kiek kalbų išstudijuosime per savaitę, kad iki kitos visuotinės konferencijos galėtume perskaityti jas visas. Kai kuriomis savaitėmis perskaitydavome po vieną kalbą, o kitomis savaitėmis – po dvi, bet kiekvienas turėdavome išstudijuoti kalbą ir pasižymėti labiausiai patikusias vietas. Tada per šeimos vakarą mokydavome vienas kitą iš pasižymėtų vietų.

Dažnai mūsų vaikai užduodavo klausimus, kurie pradėdavo diskusiją; arba mudu su žmona užduodavome studijuojant mums kilusius klausimus. Mums būdavo malonu girdėti, kaip mūsų paaugliai dėsto savo atsakymus į tuos klausimus, dalindamiesi tuo,

ką išmoko seminarijoje, bažnyčioje ar studijuodami asmeniškai. Tai tapo puikiu būdu reguliariai girdėti vienas kito nuoširdžius liudijimus labai jaukioje, nevaržančioje aplinkoje.

Netrukus pastebėjome, kad tą patį toną įgavo ir mūsų rytinis Raštų studijavimas. Kai kuriomis dienomis perskaite vos kelias eilutes pastebėdavome, kad laikas greitai prabėgo aptariant tas eilutes ir tai, kaip jos tinka aplink mus vykstantiems reiškiniams.

Dabar rytais daug kalbamės, juokiamės ir mėgaujamės vienybe prieš išeidami kiekvienas savo asmeniniais reikalais. Turime stiprų liudijimą apie mūsų pranašo patarimą kasdien kartu studijuoti ir melstis. Mūsų šeima virto tokia, kurioje mokomės vienas iš kito ir kurioje stipriname vienas kitą. Visa tai kilo dėl to, kad iš visuotinės konferencijos norėjome gauti daugiau. ■

Gregas Betis gyvena Jutos valstijoje, JAV.

STUDIJUOKITE IR TAIKYKITE KONFERENCIJOS ŽINIAS

„Atminkime, kad šios konferencijos metu mūsų išgirtos žinios bus išspausdintos gegužės mėnesio žurnaluose *Ensign* ir *Liahona*. Raginu jus studijuoti šias žinias, apmąstyti jose esančius mokymus, o tada taikyti juos savo gyvenime.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, 2010 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.

KAIP SVARBU TURĖTI GERUS DRAUGUS

Draugai turi didelę įtaką mūsų poelgiams, ypač kai esame jauni. „Jie paveiks jūsų mintis bei elgesį ir netgi gali nulemti tai, koku žmogumi tapsite.“¹ Jei pasirinksite gerus draugus, „jie didžiai jus stiprins ir laimins. [...] Jie padės jums būti geresniu žmogumi ir gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją.“²

52–53 šio numerio puslapiuose Eleinė S. Dalton, visuotinė Merginų organizacijos prezidentė, moko, kaip svarbu ieškoti gerų draugų ir patiems būti jais. Ji sako: „Tikros draugystės esmė yra siekti, kad kitam žmogui būtų kuo geriau.“

Draugystės puoselėjimas remiantis šiais principais padės jaunimui kurti ilgalaikius santykius ir socialinius įgūdžius, reiškančius daugiau nei vien tapimą „draugais“ socialiniuose tinklalapiuose. Kaip tėvai galite padėti savo vaikui suprasti, kaip svarbu būti geru draugu, ir pasirinkti draugus, kurie skatins jį gyventi pagal Evangeliją. Štai keletas naudingų patarimų.

Pasiūlymai, kaip mokyti jaunimą

- Kaip šeima ieškokite Raštų ištraukų, kuriose aprašomi gerų draugų pavyzdžiai. Aptarkite, kokios savybės sustiprino tas draugystes. Pakalbėkite apie Dovydą ir Džonataną (žr. 1 Samuelio

18–23), Rūtą ir Naomę (žr. Rūtos 1–2), Almą ir Mozijo sūnus (žr. Mozijo 27–28; Almos 17–20).³

- Peržvelkite skyrelį apie draugus knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan*. Su paaugliais aptarkite, kaip draugai paveikė jūsų gyvenimą. Paprašykite, kad jie papasakotų, kaip jie paveikė savo draugus ir buvo jų paveikti.
- Perskaitykite sesers Dalton straipsnį šiame numeryje. Pakalbėkite apie tikslą, kurį jos dukra Emi nusistatė ieškodama gerų draugų. Padėkite savo vaikams nusistatyti tikslus – kokių draugų jie nori ieškoti ir kokie draugai jie nori būti.
- Apsvarstykite, ar nevertėtų surengti šeimos namų vakarą, skirtą pasidalinti tokiomis mintimis apie draugystės stiprinimą: „Kad turėtum gerų draugų, pats būk geras draugas. Nuoširdžiai rūpinkis kitais; šypsokis ir leisk jiems žinoti, kad tau jie rūpi. Su kiekvienu elkis maloniai ir pagarbiai; neteisk ir nekritikuok aplinkinių.“⁴

Pasiūlymai, kaip mokyti vaikus

- Būti draugu reiškia padėti kitiems. Perskaitykite „Standing Up for Caleb“ 2009 m. kovo

RAŠTŲ IŠTRAUKOS APIE DRAUGYSTĘ

Patarlių 17:17; 18:24

Mokytojo 4:9–10

Mato 25:34–40

Luko 22:32

Mozijo 18:8–9

Liahonoje ir pakalbėkite su savo vaikais apie tai, kaip jie gali būti malonūs kiekvienam sutiktajam.

- Kiekvienoje situacijoje turime nuspręsti, kokie draugai mes būsime. Kartu sugiedokite giesmę „Aš stengiuosi būt kaip Jėzus“⁵ ir tada su savo vaikais pakalbėkite apie tai, kaip įvairiomis aplinkybėmis jie gali pasirinkti būti tokie geri draugai, kaip Gelbėtojas. ■

IŠNAŠOS

1. *Jaunimo stiprybės vardan* (2012), p. 16.
2. *Jaunimo stiprybės vardan*, p. 16.
3. Žr. Džefris R. Holandas, „Real Friendship“, *New Era*, 1998 m. birželis, p. 62–66.
4. *Jaunimo stiprybės vardan*, p. 16.
5. „Aš stengiuosi būt kaip Jėzus“, *Vaiškių dainelių knyga*, p. 2.

ŠVENTOJI DVASIA GUODŽIA, ĮKVEPIA IR LIUDIJA

Šventosios Dvasios dovana yra vienas didžiausių palaiminimų, kokius tik galime gauti šiame gyvenime, nes Šventoji Dvasia mus guodžia, įkvepia, įspėja, taurina ir veda. Ji gali pripildyti mus „vilties ir tobulos laimės“ (Moronio 8:26). Ji moko „tiesos apie viską“ (Moronio 10:5). Per Šventąją Dvasią gauname apreiškimus ir dvasines dovanas iš Dievo. Svarbiausia, kad per Šventąją Dvasią gauname liudijimus apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų.

Prieš pasikrikštydami retkarčiais galėjote jausti Šventąją Dvasią. Bet tik po krikšto priėmę Šventosios Dvasios dovaną, galite mėgautis nuolatine Šventosios Dvasios bendryste su sąlyga, kad esate verti. Ši dovana buvo suteikta per Melchizedeko kunigystę

turintį asmenį rankų uždėjimu (žr. ApD 19:6; DS 33:15). Po to kiekvieną šabo dieną jūs galite atnaujinti savo krikšto sandorą priimdami sakramentą ir taip gauti Viešpaties palaiminimą, kad „Jo Dvasia visuomet būtų“ su jumis (DS 20:77).

Šventoji Dvasia, dažnai vadinama tiesiog Dvasia, yra trečiasis Dieybės narys. Pranašas Džozefas Smitas mokė: „Tėvas turi kūną iš mėsos ir kaulų, tokį pat apčiuopiamą kaip žmogaus; Sūnus – taip pat; bet Šventoji Dvasia neturi kūno iš mėsos ir kaulų, bet yra dvasinė asmenybė. Jei būtų kitaip, Šventoji Dvasia negalėtų gyventi mumyse“ (DS 130:22).

„Kadangi Viešpaties Dvasia negyvena nešventose šventyklose“

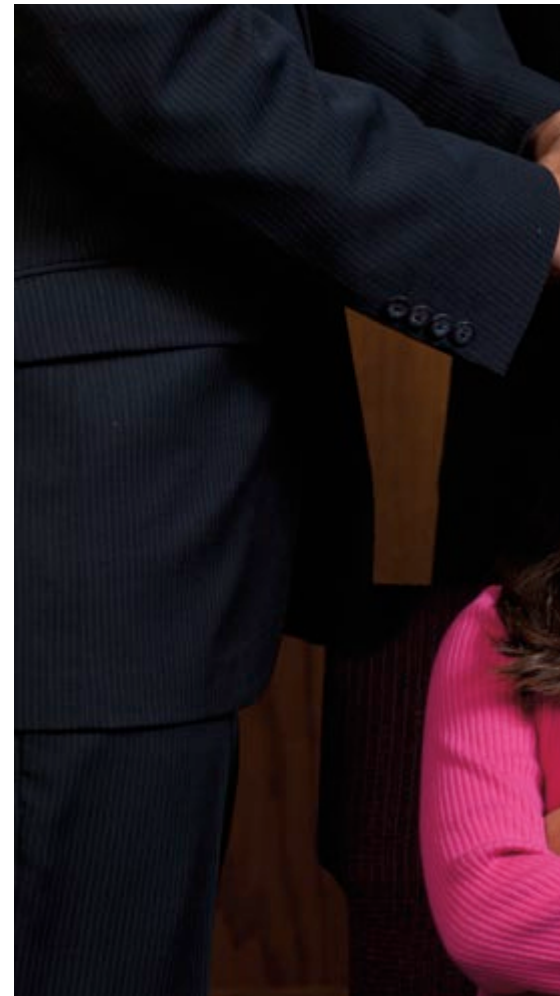
(Helmano 4:24), mes turime būti verti jos bendrystės. To siekiame, be kita ko, puoselėdami tyras mintis, dorai gyvendami ir stengdamiesi laikytis Dievo įsakymų. ■

Daugiau informacijos ieškokite 2 Nefio 31:13, 17; 32:5; 3 Nefio 27:20; Moronio 10:5–8; Džozefas Smitas—Istorija 1:70.

NETURĖTUME ŠIOS DOVANOS LAIKYTI SAVAIME SUPRANTAMU DALYKU

„Kaip ir visas dovanas, šią dovaną turime priimti su džiaugsmu. Kai kunigystę turintis asmuo uždėjo rankas jums ant galvos, kad patvirtintų Bažnyčios nariu, jūs išgirdote žodžius „Priimk Šventąją Dvasią“. Tai nereiškia, kad Šventoji Dvasia besąlygiškai taps jūsų nuolatine bendražyge. Raštai mus įspėja, kad Viešpaties Dvasia „nepasiliks amžinai žmoguje“ (Pradžios 6:3). Patvirtinimo metu mums suteikiama teisė į bendrystę su Šventąja Dvasia, bet tai yra teisė, kurią turime nuolat užsitarnauti per paklusnumą ir vertumą.“

Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas (1917–2008) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Neapsakoma dovana“, 2003 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

**Gavę Šventosios Dvasios
dovaną, galime daug ką
padaryti, kad pakviestume
Ją veikti mūsų gyvenime:**

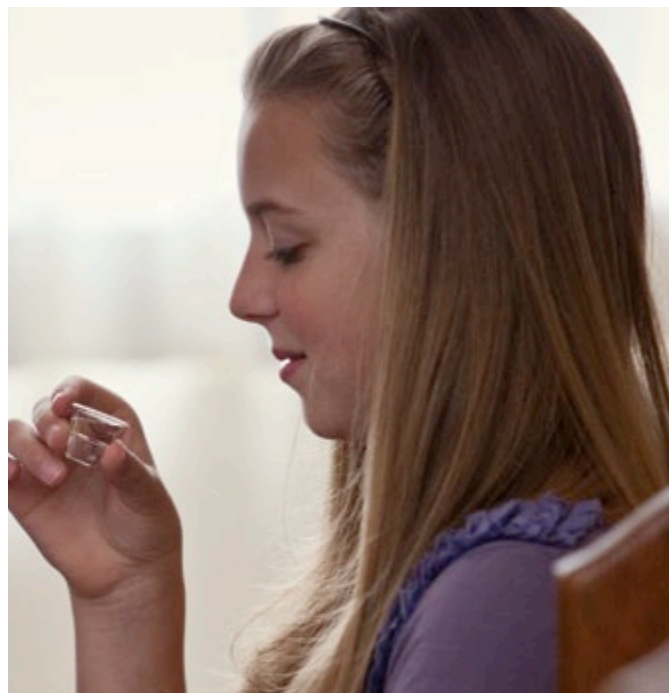
Melstis.

Studijuoti Raštus.

Vertai priimti sakramentą.

KRISTINOS SMIT, EVOS TAFT, KODŽO BELO IR METJU
RAERIO FOTOUILISTRACIJOS

Garbinti šventykloje.

*Pasirinkti tinkamą žiniasklaidą,
kalbėti švaria kalba, puoselėti
tyras mintis.*

Mirtis IR gyvenimas

PIONIERIŲ POŽIŪRIS
Į PRISIKĖLIMĄ

Keliaudami į Jungtinių Valstijų vakarus prisijungti prie šventųjų, ankstyvieji Bažnyčios atsivertusieji susidūrė su mirtimi, bet rėmėsi savo nauju tikėjimu sugražintąja Evangelija. Pateikiame ištrauką iš pionierių pasakojimų, rodančių, kad šventieji vylėsi prisikėlimu, taip pat guodžiančiais pirmų penkių Bažnyčios prezidentų mokymais.

Nežinomo pastarųjų dienų šventojo iš Skandinavijos, kurio jaunas sūnus mirė kelionėje iš Niujorko į Jutą 1866 m., pasakojimas:

„Draugo padedamas iškasiau mažą kapelį ir padėjau ten kūnelį. Vaikui mirus nuo užkrečiamos ligos nebuvo susirinkusių gedinčiųjų, oficialių laidotuvių, gėlių, giesmių ar panegirikos. Bet prieš nueidamas sielvartaujantis tėvas sukalbėjo tokią pašventinimo maldą savo gimtąja (danų) kalba:

„Dangiškasis Tėve, Tu davei man šį mažą turtą – šį mielą berniuką ir dabar jį pasiėmei. Prašau, padaryk, kad jo palaikai išliktų čia nepaliesti iki prisikėlimo ryto. Teįvyksta Tavo valia. Amen.“

Ir atsistojęs nuo žemės jis atsisveikino žodžiais:

„Sudie, mano brangus mažasis Hansai.“ Tada nunarinta galva ir geliančia širdimi jis ryžtingai nuėjo į savo stovyklą.“¹

Prezidentas Džozefas Smitas (1805–1844):

„Kokia paguoda gedintiesiems, kuriems tenka išsiskirti su savo vyru, žmona, tėvu, motina, vaiku ar brangiu giminaičiu, žinoti, kad nors žemiškas kūnas bus palaidotas ir suirs, jie prisikels vėl gyventi amžinai liepsnojančioje šlovėje, kad daugiau neliūdėtų, nekenėtų, nemirtų, bet būtų Dievo paveldėtojai ir bendrapaveldėtojai su Jėzumi Kristumi.“²

Džozefas Vatsonas Jangas (1828–1873), Brigamo Jango sūnėnas, 1853 m. keliavęs iš Anglijos į Jungtines Valstijas:

„Tai buvo liūdnas vaizdas – nykiu nakties metu atiduoti žmogišką būtybę nebyliai gelmei dalyvaujant vos keliems liudininkams. [...] Laive nebuvo nei jo artimųjų, nei kitų, kurie jo gedėtų, išskyrus jo bendratarnį. Taip akimirksniu žlugo gražiausios žmogaus viltys. Šis jaunuolis paliko viską, kad nuvyktų į Sionę, ir jo širdis degė ateities lūkesčiais, nekreipdama dėmesio, kad jam teks atiduoti savo žemišką kūną išalkusioms bangoms. Tačiau jis mirė ne taip kaip tie, kurie neturi vilties, nes jo atilsis – pas Dievą, ir jis buvo tikras, kad šlovingai prisikels teisiųjų rytą.“³

Kairėje:
Prezidentas
Brigamas Jangas.
Viršuje: Džozefas
Vatsonas Jangas.

Prezidentas Brigamas Jangas (1801–1877):

„Koks tamsus slėnis ir šešėlis yra tai, ką vadiname mirtimi! Kaip keista pereiti iš šios būsenos, turint omenyje mirtingą kūną, į būseną be kūno! Koks tamsus šis slėnis!

Koks paslaptingas šis kelias, ir jį turime nueiti vieni. Noriu jums pasakyti, mano draugai ir brolija, jei galėtume viską matyti taip, kaip tai yra iš tikrųjų, ir kai tai pamatysime ir suprasime, šis tamsus šešėlis ir slėnis pasirodys toks nereikšmingas, kad perėję jį mes atsigręšime, pažvelgsime į jį ir pagalvosime: iš tiesų, tai buvo didžiausias visos mano egzistencijos nuotykis, nes aš perėjau iš sielvarto, liūdesio, gedulo, vargo, nelaimingumo, skausmo, gėlos ir nusivylimo būsenos į būseną, kurioje galiu džiaugtis gyvenimo pilnatve, kiek tai įmanoma be kūno.“⁴

Denas Džonsas (1811–1862), atsivertusysis iš Velse, kuris su poniu Viljams ir kitais Bažnyčios nariais 1849 m. plaukė į Jungtines Valstijas:

„Ponios Viljams iš Ainisibonto prie Tregarono [Velse] sveikata sparčiai blogėja ir yra ženklų, kad nedaug jai beliko gyventi. [...] Ji sakė, kad didžiausia kada nors jai tekusi garbė buvo galimybė tapti tikrosios Dievo Sūnaus Bažnyčios nare, kad ji nesibaimina dėl kito gyvenimo ir kad jos religija dabar įrodė savo jėgą labiau nei bet kada. [...] Ji iškilmingai prisakė savo sūnams likti ištikimiems iki mirties, kad jie galėtų su ja pasiekti geresnį prisikėlimą. [...] Visą naktį ji išliko sąmoninga, o ryte, penkiolika

minučių po ketvirtos, jos dvasia iškeliavo palikdama šypseną jos lūpose.“⁵

Prezidentas Džonas Teiloras (1808–1887):

„Kokia paguoda tiems, kuriems tenka apverkti brangių draugų netektį dėl mirties, žinoti, kad vėl bendrausime su jais! Kaip visus, kurie gyvena pagal apreikštus tiesos principus, o ypač tuos, kurie gerai nugyveno gyvenimą, kurie iškentė dienos karštį ir naštą, stiprina žinojimas, kad netrukus ištrūksime iš kapo gniaužtų ir išeisime kaip nemirtingos sielos džiaugtis savo išbandytų ir patikimų draugų bendryste, nebesikankinti dėl mirties sėklų ir užbaigti darbą, kurį Tėvas pavedė mums atlikti!“⁶

Dešinėje:
Prezidentas
Džonas
Teiloras.
Viršuje: Denas
Džonsas.

Endriu Džensonas (1850–1941), danų kilmės imigrantas, 1866 metais keliavęs Endriu H. Skoto vežimu grupėje iš Nebraskos JAV į Jutą:

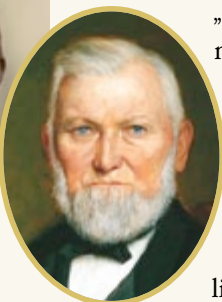
„Matydami, kaip jų [mūsų bendrakeleivių] žemiški palaikai laidojami į motiną žemę tyruose, mes verkėme arba jautėme, kad pravirksime; nes galvoti, kad brangius žmones turime laidoti tokiu būdu, kada draugai ir artimieji nedelsdami turi keliauti tolyn be vilties kada nors aplankyti savo mirusiųjų poilsio vietas, buvo liūdna ir išties sunku. [...] Bet jų kapai bus surasti, kai Gabrieliūs suskardens savo trimitu pirmojo prisikėlimo rytą. Šie mirusieji paguldė savo kūnus, keliaudami į Sionę. Viešpats pašaukė juos namo prieš jiems pasiekiant savo kelionės tikslą; jiems nebuvo leista kūne pamatyti Sionės; bet jie

gaus šlovę ir džiaugsis vėliau; jie mirė stengdamiesi paklusti Dievui ir vykdyti Jo įsakymus, o tie, kurie miršta Viešpatyje, yra palaiminti.“⁷

Prezidentas Vilfordas Vudrafas (1807–1898):

Kairėje:
Prezidentas
Vilfordas
Vudrafas.
Viršuje: **Endriu**
Džensonas.

„Be Kristaus Evangelijos išsiskyrimas dėl mirties yra viena niūriausių temų apmąstymams; bet kai tik gauname Evangeliją ir sužinome prisikėlimo principą, tas mirties sukeliamas niūrumas, sielvartas ir kančia žymiai atlégsta. [...] Apšviestame žmogaus prote iškyla mirusiųjų prisikėlimo vaizdas ir tampa pagrindu jo dvasiai.

Tokia dabar yra pastarųjų dienų šventųjų padėtis. Mes tai žinome, nesame tamsoje šiuo klausimu; Dievas apreiškė tai mums; mes suprantame mirusiųjų prisikėlimo principą ir kad Evangelija nušviečia gyvenimą ir nemirtingumą.“⁸

Skaitoju patogumui, rašyba, skyryba ir didžiųjų raidžių rašyba buvo sušiuolaikintos.

IŠNAŠOS

1. Robert Aveson, „Leaves from the Journal of a Boy Emigrant“, *Deseret News*, Mar. 12, 1921, 4:7; žr. lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* (2010), p. 52.
3. Džozefas V. Jangas, *Dienoraštis*, 1853 m. kovo 6 d., Church History Library, Salt Lake City, Utah; žr. mormonmigration.lib.byu.edu.

Viljamas Draiveris (1837–1920), pionierius, 1866 metais keliavęs iš Anglijos į Niujorką, JAV:

„Vilis, mano brangiausias vaikas, labai sirgo visą naktį iki 7:30 ryto, kada buvo išvaduotas nuo kančių. Telaimina Dievas jo brangią sielą. Kaip jis kentėjo. Mirtis jį išstiko dėl to, kad ant Šv. Onos kalvos, Vandsvorte, Surėjuje, Anglijoje, sulūžo pono Poulterio vežimas. O, kaip aš sielvartauju dėl šios baisios netekties. O Viešpatie, Savo galia padėk man tai priimti kaip iš Tavo rankos ir sustiprink mane kilniau ir ištikimiau tarnauti Tau ir gyventi

**Dešinėje:
Prezidentas
Lorenčas Snou.
Viršuje: Viljamas
Draiveris.**

taip, kad pasiruoščiau susitikti su juo ir jo seserimi Elžbieta Mariana laimingesniame ir geresniame pasaulyje ir kad per teisiųjų prisikėlimą galėčiau ten susitikti su jais.“⁹

Prezidentas Lorenčas Snou (1814–1901):

„Kitame gyvenime mūsų kūnai bus pašlovinti ir nepavaldūs ligoms ar mirčiai. Nėra nieko gražesnio už prikeltą ir pašlovintą žmogų. Nėra nieko miesinio, nei būti tokios būsenos su savo žmona,

vaikais ir draugais.“¹⁰ ■

4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 273.

5. Vadovo D. Džonso laiškas *Udgorn Seion* leidėjui D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, vol. 2 (1987), p. 164–65; žr. mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), p. 50–51.

7. Andrew Jenson, *Journal*, Aug. 20, 1866, in *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Oct. 8, 1866, Church History Library, Salt Lake City, Utah, 6; žr. lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), p. 82–83.

9. Frank Driver Reeve, ed., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), 42; žr. mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, in *Conference Report*, Oct. 1900, p. 63.

Vyresnysis
Raselas M. Nelsonas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

JĖZAUS KRISTAUS

*Kad garbiname Jėzu, geriausiai
parodome sekdami Juo.*

Kaip vienas iš „ypatingų Kristaus vardo liudytojų visame pasaulyje“ (DS 107:23) manau, kad geriausiai tarnauju mokydamas ir liudydamas apie Jį. Pirma, galėčiau užduoti tuos pačius klausimus, kokius Jis kadaise uždavė fariziejams: „Ką jūs manote apie Mesiją? Kieno jis sūnus?“ (Mato 22:42)

Šie klausimai dažnai ateina man į galvą, kai susitinku su vyriausybių ir įvairių religinių denominacijų vadovais. Kai kurie pripažįsta, kad „Jėzus buvo didis mokytojas“. Kiti sako: „Jis buvo pranašas.“ Dar kiti apie Jį tiesiog visai nieko nežino. Neturėtume tuo labai stebėtis. Juk palyginti nedaugelis turi sugrąžintos Evangelijos tiesas, kaip tu rime mes. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai yra tik mažuma tarp tų, kurie vadina save krisčionimis.

Mūsų šiandienines aplinkybes Nefis numatė prieš šimtmečius:

„Ir buvo taip, kad aš pamačiau Dievo Avinėlio bažnyčią ir ji buvo negausi [...]; nepaisant to, pastebėjau, kad Avinėlio bažnyčia, kuri buvo Dievo šventieji, taip pat buvo ant viso žemės veido; bet jų valdos ant žemės veido buvo mažos dėl mano matytos galingos paleistuvės nelabumo. [...]

Ir buvo taip, kad aš, Nefis, išvydau Dievo Avinėlio galią, nusileidusią ant Avinėlio bažnyčios šventųjų ir ant Viešpaties sandoros žmonių, kurie buvo išsklaidyti ant viso žemės veido; ir jie buvo ginkluoti teisumu ir Dievo galia su didele šlove“ (1 Nefio 14:12, 14).

Tas teisumas, ta galia ir ta šlovė – iš tiesų visi gausūs mūsų palaiminimai – kyla iš Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinimo ir iš paklusnumo, dėkingumo ir meilės Jam.

Per palyginti trumpą savo viešnage mirtingume Gelbėtojas pasiekė du visa apimančius tikslus. Vienas buvo Jo „darbas ir ... šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39). Kitą Jis suformulavo taip: „Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau“ (Jono 13:15).

Jo pirmąjį tikslą žinome kaip Apmokėjimą. Tai buvo Jo didinga misija mirtingume. Senovės Amerikos žmonėms prisikėlęs Viešpats taip nusakė savo misiją:

„Aš atėjau į pasaulį vykdyti savo Tėvo valios, nes mano Tėvas siuntė mane.

Ir mano Tėvas pasiuntė mane, kad būčiau iškeltas ant kryžiaus ir kad po to, kai būsiu iškeltas ant kryžiaus, visus žmones traukčiau pas save“ (3 Nefio 27:13–14).

Tęsdamas pamokslą Jis atskleidė savo antrąjį tikslą: „Jūs žinote, ką turite daryti mano bažnyčioje [...]; nes darbus, kuriuos matėte mane darant, jūs taip pat darykite; nes tai, ką matėte mane darant, būtent tai darykite“ (3 Nefio 27:21).

Pirmą Jo tikslą apibūdinau kaip Jo *misiją*. Antrąjį Jo tikslą norėčiau apibūdinti kaip Jo *tarnystę*. Apžvelkime šias dvi sudedamąsias Jo gyvenimo dalis – Jo misiją ir Jo tarnystę.

Jėzaus Kristaus misija – Apmokėjimas

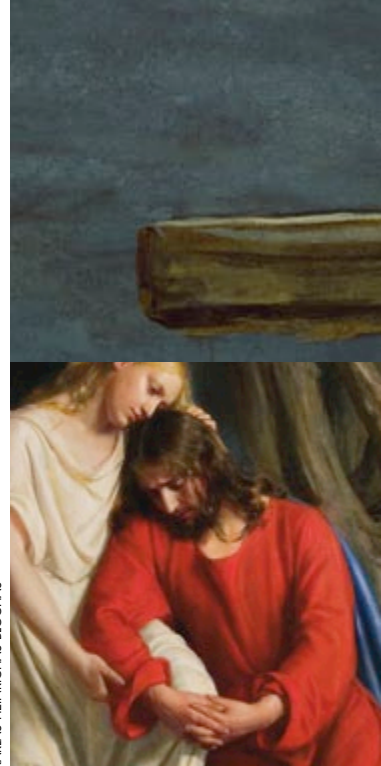
Jo misija buvo Apmokėjimas. Šią misiją galėjo įvykdyti tik Jis. Gimęs iš mirtingos motinos ir nemirtingo Tėvo, Jis buvo vienintelis, kuris galėjo savanoriškai atiduoti savo gyvybę ir vėl ją paimti (žr. Jono 10:14–18). Šlovingos Jo Apmokėjimo pasekmės yra beribės ir amžinos. Jis ištraukė mirties

geluonį ir liūdesį dėl mirties padarė laikiną (žr. 1 Korintiečiams 15:54–55). Jo misija – Apmokėti – buvo žinoma jau prieš Sukūrimą ir Nuopolį. Ji turėjo ne tik visai žmonijai suteikti prisikėlimą ir nemirtingumą, bet ir suteikti mums galimybę gauti nuodėmių atleidimą – Jo nustatytomis sąlygomis. Taip Jo Apmokėjimas atvėrė mums kelią amžinai būti kartu su Juo ir su savo šeimomis. Tokią galimybę mes vadiname amžinuoju gyvenimu – didžiausia Dievo dovana žmogui (žr. DS 14:7).

Apmokėjimo negalėjo įvykdyti niekas kitas. Joks kitas žmogus, net turtingiausias ir galingiausias, negali išgelbėti nė vienos sielos – net savo paties (žr. Mato 19:24–26). Ir jokiam kitam žmogui nebus nurodoma ar leidžiama pralieti kraują dėl amžino kito žmogaus išgelbėjimo. Jėzus padarė tai „vieną kartą ... visiems laikams“ (Hebrajams 10:10).

Nors Apmokėjimas buvo atliktas Naujojo Testamento laikais, Senojo Testamento įvykiai dažnai bylojo apie jo svarbą. Adomui ir Ievai buvo įsakyta aukoti aukas, kaip Tėvo Viengimio aukos pavaizdą (žr. Mozės 5:7). Kaip? Per kraujo praliejimą. Iš savo patirties jie įsitikino, kad kūno gyvybė yra kraujyje (žr. Kunigų 17:11).

Gydytojai žino, kada į organą nustoja tekėti kraujas, prasideda problemos. Jei sustabdytume kraujo tekėjimą kojoje, ji imtų gangrenuoti. Jei sustabdytume kraujo tekėjimą į smegenis, galėtų ištikti insultas. Jei kraujas nustotų normaliai tekėti per vainikinę arteriją, galėtų išsivystyti širdies infarktas. Nekontriuojamas kraujavimas taip pat sukelia mirtį.

MOTERIE, ŠITAI TAVO SŪNUS (TABAT MATER), DAIL. DŽEIMSAS TISO © BRUKLINO MUZIEJUS, BRUKLINAS, NIUJORKAS, ĮDĖTINIAE LAIE. PAVEIKSIO GETSEMANĖS SODEFRAGMENTAS, DAIL. KARIAS HEINRICHAS BİOCHAS

Gelbėtojas pradėjo lieti savo kraują už visą žmoniją ne ant kryžiaus, kur pasibaigė Apmokėjimo kentėjimai, bet Getsemanės sode.

Adomas, Ieva ir po jų gyvenusios kartos suprato, kad praliedami gyvulio kraują, jie nutraukia jo gyvenimą. Jų aukojimo ritualams tiko ne *bet koks* gyvulys. Tai turėjo būti bandos pirmagimis ir be trūkumo (pvz., žr. Išėjimo 12:5). Šie reikalavimai simbolizavo galutinę nepriekaištingo Dievo Avinėlio auką.

Adomui ir Ievai buvo įsakyta: „Todėl viską, ką darai, tu darysi Sūnaus vardu ir per amžius atgailausi bei šauksiesi Dievo Sūnaus vardu“ (Mozės 5:8). Nuo tos dienos iki laikų vidurio buvo aukojamos gyvulių aukos, kad simbolizuotų ir atvaizduotų galutinį Dievo Sūnaus Apmokėjimą.

Kai Apmokėjimas buvo atliktas, ta didžioji ir paskutinė auka įvykdė Mozės įstatymą (žr. Almos 34:13–14) ir užbaigė gyvulių aukojimo praktiką, kuri mokė, kad kūno gyvybė yra kraujyje (žr. Kunigų 17:11). Jėzus paaiškino, kaip senovinio aukojimo elementus įvykdė Apmokėjimas, o simboliškai primena sakramentas. Dar kartą atkreipkite dėmesį į gyvybę, kūną ir kraują:

„O Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite Jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės!

Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinįją dieną“ (Jono 6:53–54).

Dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo visa žmonija – netgi visi, kurie norės, – bus išgelbėti. Gelbėtojas pradėjo lieti Savo kraują už visą žmoniją ne ant kryžiaus, o Getsemanės sode. Ten Jis paėmė ant Savęs nuodėmių už visus, kurie bus kada nors gyvenę, našta. Po šia sunkia našta Jis kraujavo iš kiekvienos poros (žr. DS 19:18). Apmokėjimo agonija buvo atlikta ant Kalvarijos kryžiaus.

Apmokėjimo svarbą apibendrino pranašas Džozefas Smitas. Jis sakė: „Esminiai mūsų religijos principai yra apaštalų ir pranašų liudijimas apie Jėzų Kristų: kad Jis numirė, buvo palaidotas, trečiąją dieną prisikėlė ir pakilo į dangų; o visi kiti su mūsų religija susiję dalykai tėra priedai prie to.“¹

Su tuo įgaliojimu ir giliu dėkingumu, būtent taip, mokau ir liudiju apie Jį.

Jėzaus Kristaus tarnystė – pavyzdys

Antrasis Viešpaties daug apimantis tikslas mirtingume buvo tarnauti pavyzdžiu mums. Jo pavyzdingas gyvenimas buvo Jo žemiška tarnystė. Ji apėmė Jo mokymus, palyginimus ir pamokslus. Ji apėmė Jo stebuklus, maloningumą ir didį kantrumą žmonių vaikams (žr. 1 Nefio 19:9). Ji apėmė Jo gailingą kunigystės įgaliojimo naudojimą. Ji apėmė Jo teisų pasipiktinimą, kai Jis smerkė nuodėmę (žr. Romiečiams 8:3) ir išvartė pinigų keitėjų stalus (žr. Mato 21:12). Ji taip pat apėmė Jo širdgėlas. Jo žmonės Jį išjuokė, išplakė ir Jo išsižadėjo (žr. Mozijo 15:5) – vienas mokinys Jį išdavė, o kitas Jo išsigynė (žr. Jono 18:2–3, 25–27).

Nors tarnaudamas Jis darė nuostabius darbus, juos galėjo ir gali daryti ne Jis vienas. Jėzaus pavyzdžiu gali sekti neribotai daug žmonių. Panašius darbus darė Jo pranašai, apaštalai ir kiti įgalioti Jo tarnai. Daugelis dėl Jo ištvėrė persekiojimą (žr. Mato 5:10; 3 Nefio 12:10). Mūsų laikais pažįstate tuos brolius ir seseris, kurie uoliai stengėsi – net baisia kaina – sekti Viešpaties pavyzdžiu.

Taip ir turi būti. To Jis ir tikisi iš mūsų. Viešpats prašė mus sekti Jo pavyzdžiu. Jo prašymas visiškai aiškus:

- „Kokie vyrai jūs turėtumėt būti? [...] Tokie, kaip aš esu“ (3 Nefio 27:27; t. p. žr. 3 Nefio 12:48).
- „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“ (Mato 4:19).

- „Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau“ (Jono 13:15; t. p. žr. Jono 14:6).

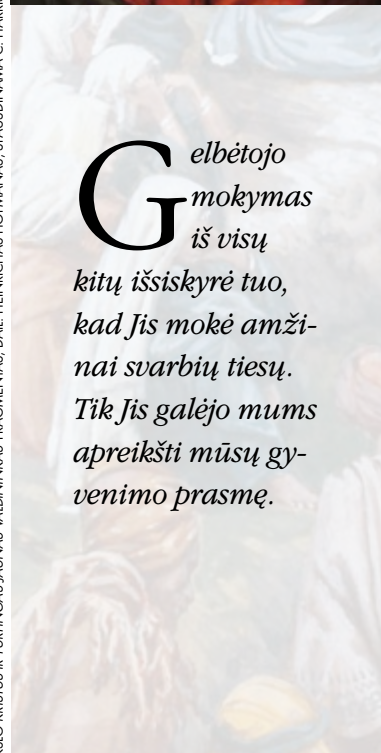
Šios ir kitos Raštų eilutės parašytos ne kaip patarimai. Jos parašytos dieviška liepiamąja nuosaka! Mes turime sekti Jo pavyzdžiu!

Kad sustiprintume savo norą sekti Juo, siūloma apsvarstyti penkis Jo gyvenimo principus, kuriais galime Juo sekti.

Meilė

Jei jusų paklausčiau, kurią Jo savybę nurodytumėte pirmiausia, manau, kad jūs paminėtumėte Jo meilę. Tai apima Jo atjautą, gerumą, labdaringumą, pasišventimą, atlidumą, gailingumą, teisingumą ir kita. Jėzus mylėjo savo Tėvą ir savo motiną (žr. Jono 19:25–27). Jis mylėjo savo šeimą ir šventuosius (žr. Jono 13:1; 2 Tesalonikiečiams 2:16). Jis mylėjo nusidėjėlių, netoleruodamas nuodėmės (žr. Mato 9:2; DS 24:2). Ir Jis mokė, kaip galime parodyti savo meilę Jam. Jis sakė: „Jeigu mane mylite, jūs laikysitės mano įsakymų“ (Jono 14:15). Tada, norėdamas pabrėžti, kad Jo meilė nėra *besąlygiška*, Jis pridūrė: „Jeigu laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdu savo Tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje“ (Jono 15:10; t. p. žr. DS 95:12; 124:87).

Mūsų Gelbėtojas savo meilę reiškė ir tarnaudamas. Jis tarnavo savo Tėvui, ir Jis tarnavo žmonėms, su kuriais gyveno ir dirbo. Turime sekti Jo pavyzdžiu abiem būdais. Turime tarnauti Dievui, „eiti visais Jo keliais, mylėti Jį“ (Paklįst 10:12; t. p. žr. 11:13; Jozuės 22:5; DS 20:31; 59:5). Ir turime mylėti savo artimus tarnaudami jiems (žr. Galatams 5:13;

Mozijo 4:15–16). Pradėkime nuo savo šeimos. Gili meilė, susiejanti tėvus su vaikais, kuriama tarnaujant jiems jų viškos priklausomybės laikotarpiu. Vėliau pareigingi vaikai gali grąžinti tą meilę tarnaudami savo senstantiems tėvams.

Apeigos

Antras Viešpaties pavyzdingo gyvenimo principas yra Jo akcentuojamos šventos apeigos. Savo žemiškos tarnystės metu Jis demonstravo išgelbėjimo apeigų svarbą. Jordano upėje Jį pakrikštijo Jonas. Net Jonas klausė Jį: „Kodėl?“

Jėzus paaiškino: „Taip *mudviem* dera atlikti visa, kas reikalinga teisumui“ (Mato 3:15; kursyvas pridėtas). Svarbi buvo ne tik apeiga; taip pat buvo svarbus Jėzaus ir Jono parodytas pavyzdys.

Vėliau Viešpaties įsteigė sakramento apeigas. Jis paaiškino sakramento simbolizmą ir pateikė mokiniams Savo sakramento simbolius (žr. Mato 26:26–28; Morkaus 14:22–24; Luko 24:30).

Mūsų Dangiškas Tėvas taip pat davė nurodymus dėl apeigų. Jis sakė: „Jūs turite užgimti iš naujo į dangaus karalystę iš vandens ir Dvasios ir būti apvalyti krauju, būtent mano Viengimio krauju; kad būtumėte pašventinti nuo visos nuodėmės ir mėgautumėtės amžinojo gyvenimo žodžiais šiame pasaulyje ir amžinuoju gyvenimu ateinančiame pasaulyje, būtent nemirtingą šlovę“ (Mozės 6:59).

Jau po savo žemiškos tarnystės Viešpaties apreiškė aukštesnės išaukštinimo apeigas (DS 124:40–42). Jis parūpino būdą vykdyti šias šventas apeigas Jo šventose šventyklose. Mūsų laikais apiplovimai, patepimai ir apdovanojimai yra teikiami deramai pasiruošusiems nariams (žr. DS 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). Šventykloje asmuo gali būti užantspauduotas su sutuoktiniu, protėviais ir palikuonimis (žr. DS 132:19). Mūsų Mokytojas yra įstatymo ir tvarkos Dievas (žr. DS 132:18). Jo dėmesys apeigoms yra svarbi Jo pavyzdžio mums sritis.

Malda

Trečias Viešpaties pavyzdingos tarnystės principas yra malda. Jėzus meldėsi savo Dangiškam Tėvui ir mokė

mus, kaip melstis. Turime melstis Dievui Amžinajam Tėvui Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardu Šventosios Dvasios galia (žr. Mato 6:9–13; 3 Nefio 13:9–13; Džozefo Smito vertimas, Mato 6:9–15). Man labai patinka Viešpaties užtarimo malda, aprašyta Evangelijos pagal Joną 17 skyriuje. Iš jos matome, kaip Sūnus laisvai kalbasi su savo Dangiškuoju Tėvu dėl savo mylimų mokinių. Tai yra veiksmingos ir geraširdiškos maldos pavyzdys.

Žinios

Ketvirtas Viešpaties pavyzdingos tarnystės principas yra Jo dieviško pažinimo taikymas. Kaip jau minėjau, daugelis nekristionų pripažįsta, kad Jėzus buvo didis mokytojas. Ir Jis tikrai toks buvo. Bet kuo iš tikrųjų išsiskyrė Jo mokymas? Ar Jis buvo gabus išradėjas ar technikos, matematikos srities mokslininkas? Kaip šio ir kitų pasaulių kūrėjas (žr. Mozės 1:33), Jis tikrai galėjo toks būti. Arba, kaip Šventųjų Raštų autorius, Jis labai gerai galėjo mokytį literatūrinės kompozicijos meno.

Jo mokymas iš visų kitų išsiskyrė tuo, kad Jis mokė *amžinai* svarbių tiesų. Tik Jis galėjo mums apreikšti mūsų gyvenimo prasmę. Tik iš Jo galėjome sužinoti apie savo *ikižemiškąją* būtį ir apie savo *pomirtinį* potencialą.

Kartą šis Didysis Mokytojas savo skeptiškiems mokytojams pasakė, kad apie Jį liudija trys liudytojai:

- Jonas Krikštytojas.
- Jo padaryti darbai.
- Dievo, Amžinojo Tėvo, žodis (žr. Jono 5:33–39).

Tada Jis pateikė ketvirtą liudytoją: „Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose rasią amžinąjį gyvenimą. Tie Raštai ir liudija apie mane“ (Jono 5:39).

Šioje ištraukoje pavartotas žodis *manote* gali atrodyti pavartotas ne vietoje. Bet jis yra būtinas išreikšti tai, ką Jėzus norėjo pasakyti. Jis žinojo, kad daugelis Jo klausytojų iš tikrųjų *manė*, kad amžinasis gyvenimas glūdi Raštuose. Bet jie klydo. Patys Raštai *negali* suteikti amžinojo gyvenimo. Žinoma, Raštuose yra galia, bet ta galia eina iš

Jėzaus. Jis yra tas Žodis. *Logos*. Amžinojo gyvenimo galia yra jame, kuris „pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą ir Žodis buvo Dievas“ (Jono 1:1; t. p. žr. 2 Nefio 31:20; 32:3). Tada dėl Juo netikinčių žmonių kietasprandiškumo Jėzus subarė juos: „Jūs nenorite ateiti pas mane, kad turėtumėte [amžinąjį] gyvenimą“ (Jono 5:40).

Mokytojas galėtų priblokšti mus savo dievišku žinojimu, bet Jis to nedaro. Jis gerbia mūsų valios laisvę. Jis leidžia mums patirti atradimo džiaugsmą. Jis skatina mus pačius atgailauti dėl savo klaidų. Jis leidžia mums patirti laisvę, kylančią iš mūsų savanoriško paklusnumo Jo dieviškam įstatymui. Tai, kaip Jis taiko savo žinias, yra didis pavyzdys mums.

Ištvermingumas

Penktas Viešpaties tarnystės principas yra Jo įsipareigojimas išverti iki galo. Jis niekada neatsisakė savo užduoties. Nors patyrė nesuvokiamus kentėjimus, Jis neatsitraukė. Nors išbandymai darėsi vis baisesni, Jis iki galo įvykdė savo užduotį – apmokėjo visos žmonijos nuodėmes. Paskutinis žodis, kurį Jis ištarė kabodamas ant kryžiaus, buvo žodis „atlikta“ (Jono 19:30).

Kaip galime tai pritaikyti savo gyvenime

Šiuos penkis Jo tarnystės principus galime pritaikyti savo gyvenime. Be abejo, geriausiai pagarbinsime Jėzų sekdami Juo.

Kai pradėdame suvokti, kas yra Jėzus ir ką Jis padarė dėl mūsų, pradėdame kažkiek suprasti, ką reiškia pirmasis ir didysis įsakymas: „Mylėk Viešpatį savo Dievą visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis“ (Morkaus 12:30). Kitaip sakant, viskas, ką sakome ir darome, turi kilti iš mūsų meilės Jam ir Jo Tėvui.

Paklauskite savęs: „Ar yra kas nors, ką myliu labiau nei Viešpatį?“ Tada palyginkite savo atsakymą su šiais Viešpaties nustatytais standartais:

- „Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane, nevertas manęs.“

Jo pavyzdingas gyvenimas yra Jo žemiška tarnystė. Ji apėmė Jo mokymus, palyginimus ir pamokslus. Ji apėmė Jo gailingą kunigystės igaliojimo naudojimą.

- „Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane, nevertas manęs“ (Mato 10:37).

Meilė šeimai ir draugams, kad ir kokia didelė ji būtų, yra kur kas tikresnė, kai ji pagrįsta meile Jėzui Kristui. Jo dėka tėvų meilė vaikams įgauna kur kas daugiau prasmės tiek čia, tiek amžinybėje. Visi meilės santykiai per Jį yra išaukštinti. Mūsų Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus meilė moko, įkvepia ir skatina tobuliau mylėti kitus.

Apeigos suteikia tikslingumą išliekamąją vertę turinčiai tarnystei. Tėvai turi galvoti, kokių apeigų dabar reikia kiekvienam jų vaikui. Namų mokytojai turi galvoti, kokių apeigų reikia kiekvienai šeimai, kuriai jie tarnauja.

Gelbėtojo *maldos* pavyzdys primena mums, kad asmeninė malda, šeimos malda ir pamaldus pavedimų Bažnyčioje vykdymas turi tapti mūsų gyvenimo dalimi. Tėvo valios žinojimas ir vykdymas teikia didelę dvasinę stiprybę ir pasitikėjimą (žr. DS 121:45). Norime būti Viešpaties pusėje.

Žinojimas „apie tai, kaip iš tikrųjų yra, ir apie tai, kaip iš tikrųjų bus“ (Jokūbo knygos 4:13), leidžia mums veikti pagal patikimus principus ir doktriną. Tas žinojimas pakylės mūsų elgesio lygį. Geidulių ir emocijų skatinamus poelgius ims keisti teisumo ir proto suformuluoti poelgiai.

Įsipareigojimas *ištverti iki galo* reiškia, kad neprašysime, jog atleistų iš pašaukimo tarnauti. Tai reiškia, kad atkakliai sieksime gero tikslo. Tai reiškia, kad niekada neprarasime vilties dėl nuklydusio mylimo žmogaus. Ir tai reiškia, kad visada branginsime savo amžinus šeimos ryšius, net sunkiais ligos, negalios ar mirties laikotarpiais.

Visa širdimi meldžiu, kad keičianti Viešpaties įtaka iš esmės pakeistų jūsų gyvenimą. Jo misija ir tarnystė gali palaiminti kiekvieną iš mūsų dabar ir amžinybei. ■

Iš dvasinės valandėlės kalbos, pasakytos 1998 m. rugpjūčio 18 d. Brigamo Jango universitete. Visą anglišką tekstą galite rasti speeches.byu.edu.

IŠNAŠA

1. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* (2010), p. 49.

Velykų savaitė

Mūsų Gelbėtojas Jėzus Kristus paskutinę savo gyvenimo savaitę atliko Apmokėjimą, kuris apima Jo kentėjimus Getsemanėje, nukryžiovimą Golgotoje ir prisikėlimą iš kapo.

Dangaus taryboje prieš žemės sukūrimą Dangiškasis Tėvas savo planą pristatė mums, savo vaikams. Mes šaukėme iš džiaugsmo, kai Dangiškasis Tėvas išrinko Jėzų Kristų įvykdyti tą išgelbėjimo planą (žr. Jobo 38:7 ir Abraomo 3:27). Gimęs iš Marijos Betliejuje, Jėzus gyveno be nuodėmės. Dėl Jo Apmokėjimo mes galime sugrįžti gyventi su savo Dangiškuoju Tėvu ir gauti amžinąjį gyvenimą. Jėzus Kristus vėl ateis, apgaubtas galia ir šlove, kad gyventų žemėje per Tūkstantmetį, o paskutiniąją dieną Jis teis visus žmones.

Toliau yra kadrai iš Biblijos videofilmų, vaizduojančių paskutinę Gelbėtojo gyvenimo savaitę. Siūlome perskaityti prie kiekvieno kadro nurodytas Raštų ištraukas. Visą įvykių chronologiją galite rasti Raštų rodyklėje, temoje Evangelijų darną. Biblijos videofilmus galite rasti biblevideos.lds.org

NLIOTRAUKOS © IRI

Likus penkioms dienoms iki Velykų, Jėzus įjojo į Jeruzalę ant asilaičio, kaip buvo pranašauta. Žmonės pripažino Jį savo Karaliumi, šaukė „Osana“ ir klojo savo drabužius bei palmių šakas ant Jo kelio (žr. Mato 21:1–11; Morkaus 11:1–11; Zacharijo 9:9).

Antrą kartą savo žemiškos tarnystės metu Jėzus išvalė šventyklos kiemą. „Mano namai vadinsis maldos namai, o jūs pavertėte juos plėšikų lindyne“, – sakė Jis pinigų keitėjams (Mato 21:13). Tada daug aklių ir luošų atėjo pas Jį į šventyklą, ir Jis juos išgydė. Bet kai aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai pamatė Jo stebuklus, jie supyko ir ieškojo būdo Jį sunaikinti (žr. Mato 21:12–17; Morkaus 11:15–19).

Jėzus Kristus, Viengimis Tėvo Sūnus, malonėjo ateiti į žemę, kad atpirktų visus žmones iš nuopuolio (žr. 1 Nefio 11:16–22, 26–33; Almos 7:10–13).

Per tą savaitę Gelbėtojas pasakė įsimintiniausius pamokslus, įskaitant pamokslą apie našlės skatiką (žr. Morkaus 12:41–44; Luko 21:1–4).

Getsemanės sode Gelbėtojas atsiklaupė ir meldėsi; Jis taip kentėjo už pasaulio nuodėmes, jog drebėjo iš skausmo, kraujavo iš kiekvienos poros ir kentėjo tiek kūnu, tiek ir dvasia (žr. DS 19:18). Netrukus Judas Iskariotas ir minia ginkluotų vyrų suėmė Jėzų, o visi mokiniai, palikę Viešpatį, pabėgo (žr. Mato 26:36–56; Morkaus 14:32–50; Luko 22:39–53).

Per paskutinę vakarienę Jėzus pažadėjo savo apaštalam, kad iškeliavęs atsiųs jiems Guodėją, arba Šventąją Dvasią. Jis jiems nurodė, kad visada Jį prisimintų priimdami sakramentą. Vakarui baigiantis, Jėzus sukalbėjo užtarimo maldą, kurioje meldė, kad mokiniai galėtų tapti vieningi (žr. Mato 26:17–30; Morkaus 14:12–26; Luko 22:14–32; Jono 13–17).

Po neteisėto tardymo ir žiauraus nuplakimo Jėzus leidosi nukryžiuojamas, kad paaukotų tą „didžią ir paskutinę auką“, suteikiančią galimybę išsigelbėti visiems Dievo vaikams (žr. Almos 34:14–15). Prieš naktį Jėzaus pasekėjai nuėmė Jo kūną nuo kryžiaus, įvyniojo j drobulę, patepė kvapniais tepalais ir paguldė j kapą (žr. Mato 27; Luko 23; Morkaus 15; Jono 19).

Sekmadienio rytui auštant Marija Magdalietė ir kitos ištikimos moterys atėjo prie kapo vėl patepti Jėzaus kūno. Jos rado nuo kapo angos nurodintą akmenį ir du angelus, kurie paskelbė joms džiugią naujieną: „Jo čia nebėra, jis prisikėlė“ (Mato 28:6). Prisikeldamas Gelbėtojas nugalėjo fizinę mirtį ir kiekvienam iš mūsų suteikė galimybę vėl gyventi: „Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti“ (1 Korintiečiams 15:22). (Žr. Mato 28; Morkaus 16; Luko 24; Jono 20.) ■

Padėkime vaikams

Džesika Larsen ir Marisa Vidison

Bažnyčios žurnalai

Vaikystė yra džiaugsmingų atradimų metas. Pirmas bandymas važiuoti dviračiu, ėjimas į pirmą klasę, naujo maisto ragavimas tėra keli jaudinančių nuotykių, paveikiančių vaiko gyvenimą, pavyzdžiai. Mes, suaugusieji, turime galimybę padėti vaikams šiame atradimų kelyje. Kaip Bažnyčios suaugusieji taip pat turime galimybę padėti jiems augti Evangelijoje (žr. DS 68:25). Ką galime padaryti, kad vaiko krikštas – pirmoji sandora, kurią žmogus sudaro su savo mylinčiu Dangiškuoju Tėvu, – būtų nuostabus ir prasmingas įvykis?

„Pagrindinė šios Bažnyčios paskirtis yra mokyti jaunimą: pirma namuose, o po to bažnyčioje“, – mokė prezidentas Boidas K. Parkeris.¹

Šiuose pavyzdžiuose tėvai pasakoja, kaip jie paruošė savo vaikus šventoms krikšto ir patvirtinimo apeigoms bei sandoroms.

Mes pradėdame anksti

„Kai vaikui sukanka septyneri, laikas švęsti“, – sako Lori, keturių vaikų mama. Ji ir jos vyras moko savo vaikus apie krikštą nuo pat jų gimimo. Tačiau, kai vaikui sukanka septyneri, šeima pradeda ruošti konkrečiau. Kiekvieną mėnesį jie surengia šeimos namų vakaro pamoką vis kitokia su krikštu susijusia tema, pavyzdžiui, apie sandoras ir Jėzaus pavyzdį.

Lori sako, kad vaiko aštunto gimtadienio mėnesį tos pamokos yra ypač jaudinančios. Ji rodo vaikui rūbelius, kuriais jis buvo aprengtas, kai gavo vardą ir palaiminimą, ir pasakoja apie tą dieną, kada buvo atlikta ta apeiga.

„Tai tobulas laikas sutelkti dėmesį į šventyklos sandorų palaiminimus, – pažymi Lori. – Mokydami visada paminime, kad pasirinkimas pasikrikštyti yra pirmas žingsnis ruošiantis šventyklos palaimoms.“

PASIRUOŠTI KRIKŠTUI

Padarome tai visos šeimos įvykiu

Monika, keturių vaikų mama, pataria, kai tik įmanoma, pakviesti vyresnius vaikus padėti mažesniesiems broliukams ar sesutėms pasiruošti. „Vyresnio brolio ar sesers liudijimas ir patyrimas tikrai stiprina“, – sako ji. Lori priduria, kad kartais jie prašo krikštui besiruošiančius vaikus pasidalinti tuo, ką išmoko, su savo jaunesniais broliukais ir sesutėmis.

Naudojame tai kaip misionierišką priemonę

Kai Danieliaus dukrelei sukako aštuoneri, jis žinojo, jog ji norės, kad jos krikšte dalyvautų draugės, kurios nebuvo Bažnyčios narės. Todėl jų šeima nusprendė į Alisonos krikštą pakviesti drauges iš mokyklos ir kaimynystės. Šių draugių paprašė į krikštą atsinešti savo mėgstamas Biblijos eilutes. Po krikšto Alisona savo naujame Raštų rinkinyje pasibraukė tas eilutes ir parašė parašė savo draugių vardus.

„Žinoma, tą dieną mes, kaip jos šeima, visur jai padėjome, bet leidome jai tiesiog pabūti su savo draugėmis ir papasakoti joms apie tai, ką ji jautė, – sakė Danielė. – Tai buvo išties jaudinanti akimirka – matyti, kad mūsų vaikas rodo pavyzdį.“

Mes repetuojame pokalbį su vyskupu

Kimberli, prie krikšto amžiaus artėjančių vaikų mama, prisimena, kaip ji įėjo į vyskupo kabinetą pasikalbėti apie savo krikštą, kai jai sukako aštuoneri. „Aš taip jaudinausi!“ – sako Kimberli.

Dabar ji stengiasi užtikrinti, kad jos vaikai nepatirtų tokio jaudulio. Ji ir jos vyras kalbasi su savo vaikais apie pokalbius su vyskupu ir užduoda jiems klausimus apie krikštą, kaip tai daro vyskupas. Tokie pokalbiai ne vien tik supažindina vaikus su pokalbio procesu – jie taip pat paskatina vaikus giliai apmąstyti, ką jiems reiškia krikšto sandora.

Turime nuostabią galimybę

Šie tėvai skuba pridurti, kad jie nedarė nieko ypatingo ruošdami savo vaikus krikštui ir patvirtinimui, bet pamokas, kurias mokė per tuos metus, daugelis jų apibūdina kaip „išsamias“ ir „nuoseklias“. „Mes užtikrinome, kad mūsų vaikai suprastų, jog tai yra svarbus žingsnis ir ypatingas įvykis jų gyvenime, – sako Kimberli. – Visada stengėmės patys paruošti juos, o ne vien tikėtis, kad juos išmokys Pradinukų mokytojai.“

Kokia nuostabi galimybė mums suteikta – padėti mylimiems vaikams pasiruošti krikštui ir patvirtinimui! Kai pamaldžiai tai darome, Viešpats mums padeda šį pirmą sandoros sudarymo patyrimą paversti pamatu tolimesniam dvasiniam augimui. ■

Kituose dviejuose puslapiuose rasite kai kuriuos atsakymus į vaikų klausimus apie krikštą ir patvirtinimą.

IŠNAŠA

1. Boidas K. Pakeris, „Teach the Children“, *Liahona*, 2000 m. gegužė, p. 16.

Tai padės suprasti krikštą

Marisa Vidison
Bažnyčios žurnalai

Kas mane pakrikštys?

Kas tave bekrikštys, jis turi turėti kunigystę – galią veikti Dievo vardu. Kai Jėzus norėjo pasikrikštyti, Jis nuėjo pas Joną Krikštytoją, kuris turėjo kunigystę (žr. Mato 3:13).

Tave krikštijantis asmuo turi gauti leidimą iš tavo vyskupo ar skyriaus prezidento.

Ar tam, kad pasikrikštyčiau, turiu būti panardintas vandenyje?

Jėzus buvo pakrikštytas panardinimu. Tai reiškia, kad jis buvo visiškai panardintas ir greitai iškeltas (žr. Mato 3:16). Būtent taip jūs būsite pakrikštyti. Krikštijimas tokiu būdu primena mums, jog paliekame savo seną gyvenimą ir pradame naują gyvenimą, pašvęstą tarnavimui Dievui ir Jo vaikams.

Ką pasikrikštydamas pasižadu?

Pasikrikštydami sudarote sandorą, tai yra abipusį pasižadėjimą, su Dangiškuoju Tėvu. Jūs Jam pažadate, kad darysite tam tikrus dalykus, o Jis pažada jus laiminti. Ši sandora suformuluota sakramento maldoje, kuri sakoma kiekvieną sekmadienį (žr. DS 20:77–79). Jūs pasižadate:

- Atminti Jėzų Kristų.
- Laikytis Jo įsakymų.
- Priimti Kristaus vardą, kas reiškia pirmiausia rūpintis Jo darbu ir daryti tai, ko Jis nori, o ne tai, ko nori pasaulis.

Jeigu laikotės šio pažado, jums galioja Jo pažadas, kad su jumis bus Šventoji Dvasia ir kad jums bus atleidžiamos nuodėmės.

Kas yra Šventoji Dvasia?

Šventosios Dvasios dovana yra viena vertingiausių Dangiškojo Tėvo dovanų. Jūsų krikštas vandenyje nėra užbaigtas tol, kol vyrai, turintys Melchizedeko kunigystę, nesuteikia jums palaiminimo Šventajai Dvasiai priimti (žr. Jono 3:5).

Šventoji Dvasia yra Dievybės narys. Ji liudija apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų ir padeda mums žinoti, kas yra tikra. Ji padeda mums būti dvasiškai stipriems. Ji įspėja mus apie pavojus. Ji padeda mums mokytis. Šventoji Dvasia padeda mums jausti Dievo meilę.

Kai esame patvirtinami Bažnyčios nariais, Šventoji Dvasia gali visada būti su mumis, jei renkamės tai, kas teisu.

Kodėl turiu būti bent aštuonerių, kad galėčiau pasikrikštyti?

Viešpats moko, kad vaikai neturėtų krikštytis, kol nėra sulaukę tokio amžiaus, kai gali skirti, kas yra teisu ir kas neteisu. Raštuose nurodyta, kad tas amžius yra aštuoneri metai (žr. Moronio 8:11–12; DS 29:46–47; 68:27).

Vyresnysis Žairas
Mazagardžis
Iš Septyniasdešimties

Šventyklos traukia

Daugumai žmonių šventykla sukelia tokius jausmus, kurie gali akimirksniu persmelkti širdį.

Prieš tai, kai buvau pašauktas į antrąjį Septyniasdešimčių kvorumą, kartu su žmona kelerius metus praleidau tarnaudamas Brazilijos Kampinaso ir San Paulo šventyklose. Abiejose šventyklose stebėdavausi, kodėl pravažiuojančius žmones jos traukia taip, kad šie net stabteli, užaina ir klausinėja apie jas.

Jiems užėjus, mes pasakydavome, kad tinkamai nepasiruošę jie negali eiti toliau. Mes paaiškindavome šventyklos paskirtį, pagrindines Evangelijos doktrinas ir pakviesdavome juos susitikti su misionieriais. Daugumai gerų žmonių pati šventykla yra nepaprastas misionierius, nes sukelia tokius jausmus, kurie gali akimirksniu persmelkti širdį.

Mudu su žmona Elžbieta asmeniškai patyrėme tokių jausmų galią. Beveik prieš 40 metų vienas geras draugas ir kolega, Bažnyčios narys, per įprastinius pokalbius pradėjo kalbėti apie Evangeliją. Kelis kartus jis net atsiuntė pas mus misionierius. Misionieriai mums patiko, todėl sutikome dalyvauti jų pamokose, tačiau nelabai domėjomės tuo, ko jie mokė.

Visa tai pasikeitė 1978 m. spalį, kai mano kolega pasikvietė kelis draugus, taip pat ir mus, į Brazilijos San Paulo šventyklos atvirų durų dienas. Savo lėšomis jis išnuomojo kelis autobusus tam, kad su savo draugais galėtų nuvykti į šventyklą, esančią už 80 km.

Ižengusi į krikštyklą Elžbieta pajuto tai, ko iki tol nebuvo pajutusi, tai, ką vėliau ji įvardijo Šventąja Dvasia. Savo širdyje ji jautė didelį džiaugsmą. Būtent tą akimirką ji suprato, kad ši Bažnyčia yra tikra ir kad ji nori prisijungti prie šios Bažnyčios.

Panašų jausmą atvirų durų dienos einant į pabaigą pajutau ir aš, kai gidas mus nuvedė į užantspaudavimo kambarį, kuriame išgirdome mokymą apie amžinąsias šeimas. Toji doktrina mane sujaudino. Nors profesinėje veikloje tuomet man sekėsi puikiai, tačiau jau kurį laiką jautau sielos tuštumą. Tiksliai nežinojau, kaip galėčiau užpildyti tą tuštumą, tačiau jautau, kad tai susiję su šeima. Būtent ten, užantspaudavimo kambaryje, mano prote ir širdyje viskas pradėjo aiškėti.

Po kelių dienų misionieriai vėl su mumis susisiekė. Šį kartą labai nekantravome išklausyti jų žinią.

Vyresnieji paragino mus nuoširdžiai pasimelsti dėl tiesos. Suvokiau, kad tai yra vienintelis būdas, kaip *galiu* melstis. Suvokiau, kad negaliu įsipareigoti ir prisijungti prie Bažnyčios tol, kol neturėsiu tikro liudijimo. Kreipdamasis į Dangiškąjį Tėvą nerimavau, ar Jis man atsiųs patvirtinimą, tačiau tuo pat metu žinojau, kad Jis tikrai man atsakys. Jam liejau slapčiausius savo širdies troškimus ir prašiau tokio atsakymo, kuris mane įtikintų, jog prisijungimas prie Bažnyčios yra teisingas kelias.

Po savaitės sekmadieninėje mokykloje už manęs atsisėdo mus į šventyklos atvirų durų

dienas pakvietęs draugas. Jis palinko arčiau manęs ir pradėjo kalbėti. Jo ištarti žodžiai buvo tas atsakymas, kurį meldžiau išgirsti. Tikrai neabejojau, kad per jį man kalbėjo Dangiškasis Tėvas. Tuo metu buvau nepalengiamas ir užsispyręs žmogus, tačiau mano širdis atlėgo ir aš pravirkau. Kai mano draugas baigė, pakvietė mudu su žmona pasikrikštyti. Mes sutikome.

1978 m. spalio 31 d., nepraėjus nė mėnesiui nuo mūsų vizito San Paulo šventykloje, mes pasikrikštijome ir buvome patvirtinti. Kitą dieną dalyvavome antroje Brazilijos San Paulo šventyklos pašventinimo sesijoje. Po metų į tą šventyklą sugrįžome jau su savo abiem sūnumis, kad būtume užantspauduoti kaip šeima. Visi šie trys įvykiai buvo nuostabūs ir įsimintini patyrimai. Ateinančiais metais mes puoselėjome tuos jausmus reguliariai garbindami šventykloje.

Dabar, kai nuo mūsų krikšto dienos jau praėjo dvidešimt aštuoneri metai, mudu su žmona vėl stovėjome Brazilijos San Paulo šventykloje. Neseniai mane pašaukė būti šios šventyklos prezidentu. Mums buvo be galo malonu vaikščioti po Viešpaties namus ir dar kartą pajusti tuos malonius jausmus, kurie buvo mūsų atsivertimo katalizatorius.

Mudviem su žmona šventykla ir toliau teikia daug laimės. Kai matome jauną porą, žengiančią į šventyklą užantspauduoti savo šeimą, jaučiame didelę viltį.

Visame pasaulyje yra daug žmonių, pasirošusių išgirsti Evangeliją. Jie jaučia tokį troškulį, kuris mane kankino prieš daugiau nei 30 metų. Šventykla ir jos apeigos yra pakankamai galingos, kad numalšintų tą troškulį ir užpildytų juose tuštumą. ■

MANO LĒKTUVUI KAŽKAS BUVO NE TAIP

Vieną vakarą, kai nukreipiau keleivių pilną lėktuvą link pakilimo tako, pajutau, kad lėktuvo valdymo sistemoje kažkas negerai. Kad įsiti-kinčiau dvasinio įspėjimo teisingumu, nuvažiavau nuo riedėjimo tako ir kelis kartus apsiskus 360 laipsnių kampu. Nepastebėjau jokių nesklaidumų.

Svarsčiau: „Ar turėčiau pakilti ir laiku į reikiamą vietą nuskraidinti keleivius, ar turėčiau grįžti prie vartų?“ Supratau, kad jei grįšiu, smarkiai sugaišiu. Riedėjimo takas yra vienos eismo juostos, tad turėčiau laukti, kol antžeminė kontrolė leis man važiuoti priešpriešine kryptimi. Po to

turėtume laukti, kol techninės priežiūros komanda apžiūrės lėktuvą. Tokie vėlavimai sukelia problemų tiek avia-kompanijai, tiek keleiviams, kurie turi spėti į susitikimus ar persėsti į kitus lėktuvus. Be to, svarsčiau, kaip į mano pranešimą apie lėktuve esantį nesklaidumą reaguos techninės priežiūros skyrius, nes savo sprendimą galėjau pagrįsti tik stipria nuojauta.

Kaip to lėktuvo kapitonas buvau atsakingas už visų saugumą, tad nusprendžiau pasikliauti savo nuojauta ir grįžti.

Kai privažiavau prie vartų, mechanikui pasakiau, kad jaučiu, jog lėktuvui

kažkas negerai, bet nežinau, kas būtent. Jis nemanė, kad yra kažkokių gedimų.

Pasakė: „Galbūt tai dėl šlapio riedėjimo tako. Turbūt pradėjai slysti asfaltu.“ Tačiau sutiko apžiūrėti po pilotų kabina esančio rato valdymo mechanizmą. Po patikrinimo jis paprašė manęs išlaipinti keleivius, kad galėtų lėktuvu atlikti bandomąjį važiavimą.

Kai grįžo po 30 minučių, atrodė labai susirūpinęs. Per bandomąjį važiavimą jis girdėjo trūkčiojantį čerškėjimą. O sukdamas atgal link vartų nuspaudė stabdžius, prarado lėktuvo kontrolę ir vos nenuvažiavo nuo riedėjimo tako.

Per detalią apžiūrą buvo išsiaiškinta, kad praeitą vakarą stabdžiai nebuvo tinkamai patikrinti. Jei po skrydžio būčiau leidęs lėktuvu, tai stabdžiai nebūtų suveikę ir būčiau praradęs lėktuvo kontrolę.

Man parūpino kitą lėktuvą, kuriuo savo keleivius saugiai nuskraidinau trimis valandomis vėliau.

Džiaugiuosi, kad įsiklausiau į Dvasios kuždesius. Žinau, kad Dvasia mus nukreips, jei sieksime Viešpaties vadovavimo ir klausysimės gaunamų raginimų. ■

Kreigas Vilis, Jutos valst., JAV

Svarsčiau, kaip į mano pranešimą apie lėktuve esantį nesklaidumą reaguos techninės priežiūros skyrius, nes savo sprendimą galėjau pagrįsti tik stipria nuojauta.

KAIP DŽIAUGTIS GYVENIMU

Kartą skaičiau vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo visuotinės konferencijos kalbą. Nors šią kalbą jau buvau girdėjusi ir skaičiusi anksčiau, tačiau mano dėmesį tąkart patraukė ir susimąstyti paskatino viena frazė.

Po kelių valandų pas mane užsuko sūnus, kuris su savo draugais gyveno kitame bute. Grįžęs iš misijos jis kelis semestrus lankė universitetą, tačiau vis dar nežinojo, ką turėtų studijuoti ir kokią profesiją rinktis. Apimtas nevilties ir manydamas, kad tuo metu mokymasis universitete tebuvo laiko ir pinigų švaistymas, jis atidėjo savo studijas ir pradėjo dirbti visu etatu.

Jis man užsiminė, kad vienas draugas pasiūlė važiuoti į Bahamų ar Karibų salas, ten įsidarbinti ir taip kelis mėnesius papramogauti. Mano sūnus labai to norėjo. Gerai supratau, kokia gundanti gali atrodyti tokia nerūpestinga kelionė jaunuoliui.

Būtent tada prisiminiau vyresniojo Skoto žinią. Atsiverčiau *Ensign* žurnalą ir sūnui perskaičiau tokius žodžius: „Į žemę atėjote dieviškam tikslui. Ir tas tikslas tikrai nėra beribės pramogos ar nuolatinės malonumų paieškos. Atėjote čia tam, kad būtumėte išbandyti, kad sau įrodytumėte, jog galite gauti daugiau palaimų, kurias jums paruošė Dievas. Tam reikia tvardančio kantrumo poveikio“ („Finding Joy in Life“, *Ensign*, 1996 m. gegužė, p. 25).

Netaręs nė žodžio, mano sūnus pasiėmė žurnalą, išėjo ir perskaitė visą tą kalbą. Vėliau jis man tepasakė, kad pramogauti į salą nevyks.

Po kurio laiko jis įstojo į policijos akademiją, kur susipažino su savo būsima žmona. Jie susituokė Arizonos Mesa šventykloje ir šiandien augina tris nuostabius vaikus. 2010 metais mano sūnus įgijo bakalauro laipsnį ir tikrai „džiaugiasi gyvenimu“.

Ta sūnaus kelionė galėjo būti geras patyrimas, tačiau, kita vertus, tai galėjo

būti dvasiškai pavojinga. Kaskart, kai apie tai prisimenu, mane užlieja Dvasia.

Esu dėkinga už pranašų žodžius ir už tai, kad buvau paraginta prisiminti kalbą, kuri padėjo man patarti. Esu taip pat dėkinga už tai, kad mano sūnus įsiklausė į Viešpaties pasiuntinį ir leidosi veikiamas Dvasios. Žinau, kad klausydami ir sekdami Gelbėtojo ir Jo tarnų mokymais, patirsime daug palaimų ir švelnių pasigailėjimų. ■
Keren Rokvūd, Aidaho valst., JAV

TELEFONAS IŠSIJUNGĖ

Kai 1997 m. kovą kartu su vyru krikštijomės Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje, gyvenome Rusijos mieste Rostove prie Dono.

Studijuodama Bažnyčios doktrinas radau atsakymus į daugelį savo klausimų. Buvo įdomu mokytis apie išgelbėjimo planą, taip pat apie krikšto už mirusiuosius praktiką. Nustebau sužinojusi, kad galime pasikrikštyti už savo mirusius protėvius.

Praėjus metams po krikšto, misijos prezidentas pakvietė mus ruošti vykti į šventyklą. Šeimos istorijos tyrimas buvo to pasiruošimo dalis. Kartą, besiruošiant tai daryti, suskambo telefonas. Skambino mano anyta. Jos pasiteiravau, ar ji gali atsiųsti mano vyro mirusių protėvių vardų sąrašą. Anyta nustebo ir pasakė, kad krikštas už mirusiuosius yra ne Kristaus doktrina, o mormonų išsigalvojimai. Nežinojau, kaip jai atsakyti, nes nebuvau

susipažinusi su šią doktriną grindžiančiomis Raštų eilutėmis.

Kol mažčiau, kaip atsakyti, telefonas išsijungė. Minutėlę buvau sutrikusi, nes nežinojau, kas nutiko, tad padėjau ragelį ir nuėjau į miegamąjį. Į rankas paėmiau Naująjį Testamentą, atsiklaupiau maldai ir paprašiau Dangiškojo Tėvo parodyti, kur galėčiau rasti atsakymą.

Pasimeldusi atsiverčiau Bibliją. Pajutau, kad kažkas mane ragina perskaityti atversto puslapio 29 eilutę. Ji buvo Pirmojo laiško Korintiečiams 15 skyriuje, kuriame kalbama apie krikšto už mirusiuosius doktriną.

Buvau sujaudinta ir nustebusi, kad Dangiškasis Tėvas į mano maldą atsakė taip greitai. Jaučiausi nuostabiai.

Kol buvau panirusi į gilius apmąstymus apie šį patyrimą, staiga vėl suskambo telefonas. Vėl skambino anyta ir teiravosi, kodėl išsijungė telefonas. Atsakiau, kad nežinau, bet paprašiau jos paimti Bibliją ir atsiversti 1 laiško Korintiečiams 15:29.

Po kelių dienų ant mano stalo gulėjo mirusių giminaičių sąrašas. Mano anyta perskaitė tą Raštų eilutę ir dabar tiki, kad Gelbėtojas per apaštalą Paulių mokė krikšto už mirusiuosius doktrinos.

Dievas pažadėjo didelių palaimų tiems, kurie dirbs šį išperkantį darbą. Žinau, kad tai tiesa. ■

Seda Meliksetjan, Armėnija

Mano anyta pasakė, kad krikštas už mirusiuosius yra ne Kristaus doktrina, o mormonų išsigalvojimai.

KUR GALĖČIAU GAUTI ŠĮ ŽURNALĄ?

Kai su savo šeima iš Nevados skridome į Aliaską (JAV), užmezgiau pokalbį su viena aukšta, patrauklia ir draugiška ponija, sėdinčia gretimose eilėse.

Jai pasiteiravus, kur keliaujame, pasakiau, kad skrendame į Džuną Aliaskoje, kur su savo šeima gyvena mūsų sūnus. Ji pasakė esanti iš Las Vegaso. Tada, kiek susigraudinusi, prasitarė, kad į Džuną skrenda aplankyti savo vyro giminaičių ir dalyvauti vyro, su kuriuo buvo susituokusi 20 metų, laidotuvėse. Jis neseniai mirė nuo vėžio.

Pažvelgiau į gretimą eilę ir pagalvojau, kokia laiminga esu, kad žinau išgelbėjimo planą ir kad esu Nevados Las Vegaso šventyklos darbuotoja. Svarsčiau, kaip galėčiau paguosti ir pakylėti šią moterį.

Staiga labai aiškiai prisiminiau citatą iš Pranašo Džozefo Smito mokymo, kurią atspausdinusi išdalinau Paramos bendrijoje. Kai Pranašas suorganizavo Paramos bendriją, atkreipė dėmesį į tai, kad „turimus išteklius jos [seserys] panaudos padėti atvykėliui; jos užpils aliejaus ir vyno ant sužeistos kenčiančio žmogaus širdies; jos nušluostys ašaras našlaičiui ir pradžiugins našlės širdį“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2007 m.], p. 434).

Svarsčiau, kaip galėčiau paguosti ir pakylėti šią moterį, kurios vyras neseniai mirė.

Vėl pažvelgiau į gretimą eilę. Ten pamačiau kenčiančią prašalaite, našlę sužeista širdimi. Prisiminiau anksčiau tą dieną skaitytą 2011 m. birželio mėnesio *Ensign* žurnalą. Jame buvo keli įkvepiantys straipsniai, kurie, pamaniau, galėtų ją kažkiek padrąsinti ir paguosti.

Sukaupusi drąsą atsiverčiau vieną to žurnalo straipsnį ir paprašiau jos jį perskaityti. Atidžiai ją stebėjau ir nustebau, kad ji įdėmiai skaito kiekvieną eilutę. Baigusi skaityti vieną, ji ėmė skaityti kitą straipsnį.

Buvo akivaizdu, kad tai, ką perskaitė,

paliėtė jos širdį. Lyg labai brangindama ji pridėjo tą žurnalą sau prie krūtinės ir nusišluostė ašarą.

„Kur galėčiau gauti šį žurnalą?“ – paklausė ji. Pasakiau, kad ji gali jį pasilikti. Ji vėl ėmė skaityti.

Kai atvykome į Džuną, ji sugriebė mano ranką ir, žiūrėdama tiesiai man į akis, tarė: „Dėkoju jums.“

Iš to įvykio išmokau geros pamokos. Mus supa prašalaičiai sužeistomis širdimis ir jiems reikia ne tik padrąsinančio žodžio, bet ir žinoti tai, ką žino Pastarųjų dienų šventieji. ■

Šeron Rater, Nevados valst., JAV

*Kartais reikia atsisakyti
kažko gero, kad gautumėte
geresni.*

GERESNIOSIOS DALIES PASIRINKIMAS

Metju D. Flitonas
Bažnyčios žurnalai

Kartą Zoltanas Siuidžas iš Vengrijos Segedo miesto nustebino savo irklavimo trenerį, pasakydamas, kad nevyks rungtyniauti į Vokietiją.

Siuidžas aiškino: „Rungtynės turėjo vykti mano krikšto dieną.“

Septyniolikmetis Siuidžas buvo daugelio irklavimo varžybų nugalėtojas. Vengrijoje tai populiarus sporto šaka, o Zoltanas buvo geras irkluotojas – toks geras, kad tikrai galėjo tapti profesionalu. Zoltanas ne tik nusprendė nevykti į tas konkrečias varžybas, bet palengva visiškai liovėsi irkluoti. Jis rado geresnį užsiėmimą.

Irklavimas Siuidžui buvo naudingas. Per visus irklavimo ir bendravimo su treneriu metus jis išmoko savikontrolės, paklusnumo ir darbštumo. Zoltanas taip pat išmoko nevertoti tokių medžiagų ir nedaryti to, kas neigiamai paveiktų jo sporto rezultatus. Tai nebuvo lengvas gyvenimas; gyvenimas buvo vienišas, o tam, kad pasiektų profesionalų lygą, reikėjo dar daugiau laiko. Profesionalams reikia treniruotis 12 valandų per parą ir varžytis kiekvieną sekmadienį.

Zoltanas aiškina: „Daugiausia laiko praleisdavau irkluodamas. Buvau tikras fanatikas. Dėl irklavimo daug ko gyvenime atsisakiau.“

Štai kodėl Zoltanas nusprendė, kad vienu metu negali pasišvesti ir Evangelijai, ir irklavimui. 2004-aisiais jis savo treneriui pasakė, kad daugiau neirkluos.

Prieš šį įvykį, tais pačiais metais, misionieriai pradėjo mokyti Siuidžo mamą. Tose pamokose jis nedalyvavo. Jis nenoriai priėmė mamos kvietimą atvykti į jos krikštą. Tačiau vos įžengęs į Bažnyčios pastatą, širdyje pajuto permainą. Zoltanas sutiko susitikti su misionieriais, iš dalies todėl, kad jiems prijautė.

Jis aiškina: „Misionieriai man buvo įdomūs todėl, kad jie buvo normalūs žmonės, tačiau gyvenantys pagal aukštesnį standartą.“

Kadangi Zoltanas būdamas irkluotoju jau gyveno pagal aukštesnį standartą, jam nesunku buvo branginti Evangelijos mokymus. Po dviejų mėnesių jis pasikrikštijo.

Iš pradžių manė, kad galės ir toliau irkluoti, tik nebegalės varžytis

sekmadieniais. Jis buvo toks žmogus, kuris pasirinkęs vieną konkretų užsiėmimą nori jį daryti labai gerai, todėl galiausiai nusprendė daugiau nebeirkluoti.

Po krikšto kurį laiką jis dar bandė irkluoti savo malonumui. Kadangi nedalyvavo varžybose, jo treneris prašydavo padėti mokyti kitus ir organizuoti išvykas. Tačiau jis jau nebenorėjo stengtis perprasti irklavimo ar kurio kito užsiėmimo, galinčio trukdyti eiti mokinstės keliu.

Tad Zoltanas padėjo į šalį savo irklus ir pasišventė tarnystei Bažnyčioje, panašiai kaip Prezidentas Hovardas V. Hanteris (1907–1995) tuo metu, kai susituokė. Prezidentas Hanteris buvo talentingas muzikantas ir mokėjo groti tuzinu muzikos instrumentų. Vakarais jis grodavo orkestre, tačiau jo kolegų gyvenimo būdas prieštaravo Evangelijos standartams. Todėl Prezidentas Hanteris padėjo į šalį savo instrumentus ir juos tik retkarčiais išsitraukdavo, kai ką nors dainuodavo kartu su šeima.¹

Zoltanas pasiilgsta irklavimo, tačiau jis laiku suprato, kad jei ir toliau

Zoltanas Siuidžas iš Vengrijos Segedo miesto irklavimo atsisakė todėl, kad turėtų daugiau laiko Evangelijai.

užsiims tuo sportu, tai jo meilė irklavimui dar labiau stiprės ir galbūt net nugalės meilę Viešpačiui.

Šis principas tinka bet kuriam užsiėmimui, kuris trukdo mums tapti tokiais, kokiais mus nori matyti Dievas. Visiems mums gyvenime tenka ko nors atsisakyti – net ir gerų dalykų – ir dėl to nerizikuoti savo amžinuoju gyvenimu.

Zoltanas aiškina: „Bažnyčia tapo mano gyvenimu. Kai supratau, kad iš irklavimo vis tiek nepragyvensiu ir kad jis tebus laisvalaikio užsiėmimas, man buvo lengviau jo atsisakyti. Visą dėmesį norėjau sutelkti į Dangiškąjį Tėvą.“

Zoltanas Evangeliją pradėjo studijuoti taip pat uoliai, kaip anksčiau užsiimdavo kitais dalykais. Jis užsibrėžė tikslą tarnauti misijoje. Jis norėjo likti savo šalyje ir mokyti kitus.

Zoltanas tarnavo Vengrijoje ir dabar vidurinėje mokykloje dirba anglų kalbos mokytoju. Jis ir toliau pirmenybę teikia Evangelijai. Jis paaiškina: „Kartais tenka atsisakyti to, kas trukdo Dievo dalykams. Lengva liautis daryti kažką blogo, kai žinome, jog tai bloga. Tačiau dažnai net nesusimąstome, kad reikia išsižadėti ir gero, kad gautume geresnį. Mes galvojame, kad jei kas nors nėra bloga, tai galime to neišsižadėti ir vis dar sekti Dievo planu.“ Tačiau Zoltanas žino, kad turime atsisakyti net ir gero, jei tai trukdo sekti mums skirtu Dievo planu. ■

PASTABA

1. Žr. Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), p. 81.

„Kaip galiu paaiškinti draugams, kodėl laužyti skaistybės įstatymą yra blogai?“

Dangiškasis Tėvas nori, kad būtume laimingi ir verti Jo Dvasios, todėl Jis mums duoda įsakymus, kad padėtų mums savo mintis, žodžius ir veiksmus išlaikyti deramus. Skaistybės įstatymas padeda dauginimosi galias išlaikyti neperžengiant santuokos. Viena iš priežasčių, kodėl Jis įsako dauginimosi galią naudoti tik tarp vyro ir žmonos, yra ta, kad „vaikams duota teisė gimti santuokoje.“¹

Savo draugui galite padovanoti knygele *Jaunimo stiprybės vardan*. Joje pateikiamos kelios geros priežastys, kodėl verta laikytis skaistybės įstatymo: „Būdami lytiškai tyri, jūs ruošiatės sudaryti šventas sandoras šventykoje ir jų laikytis. Jūs ruošiatės sukurti stiprią santuoką ir atvesti į pasaulį vaikus, kurie taps amžinos ir mylinčios šeimos dalimi. Jūs apsaugote save nuo dvasinės ir emocinės žalos, kuri atsiranda dėl fizinio intymumo su kuo nors už santuokos ribų. Taip pat apsaugote nuo pavojingų ligų. Išlikdami lytiškai tyri, jūs padedate sau jaustis tikrai laimingais ir pasitikėti savimi, ir tobulinate sugebėjimą priimti gerus sprendimus dabar ir ateityje.“²

Šventykla

Dangiškasis Tėvas mums visiems davė dievišką tikslą, ir tas tikslas gali būti pasiektas šventykoje. Turime būti verti įžengti į šventyklą tam, kad su šeimomis būtume užantspauduoti amžiams. Mes vėl gyvensime su Dangiškuoju Tėvu

ir, visų svarbiausia, turėsime nesibaigiantį džiaugsmą, ko nevertieji negali turėti.

Alofa M., 18 m., Samoja

Santuoka ir šeima

Esame raginami būti seksualiai tyrais todėl, kad būtume verti įžengti į šventyklą ir laikytis šventų sandorų. Jei laikysimės skaistybės įstatymo, tai ateityje sukursime stiprią santuoką ir šeimą. Šėtonas mus visada gundys, tačiau tuos gundymus galime įveikti su malda, Šventais Raštais ir gerais draugais.

Resti M., 16 m., Filipinai

Neigiamos pasekmės

Skaistybės įstatymo laužymas sukelia daug neigiamų pasekmių, bet lytinio švietimo pamokose jos visos neaptariamoms. Skaistybės įstatymo laužymas iš jūsų gyvenimo išstumia Dvasią, skaudina jūsų artimuosius ir verčia jus jaustis blogai. Siūlau peržiūrėti Mormon Messages vaizdo įrašą pavadinimu „Chastity: What Are the Limits?“ (liet. „Skaistumas – kur ribos?“) [filmuką anglų, portugalų ir ispanų kalba galima rasti internete, adresu youth.lds.org].

Metju T., 17 m., Jutos valst., JAV

Tyrumas ir pagarba

Laikydami skaistybės įstatymo išliekame tyri Dievo akivaizdoje, gerbiame save ir padedame kitiems gerbti mus. Jei paklūstame skaistybės įstatymui, tai parodome, kad esame Dievo vaikai ir kad laikomės aukštų standartų. Išvengsime apgailestavimo. Jei paklūsime Dangiškajam Tėvui, ypač šiam Jo įstatymui, tai mūsų gyvenimas bus laimingesnis tiek čia žemėje, tiek ateinančiame pasaulyje.

Alijana G., 19 m., Filipinai

Šventa dovana

Jei į dauginimosi dovana žiūrėsime paviršutiniškai, tai ši brangi Dievo dovana bus laikoma paprastu dalyku. Dovanos teikimas nesuteiks pasitenkinimo, jei ją priimantis žmogus galvos, kad ji nėra ypatinga. Žmogus dauginimąsi turi laikyti šventu dalyku; juk visi esame Dievo šventyklos ir turėtume būti švarūs ir tyri kaip šventyklos.

Džeironas Z., 15 m., Aidaho valst., JAV

Dvasia su mumis

Jei būsite nesusitepę nuodėme, tai būsite žymiai laimingesni ir labiau palaiminti. Mūsų kūnai yra lyg šventyklos,

o Dangiškasis Tėvas „negyvena nešventose šventyklose“ (Almos 7:21).

Taigi, jei būsite nesusitepę nuodėme, Dvasia bus mumyse.

Meriana P., 14 m., Arkanzaso valst., JAV

Svarbūs klausimai

Į savo draugo klausimą atsakykite ke- liais klausimais: „O kas, jei tavo būsi- mas sutuoktinis dabar stebi tave?“ Visi žmonės, apie kuriuos esu girdėjusi ir kurie sulaužė skaistybės įstatymą, dabar gailisi dėl to. „Kas bus, kai jūsų būsimas vaikas paklaus, ar sulaužėte skaistybės įstatymą?“ Apie skaistybės įstatymą jūsų draugas turi sužinoti jau dabar, kol jo sūnus ar dukra dar neuž- davė to klausimo. Turite gyventi šva- riai ir tyrai, kad gyventumėte laimingą, sveiką gyvenimą be nuoskaudų dėl sulaužyto švento įstatymo.

Robin K. 13 m., Jutos valst., JAV

Dora ir skaistumas

Viešpats gėrisi dora ir skaistumu, viskas turi vykti tinkamu metu. Skaistybės įstatymas atėjo iš Viešpaties. Malda

ir Dvasios bendrystė yra tobulas deri- nys, padėsiantis suprasti, kad skaistu- mas yra palaima.

Selena R., 18 m., Nikaragva

Tik santuokoje

Savo draugui paaiškinčiau, kad skais- tybės įstatymo laužymas yra bloga mintis, nes dauginimosi galia skirta tik teisiškai susituokusioms poroms. Kai sulaužome skaistybės įstatymą, tai netenkame Šventosios Dvasios bendrystės.

Augustina A., 15 m., Gana

IŠNAŠOS

1. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, *Liahona*, 2010 m. lapkritis, p. 129.
2. *Jaunimo stiprybės vardan* (brošiūra, 2012), p. 35.

SKAISTYBĖS ĮSTATYMO SULAUŽYMAS PADARO RIMTĄ ŽALĄ

„Šventą dauginimosi galią su visu jos mei-

lumu ir gražumu Viešpats vyrui ir žmonai leidžia naudoti tik neperžengiant Jo nustatytos tvarios santuokos sandoros. [...]

Tačiau tokie intymūs veiksmai yra Viešpaties uždrausti, kai sulaužomi tvarios santuokos įsipareigojimai, nes tai sumenkina Jo tikslus. Pagal šventos santuokos sandorą tokie santykiai yra Jo plano dalis. Jei tie santykiai vyksta bet kur kitur, tai vyksta prieš Jo valią. Jie daro rimtą emociją ir dvasinę žalą. Nors dalyviai to ir nesupranta dabar, bet jie tikrai tai supras vėliau. Lytinis amoralu- mas sukuria barjerą Šventosios Dvasios poveikiui.“

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Making the Right Choices“, *Ensign*, 1994 m. lapkritis, p. 38.

KITAS KLAUSIMAS

„Ką turėčiau daryti, jei mokykloje pradedama kalbėti apie Evangelijos mokymams prieštarau- jančią temą, pavyzdžiui, abortus?“

Savo atsakymus iki kovo 15 d. siųskite elektroniniu paštu liahona@ldschurch.org arba paprastu paštu:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA/JAV

Glaustumo ir aiškumo dėlei jūsų atsakymai gali būti redaguojami.

Rašydami elektroninį ar įprastą laišką, privalote atsiųsti tokius duomenis: 1) vardą ir pavardę, 2) gimimo datą, 3) apylinkės arba skyriaus, 4) kuolo arba apygardos pavadinimą, 5) savo ar, jei esate jaunesni nei 18 metų, savo gimdytojų raštišką sutikimą (tinka jų el. laiškas) spausdinti jūsų atsakymą ir aukštos kokybės nuotrauką.

Prezidentas
Tomas S. Monsonas

KAIP TARNAUTI KUNIGYSTĖS PAŠAUKIMUOSE

Ar kada pagalvojote, ko verta žmogaus siela? Ar kada susimąstėte, koks **potencialas** glūdi kiekviename iš mūsų?

Kartą lankiausi vienoje kuolo konferencijoje, per kurią buvęs mano kuolo prezidentas Polas C. Čaildas atsivertė Doktrinos ir Sandorų 18 skyrių ir pradėjo skaityti: „Atminkite, kad Dievo akyse **sielų vertė** yra didžiulė“ (10 eilutė).

Prezidentas Čaildas tada paklausė: „Ko verta žmogaus siela?“ Jis vengė paprašyti kurį nors vyskupą, kuolo prezidentą ar aukštąjį tarėją, kad atsakytų į šį klausimą. Bet jis pasirinko vieną vyresniųjų kvorumo prezidentą.

Pratylėjęs, rodos, visą amžinybę tas išsigandęs vyras pareiškė: „Žmogaus siela verta tiek, kiek ji turi **gebėjimo tapti kaip Dievas**.“

Visi susirinkusieji susimąstė. Prezidentas Čaildas tęsė savo žinią, bet aš nesilioviau mąstyti apie tą įkvėptą atsakymą.

Surasti, mokyti ir sujaudinti brangias sielas, kurias mūsų Tėvas paruošė Savo žiniai – tai nepaprastas darbas.

Sėkmė retai pasiekama lengvai. Įprastai jos priešaky eina **ašaros, išbandymai, pasikliovimas ir liudijimas**.

Dievo tarnus guodžia šis Mokytojo patikinimas: „Aš esu su jumis per visas dienas“ (Mato 28:20). Šis nepaprastas pažadas palaiko jus, Aarono kunigijos broliai, kurie esate pašaukti į savo diakonų, mokytojų ir kunigų kvorumų vadovų pašaukimus. Jis drąsina jus ruoštis tarnauti misijoje. Jis guodžia jus, kai jus, kaip ir visus, apninka vilties praradimo akimirka.

„Todėl **nepailskite daryti gera**, – sako Viešpats, – nes jūs dedate didelio darbo pamatą. Ir iš mažų dalykų kyla tai, kas didinga.

Štai Viešpats reikalauja širdies ir uolaus proto“ (DS 64:33–34). **Tvirtas tikėjimas, pastovus pasitikėjimas ir karštas troškimas** – tai visada buvo visa širdimi tarnaujančių Viešpaties tarnų savybės.

Jei nors vienas mane dabar girdintis brolis jaučiasi nepasiruošęs, net nesugebantis priimti kvietimo tarnauti, aukotis, laiminti kitų gyvenimus, atminkite šią tiesą: „**Ką Dievas pašaukia, tą Dievas paruošia**.“ ■

Pagal 1987 metų balandžio mėnesio visuotinės konferencijos kalbą.

KAIP JŪS TAI PRITAIKĖTE?

„Žinojimas, kad Viešpats yra mano pusėje, padeda man atminti, kodėl vykstu į misiją: tarnauti Viešpačiui ir vesti žmones pas mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų. Žinau, kad Jis man neduos to, ko negalėčiau pakelti savo misijoje.“

Dilanas M., Jutos valst., JAV

KODŽIO BĖLIO FOTOLIUSTRACIJA © IRI

TARKITĖS SU VIESPAČIU

Kai man buvo 15 metų mokykloje man labai patiko viena mergina ir norėjau su ja eiti į pasimatymą. Ji buvo patraukli, tačiau nebuvau tikras, ar turėčiau ją kviesti į pasimatymą, kol man nesukaks 16 metų. Prisiminičiau Almos 37:37, kur parašyta: „Tarkis su Viešpačiu visuose savo darbuose, ir jis nukreips tave į gera.“ Taip ir padariau. Pasimeldžiau ir kelias dienas laukiau, kol Viešpats man atsakys, kad galėčiau priimti sprendimą.

Vieną dieną bažnyčioje mane į atskirą kambarį pasikvietė vyskupas ir pakvietė mane pasisakyti kitą sekmadienį. Spėkite, apie ką prašė pasisakyti? Neikite į pasimatymus, jei jums dar nėra bent 16. Supratau, kad tai Viešpaties atsakymas man, ir tas atsakymas buvo „ne“. Kaip galėčiau mokyti kažko, ko pats nedarau?

Kadangi tariausi su Viešpačiu, tai galėjau sužinoti Viešpaties valią mano gyvenimui ir taip pat išvengti pagundų. Žinau, kad jei tarsimės su Viešpačiu, tai Jis atskleis Savo valią mums ir būsimė labai palaiminti.

Eduardas Oliveira,
Seara, Brazilija

MANO MĖGSTAMIAUSIA RASTŲ IŠTRAUKA

DOKTRINOS IR SANDORŲ 24:8

Ši Raštų eilutė mane įkvepia, kai patiriu išbandymus, nes joje parašyta: „Aš esu su tavimi, net iki tavo dienų pabaigos.“ Aš tai suprantu taip: jei ieškosiu Jo, tai Dangiškasis Tėvas visada bus su manimi, net iki mano gyvenimo pabaigos.

Aleksas Ortizas, Nuevo Kasas
Grandesas, Meksika

APMOKĖJIMO GALIA

Kai mane mokė misionieriai, pagrindinė jų pamokų tema visada buvo Jėzus Kristus ir Jo Apmokėjimas. Jie aiškino, kad Apmokėjimas yra visiems mums skirta Jėzaus Kristaus dovana. Šią dovaną galime naudoti savo kasdieniniame gyvenime, kai susiduriame su išbandymais arba kai nusidedame. Apmokėjimo galia pakylėja, gydo ir padeda sugrįžti į tiesų ir siaurą kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą.

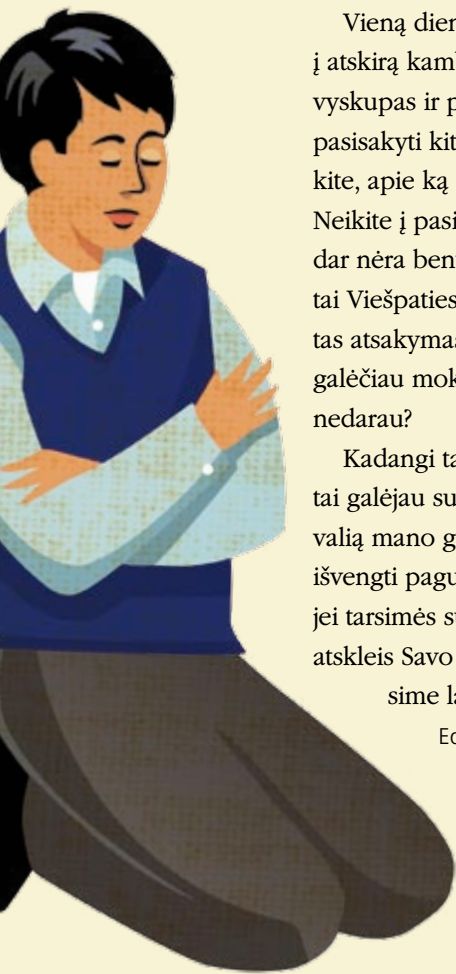

Kai misionieriai apie tai kalbėjo, aš stipriai pajutau kažką, kas man paliudijo, jog tai tiesa, tad nusprendžiau prisijungti prie Bažnyčios.

Vėliau nusprendžiau tarnauti misijoje, nes norėjau, kad ir kiti sužinotų apie šią nuostabią dovaną. Kai mokiau ir liudijau apie Apmokėjimą, mačiau, kaip kiti atsiverčia į naują gyvenimo būdą. Didžiausią pokytį patyriau ne išgirdęs apie Apmokėjimą, bet pritaikęs jį savo gyvenime.

Žinau, kad Apmokėjimas yra realus. Kai jam leidžiame veikti savo gyvenimą, kad ir kokios aplinkybės būtų, viskuo bus pasirūpinta ir jausime džiaugsmą.

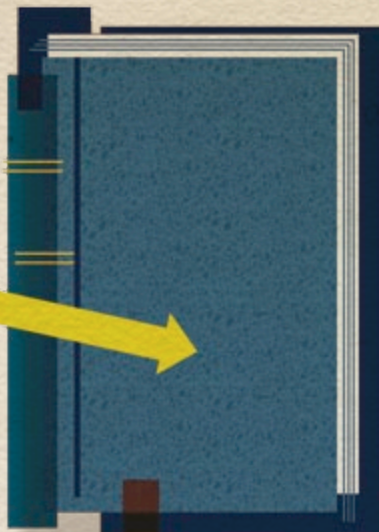
Ioriti Taburuji, Kiribatis

Biblija

Mormono Knyga

KODĖL MUMS REIKALINGA

MORMONO KNYGA

Kai kurie žmonės gali paklausti, kodėl mums reikalinga Mormono Knyga, jei jau turime Bibliją. Tiesą sakant, kad taip bus liudijo net pats Jėzus Kristus (žr. 2 Nefio 29:3). Yra daug priežasčių, dėl ko šiais laikais svarbi Mormono Knyga (pavyzdžiui, žr. 2 Nefio 29:7–11). Štai keletas argumentų, kodėl ji yra būtina.

Dar vienas liudijimas apie Jėzų Kristų

Šie Raštai parodo, kaip per kelis liudininkus Kristaus Bažnyčioje yra įtvirtinama tiesa. Mormono Knyga, po Biblijos, yra antras liudijimas apie Kristų. Vyresnysis Markas E. Pytersenas (1900–1984) iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo kartą pasakė:

DU LIUDYTOJAI

„Biblija yra vienas Jėzaus Kristaus liudytojas, Mormono Knyga – kitas. Kodėl šis kitas liudytojas yra toks reikalingas? Tikiuosi padės tokia iliustracija: kiek tiesių popieriaus lape galima nubrėžti per vieną tašką? Atsakymas – begalybę. Dabar minutėlei įsivaizduokite, kad tas taškas simbolizuoja Bibliją ir kad šimtai tų per ją nubrėžtų tiesių simbolizuoja skirtingus Biblijos aiškinimus, kurie savo ruožtu reiškia skirtingą bažnyčią.

Tačiau, kas atsitiktų, jei tame popieriaus lape būtų kitas taškas, simbolizuojantis Mormono Knygą? Kiek tiesių galėtumėte nubrėžti per tuos du minėtus taškus – Bibliją ir Mormono Knygą? Tik vieną. Tik vienas Kristaus doktrinų aiškinimas atitinka šių dviejų liudytojų liudijimą.

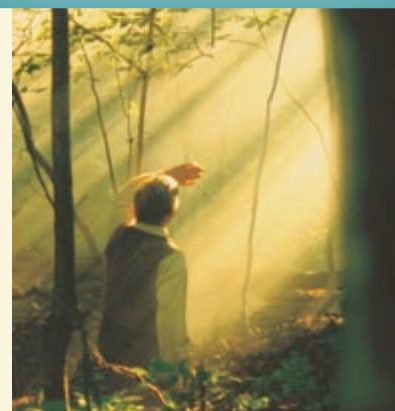
Mormono Knyga nepaliaujamai veikia kaip patvirtinantis, paaiškinantis, vienijantis Biblijoje dėstomų doktrinų liudytojas.“

Vyresnysis Tedas R. Kalisteris iš Septyniiasdešimčių prezidentūros, „Mormono Knyga—knyga iš Dievo“, 2011 m. spalio Visuotinės konferencijos medžiaga.

PRISIJUNKITE PRIE POKALBIO

Visą balandį savo kunigystės kvorumuose, Merginų organizacijoje ir Sekmadieninėje mokykloje studijuosite Atsimetimą ir Sugrąžinimą (jei jūsų apylinkė ir skyrius turės išverstą medžiagą). Mormono Knygos išleidimas buvo svarbi Sugrąžinimo dalis. Perskaite šį straipsnį pamąstykite, kaip Mormono Knyga pakeitė jūsų gyvenimą. Savo jausmus galite užrašyti dienoraštyje arba išsakyti paliudydami kam nors namuose, bažnyčioje ar socialiniuose tinkluose.

„Esminė priežastis, dėl kurios turime Mormono Knygą, yra ta, kad kiekvienas žodis bus patvirtintas dviejų ar trijų liudininkų burnomis (žr. 2 Kor. 13:1). Mes turime Bibliją; mes taip pat turime Mormono Knygą. Jos yra du balsai – du Šventųjų Raštų tomai – parašyti dviejų visiškai skirtingų tautų ir liudijantys apie Viešpaties Jėzaus Kristaus dieviškumą.“¹ Prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994) papildė: „Negalime užmiršti, kad pats Viešpats Mormono Knygą davė kaip Savo pagrindinį liudininką.“²

Evangelijos pilnatvė

Žinome, kad iš Biblijos ilgainiui buvo pašalinti aiškūs ir vertingi dalykai (žr. 1 Nefio 13:40). Mormono Knyga paaiškina Kristaus doktriną ir į žemę vėl sugrąžina Evangelijos pilnatvę (žr. 1 Nefio 13:38–41). Pavyzdžiui, iš Mormono Knygos sužinome, kad krikštas turi būti atliekamas pardinant (žr. 3 Nefio 11:26) ir kad mažų vaikų krikštyti nereikia (žr. Moronio 8:4–26).

Atkurtosios Bažnyčios ašis

Džozefas Smitas liudijo, kad Mormono Knyga yra „mūsų religijos sąvaros akmuo.“³ Kadangi tai žinome, tai visai neatsitiktinai Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia buvo suorganizuota 1830 m. balandžio 6 d., tepraėjus 11 dienų nuo

1830 m. kovo 26 d., kai buvo pradėta viešai prekiauti Mormono Knyga. Ši Bažnyčia nebuvo suorganizuota tol, kol jos nariai neturėjo savo kertiųjų Raštų.

Palaima mūsų gyvenimams

Kalbėdamas apie Mormono Knygą Džozefas Smitas mokė, kad „žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kurios kitos knygos“.⁴ Ji turi galios pakeisti gyvenimą – tiek jūsų, tiek tų, su kuriais pasidalinsite Mormono Knyga. Prezidentas Henris B. Airingas, Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, liudijo: „Mormono Knygos poveikis jūsų charakteriui, galiai ir drąsai būti Dievo liudytoju yra neginčijamas. Tos knygos doktrina ir narsūs pavyzdžiai jus pakylės, nukreips ir padrąsins. [...] Mormono Knygos studijavimas su malda sustiprins tikėjimą Dievu Tėvu, Jo Mylimuoju Sūnumi ir Jo Evangelija. Tai sustiprins jūsų tikėjimą tiek senovės, tiek dabartinių Dievo pranašais. [...] Ji gali jus priartinti prie Dievo labiau nei bet kuri kita knyga. Ji gali padaryti gyvenimą geresnį.“⁵ ■

IŠNAŠOS

1. Markas E. Pytersenas, „Evidence of Things Not Seen“, *Ensign*, 1978 m. gegužė, p. 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), p. 204.
3. Džozefas Smitas, Mormono Knygos įvadas
4. Džozefas Smitas, Mormono Knygos įvadas
5. Henris B. Airingas, „Liudytojas“, 2011 m. spalio Visuotinės konferencijos medžiaga.

**AUGIMAS
DERLINGOJE DIRVOJE.
IŠTIKIMASIS**

UGANDOS

JAUNIMAS
Sindi Smit

Kai Ugandos jaunimas priima Jėzaus Kristaus Evangeliją ir gyvena pagal ją, pamato, kaip aplink juos išauga tikėjimas ir viltis.

Pačioje Rytų Afrikos širdyje esanti nuostabi Ugandos šalis yra palaiminta cukranendrių kalnų ketromis, bananmedžiais ir jaunuoliais, pasiruošusiais priimti Jėzaus Kristaus Evangeliją ir gyventi pagal ją.

Pirmasis kuolas Ugandoje buvo įkurtas 2010 metais. Bažnyčia ten sparčiai auga, kiekvienoje apylinkėje ir skyriuje yra daug vaikų ir merginų.

Vėliavos iškėlimas, pavyzdys

Merginos iš vienos apylinkės buvo įkvėptos sesers Eleinės S. Dalton, visuotinės Merginų organizacijos prezidentės, mokymo apie dorą: „Dabar laikas mums visiems atsistoti ir išskleisti pasauliui vėliavą, kviečiančią grįžti prie doros.“¹ Tos merginos užlipo ant kalvos, nuo kurios gerai matėsi visas miestas, ir iškėlė aukso spalvos vėliavą, simbolizuojančią jų priesaiką būti doros pavyzdžiu. Jos visos kartu sugiedojo giesmę „Viršūnėj vėliava“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, p. 30).

Šios merginos pakėlė savo asmeninio teismo standartus. Jų paklusnumas sustiprino jų liudijimą ir paveikė kitus. Sesuo Dalton yra pasakiusi: „Jums nevalia nuvertinti savo teisios įtakos galios.“² Tų merginų pavyzdys lyg kokia vėliava plevėsuoja visam pasauliui.

Kaip ir daugelis kitų merginų Ugandoje, Sandra į bažnyčią pėsčiomis eina apie du kilometrus, penktadieniais padeda valyti susirinkimų namus, o šeštadieniais lanko seminariją. Darbo dienomis ji keliasi prieš 5:00 ryto, kad paskaitytų mokyklos vadovėlius, o po to eina į mokyklą, iš kurios sugrįžta po 18:00 valandos. Dėl finansinių sunkumų ji praleido vienerius mokymosi metus, tačiau į šį iššūkį reaguoja pozityviai: „Evangelija man labai padėjo būti tvirtai ir nepajudinamai.“

Savo šeimoje Sandra yra vienintelė Bažnyčios narė, tačiau tėvai palaiko

Sandra

SINDI SMIT NIJOTRAUKOS

Viršuje: jaunimas kartu lankosi kuolo dvasinėje valandėlėje.

Viršuje: Suzana (centre), pabėgėlė iš Ugandos, ramybę atrado Evangelijoje ir atvedė į bažnyčią tiek savo brolius ir seseris, tiek ir kitus vaikus.

Centre: šios apylinkės merginos su džiaugsmu vykdo Asmeninio tobulėjimo programą.

Dešinėje: Denisas atsiskakė žaisti profesionalioje futbolo komandoje, kad galėtų skelbti Evangeliją. Jis ir kiti vaikinai iš kunigų kvorumo aukojosi ir įveikę sunkumus galėjo tarnauti misijoje.

jos tarnystę Bažnyčioje, pavyzdžiui tuomet, kai apylinkė tvarkė vietinės našlaičių prieglaudos aplinką. Jos šeima mato, kad Evangelija padeda jai išlikti stipriai net susidūrus su sunkiais išsprendžiamomis problemomis. Kalbėdama apie tos stiprybės šaltinį, Sandra pasako: „Lankydama Bažnyčią jaučiuosi taip, lyg vilkčiausi Dievo šarvus“ (žr. Efeziečiams 6:11–17).

Kitai visai neseniai atsivertusiajai, Suzanai, Bažnyčia labai patinka.

Anksčiau ji gyveno Pietų Sudane, iš kurio dėl sunkumų pabėgo su šeima ir buvo palaiminta, kai Ugandoje sutiko misionierius. Būdama pabėgėle, Evangelijoje ji atrado ramybę ir apsaugą. Sekmadeniais į Bažnyčią ji atsiveda ne tik savo jaunesnius broliukus ir sesutes, bet dar maždaug dešimt kitų vaikų, kurie nėra Bažnyčios nariai. Po netikėtos jos šeimos nario mirties ji sugrįžo į Pietų Sudaną ir laukia, kol ten bus įkurta Bažnyčia. Suzanai ir Sandrai nėra lengva, tačiau jos pasikliauna Dievu ir mėgaujasi gyvenimo pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją vaisiais (žr. Almos 32:6–8, 43).

Aukojimasis dėl tarnavimo misijoje

Vaikinai Ugandoje futbolą pradeda žaisti vaikystėje ir tam naudoja tampriai į kamuolį supintas šakeles. Nuo pat jaunumės Denisas buvo gabus sportui, tad mokykla skyrė jam stipendiją, kad žaistų jų komandoje.

Kai baigė mokyklą, viena

profesionalų komanda pasiūlė jam atlyginimą, butą ir ketino apmokėti to buto išlaikymą. Tai buvo svajonės išsipildymas, tačiau Denisas žinojo, kad visa tai greičiausiai prieštarauja jo planams tais metais išvykti į misiją.

Deniso troškimas vykdyti Dangiškojo Tėvo valią buvo toks stiprus, kad atėjęs laikui tarnauti misijoje, jis neįjautė pagundos pasilikti toje komandoje. Dauguma žmonių nesuprato jo pasirinkimo, tačiau Denisas buvo tikras, kad pasirinko teisingai tiek savo, tiek kitų atžvilgiu. Jis sako: „Neseniai pasikrikštijo du mano jaunėliai broliai ir jaunėlė sesutė. Niekad nemaniau, kad mano sesuo išgirs Evangeliją. Kai matau, kokius stebuklus Dievas daro mano šeimoje, tai man suteikia šviesios vilties ir mano ateičiai.“

Deniso apylinkėje vaikinai kas savaitę mokosi iš vadovėlio *Skelbti Mano Evangeliją*. Atsivesdami savo draugus į sekmadienio susirinkimus bei kitas veiklas (taip pat darbo dienomis vykstančias krepšinio ir futbolo rungtynes), jie tapo lyg komanda,

glaudžiai besidarbuojanti su misionieriais. Kunigai pakrikštijo draugus ir kitus žmones, kuriuos misionieriams padėjo mokyti jaunuoliai. Per kelis metus ši vaikinų komanda labai sustiprino visą apylinkę, o keturi iš jų, taip pat ir Denisas, gavo pašaukimą tarnauti Kenijos Nairobio misijoje.

Jie sekė Vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kворumo patarimu tapti „misionieriais dar gerokai prieš [išsiunčiant] savo misijos dokumentus.“³ Tai jie darė darbuodamiesi kaip kворumas – geriausia iš visų komandų.

Tie keturi misionieriai įveikė sunkumus dėl galimybės tarnauti. Vilberforsas aiškina: „Buvau beprarandęs viltį vykti į misiją [dėl jos kainos], bet tada perskaičiau Mato 6:19–20: „Nesikraukite lobių žemėje ... verčiau kraukitės lobį danguje.“ Taigi su visu stropumu ir įsipareigojimu aš sugebėjau pasiekti tikslą tarnauti nuolatinėje misijoje. Man labai patinka misionieriška tarnystė. Nėra nieko geriau, nei pirma ieškoti dangaus karalystės.“

Viltis ateičiai

Ugandos jaunimas padeda statyti Dievo karalystę su didele viltimi ateičiai. Nors Rytų Afrikoje nėra šventyklos, tačiau šis jaunimas jau laukia dienos, kai galės susituokti tolimoje šventykloje. Per vieną kuolo veiklą daug dėmesio buvo skirta pasiruošimui įžengti į šventyklą, o veiklos pabaigoje savo liudijimą išsakė vienas to kuolo prezidentūros narys: „Dievas

jus myli. Jūs esate Bažnyčios Ugandoje ateitis.“ Šis teisus jaunimas jau daro didelę įtaką.

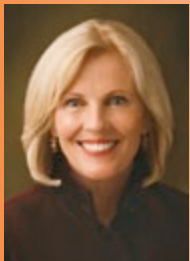
Ugandos vaikinai ir merginos pasaulio dalykus aukoja dėl tų palaimų, kurios liks per amžius. Jie pasėjo tikėjimo sėklą ir rūpestingai ją puoselėja (žr. Almos 32:33–37). Lyg kokių vaisių kupinu medžiu (žr. Almos 32:42) šis jaunimas toje derlingoje žemėje dalinasi Evangelijos džiaugsmu. ■

Sindi Smit gyvena Ugandoje, kol ten dirbo jos vyras; dabar jie gyvena Jutos valstijoje, JAV.

IŠNAŠOS

1. Eleinė Š. Dalton, „Grįžimas prie doros“, 2008 m. spalio Visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Eleinė Š. Dalton, 2008 m. spalio Visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Deividas A. Bednaris, „Tapimas misionieriumi“, 2005 m. spalio Visuotinės konferencijos medžiaga.

Kas yra TIKRAS DRAUGAS?

Eleinė Š. Dalton

Merginų organizacijos visuotinė prezidentė

Šiandieniniame pasaulyje, kuriame vyksta virtualus bendravimas, draugo apibrėžimas pasikeitė. Šiandien galime pamanyti, kad turime daug „draugų“. Tai tiesa: mums patinka, kad galime sužinoti, kas naujo vyksta mūsų pažįstamų žmonių gyvenime, dabartinių ar buvusių draugų gyvenime ar net gyvenime tų žmonių, su kuriais asmeniškai nebuvome susitikę, tačiau juos laikome savo draugais.

Socialinės medijos kontekste terminas „draugas“ dažniau vartojamas

apibūdinant *kontaktus*, o ne *ryšius*. Turite galimybę tiems „draugams“ pasiųsti žinutę, tačiau tai nėra tas pats, kaip bendrauti su žmogumi akis į akį.

Kartais pernelyg uoliai *kaupiame* draugus. Galbūt turėtume susitelkti į *buvimą* draugu.

Yra daug nuomonių apie tai, ką reiškia būti draugu. Niekada nepamiršiu girdėtos vyresniojo Roberto D. Heilso iš Dvylikos Apaštalų kvorumo kalbos, kada jis kalbėjo apie tai, ką reiškia būti draugu ir kokią galingą

įtaką mūsų gyvenime turi draugai. Jo apibrėžimas mano gyvenime paliko neišdildomą poveikį. Jis sakė: „Draugai – tai žmonės, padedantys gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją.“¹ Tai reiškia, kad tikros draugystės esmė yra siekti, kad kitam žmogui būtų kuo geriau. Tai reiškia pirmiau rūpintis kažkuo kitu. Tai reiškia, kad visame kame turime būti ypač sąžiningi, lojalūs ir tyri. Tad galbūt žodis *isipareigojimas* atskleidžia tikrąją draugystės prasmę.

Kai mano dukra Emi buvo penkiolikos metų, ji apsisprendė kokių draugų ieškoti. Vieną rytą pastebėjau, kad jos Mormono Knyga yra atversta ties Almos 48 skyriumi. Ji buvo pasižymėjusi vadą Moronį apibūdinančias eilutes: „Moronis buvo stiprus ir galingas vyras; jis buvo tobulo supratimo vyras. [...] Taip, ir jis buvo vyras, tvirtas Kristaus tikėjime“ (11 ir 13 eilutės). Parašėte ji užrašė: „Noriu susitikinėti ir ištekėti už vyro, panašaus į Moronį.“ Stebėdama, su kokiais vaikiniais ji bendraudavo ir sulaukusi šešiolikos vaikščiojo į pasimatymus, galėjau matyti, kad ji pati rodo pavyzdį ir padeda kitiems išlaikyti savo, kaip Dievo sūnų, kunigystės turėtojų ir būsimų tėvų bei vadovų savimonę.

Tikri draugai padeda „pakilti aukštėliau [ir] būti geresniais.“² Jūs galite padėti vieni kitiems, ypač vaikinams, pasiruošti ir garbingai tarnauti misijoje. Jūs galite padėti vieni kitiems išlikti moraliai švariais. Jūsų teismo įtaka ir draugystė gali paveikti ne tik tuos, su kuriais bendraujate, bet ir išitis būsimas kartas.

Gelbėtojas Savo mokinius vadino draugais. Jis sakė:

„Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau.

Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti.

Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau.

Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus aš *draugais* vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką esu iš savo Tėvo girdėjęs“ (Jono 15:12–15; kursyvas pridėtas).

Jei gyvenate ir dalinsitės Jėzaus Kristaus Evangelija, tai prie savęs trauksite žmones, kurie norės būti jūsų draugais, – ne vien kontaktu socialiniame tinkle, bet tokiu draugu, koku Savo žodžiais ir Savo pavyzdžiu buvo pats Gelbėtojas. Jei stengsitės kitiems būti draugais ir skleisite savo šviesą, tai dėl jūsų įtakos bus palaiminti daugelio jūsų draugų gyvenimai. Žinau, kad jei stengsitės būti tokiais draugais, apie kokius kalbėjo

pranašai ir Raštai, tai būsite laimingi, būsite gerumo šaltinis pasaulyje ir sulauksite dienos, kai jums išsipildys Raštuose paminėtas šlovingas pažadas apie tikrąją draugystę: „Tie patys santykiai, kurie yra tarp mūsų čia, bus tarp mūsų ir ten, tik jie bus sujungti su amžinąja šlove“ (DS 130:2). ■

IŠNAŠOS

1. Robertas D. Heilsas, „This Is the Way; and There Is None Other Way“, iš *Brigham Young University Speeches of the Year, 1981–1982* (1982), p. 67.
2. Gordonas B. Hinklis, „The Quest for Excellence“, *Liahona*, 1999 m. rugsėjis, p. 8.

ESMINĖS IDĖJOS APIE DRAUGYSTĘ

„Pasirinkite tokius draugus, kurie laikosi tokių pačių vertybių kaip ir jūs, kad galėtumėte stiprinti vieni kitus ir skatinti laikytis aukštų standartų.

Jei norite turėti gerų draugų, patys būkite geri draugai. [...]

Stengdamiesi būti draugai kitiems, nelaužykite savo standartų.“

Jaunimo stiprybės vardan (brošiūra, 2012, p. 16.)

Mano **KVIETIMAS** į **IŠGELBĖJIMĄ**

Emersonas Chosé da Silva

Jaunystėje lankiausi daugelyje bažnyčių ir stebėjau, kodėl visose jose skirtingai aiškinami Raštai. Man nepatiko kai kuriose iš jų tvyrojęs nepagarbumas, tad lioviausi ieškojęs bažnyčios, kurią galėčiau lankyti.

Po kelių metų mano draugas Kleitonas Lima pasikrikštijo Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje. Apie tai jis man nieko nesakė, nors buvome geri draugai, tačiau ilgainiui pamačiau, kad jis ėmė keistis. Sekmadienio rytais aš eidavau į jo namus, kad pažais-tume futbolą, bet jo nerasdavau. Taip nutiko du ar tris sekmadienius iš eilės. Galiausiai Kleitonas man pasakė, kad sekmadieniais nebegali

žaisti futbolo, nes jis švenčia Viešpaties dieną. Jam atrėžiau: „Ta bažnyčia veda tave iš proto.“

Tada Kleitonas pakvietė mane apsilankyti bažnyčioje. Aš atsisakiau, nes vis dar buvau nusivylęs religija. Išstisus 10 mėnesių Kleitonas manęs mokyti siuntė misionierius, tačiau visada išsisukdavau arba sakydavau, kad esu pernelyg užimtas. Tačiau jis nepasidavė.

Vieną birželio dieną jis pasikvietė mane į šokius bažnyčioje. Šaipydamasis jo paklausiau: „Ar ten bus daug nemokamo maisto ir merginų?“ Jis juokdamasis atsakė, kad taip!

Turiu pripažinti, kad mane nugalėjo skrandis. Apsilankiau bažnyčioje ir man labai patiko. Mane visi maloniai priėmė, daug prisivalgiau ir panorau

apsilankyti susirinkime. Kai sekmadienį atvykau į bažnyčią, ten sutikau daug žmonių ir

girdėjau jų liudijimus. Nebuvau susipažinęs su Mormono Knyga, tačiau jutau Viešpaties Dvasią, kai keli Bažnyčios nariai liudijo: „Žinau, kad Mormono Knyga yra tikra, kad tai Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir kad Džozefas Smitas buvo Dievo pašauktas pranašas.“ Dar niekada nesijaučiau taip gerai. Nors vis dar nenorėjau susitikti su misionieriais, tačiau tas liudijimų susirinkimas mane sujaudino.

Kitą savaitę Kleitonas vėl pakvietė mane apsilankyti bažnyčioje. Tąkart negalėjau, nes turėjau kitų įsipareigojimų. Kai pasakiau, kad nežinau, ar galėsiu ateiti, jo veide pamačiau liūdesį.

Tačiau pabudęs sekmadienio rytą labai troškau apsilankyti bažnyčioje. Nors buvo sunku, atsikėliau 6:50, susiruošiau ir laukiau ateinančio Kleitono. Jis nustebo pamatęs mane apsirengusį ir laukiantį. Tą sekmadienį vyskupas mokė apie kunigystę. Pajutau stiprią Dvasią ir nusprendžiau dalyvauti misionierių pamokose. Dar nepasibaigus Vaikinių organizacijos pamokai jau žinojau, kad pasikrikštysiu.

Kai pasibaigė pamokos, Kleitonui pasakiau: „Noriu pasikrikštyti!“

Jis pamanė, kad juokauju. Bet tada tarė: „Jei paskambinsiu vyresniesiems, ar susitiksi su jais?“ Atsakiau, kad taip.

Mane mokė nuostabūs vyresnieji. Išgirdęs žinią apie Sugražinimą pajutau dar didesnę patikinimą pasikrikštyti. Tačiau norėjau asmeniškai sužinoti, ar Mormono Knyga yra tikra. Vyresnieji mano Mormono Knygoje pažymėjo Moronio 10:3–5 eilutes ir pakvietė mane maldoje Dievo paklausti, ar šioje knygoje parašyta tiesa.

Kitą vakarą prisiminiau, kad dar neskaičiau Mormono Knygos. Kai pradėjau skaityti, pajutau labai stiprią dvasią. Pradėjau melstis ir net nebaigęs jau žinojau, kad Mormono Knygoje parašyta tiesa. Esu dėkingas, kad Dievas atsakė į mano maldą. Pasikrikštijau 2006 m. liepą.

Vėliau tarnavau Brazilijos Kiujabos misijoje, o mano draugas Kleitonas tarnavo Brazilijos Santa Marijos misijoje. Darėme tai, ką su manimi darė Kleitonas: kvietėme žmones ateiti pas Kristų ir per tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailą, krikštą ir Šventosios Dvasios dovanos priėmimą padėjome jiems priimti sugražintąją Evangeliją. Tai tikrai yra kelias į išgelbėjimą.

Nepaliaukime kvietę savo draugus ir artimuosius susipažinti su šia Evangelija, nes Gelbėtojas kvietė visus, sakydamas: „Ateikite pas mane“ (Mato 11:28). Žinau, kad čia yra Jėzaus Kristaus Bažnyčia ir kad dabar atėjo laikas kviesti visus ateiti pas Jį. ■

DEŠIMT BŪDŲ SUŽINOTI, AR ESI ATSIVERTĖS

Taileris Ortonas

Kunigijos susirinkime sužinojau, kad vienas iš Aarono kunigystės tikslų yra padėti mums „atsiversti į Jėzaus Kristaus Evangeliją ir gyventi pagal jos mokymus.“¹ Nelabai supratau, ką reiškia „atsiversti į Jėzaus Kristaus Evangeliją.“ Apie tai pasiteiravau savo tėvų, vyresnių brolių ir seserų, ir visi kartu aptarėme kelis būdus, kaip sužinoti, ar esi atsivertęs.

Turbūt yra ir daugiau būdų, tačiau čia pateiksiu 10 mūsų sugalvotų būdų. Kadangi atsivertimas vyksta visą gyvenimą, tai nebūtina kiekvienoje iš šių sričių būti tobulais, tačiau jos padės žinoti, ar mes tobulėjame.

1. Kai atsiverčiate, jūs net tik *žimote*, ką turėtumėte daryti, bet dar ir *trokštate* daryti gerus darbus. Neužtenka vengti blogų darbų tik dėl to, kad baiminatės būti sugauti ir nubausti. Kai esate tikrai atsivertę, tai tikrai norite rinktis teisingai.

2. Kitas atsivertimo ženklas yra tai, kad daugiau nebetrokštate daryti bloga. Geras to pavyzdys yra anti-nefilėliai. Atsivertę į Kristaus Evangeliją jie „sudarė sandorą su Dievu tarnauti jam ir vykdyti jo įsakymus“ (Mozijo 21:31). Kaip Karaliaus Benjamino mokyti nefitai, jie „nebelinkę daryti pikta“ (Mozijo 5:2). Jie tikrai atsivertė į Kristaus Evangeliją ir Šėtono pagundos nebeturėjo jiems galios.

3. Kai atsiverčiate, jums daugiau rūpi, ką apie jus galvoja Dievas, o ne kiti. Mano mokykloje Indonezijoje mokiniai yra linkę girtauti. Kartais gali kilti pagunda nueiti į kokį vakarėlį, ypač kai visi kiti tai daro ir kai iš tavęs gali pasijuokti, jei neisi. Mano brolių dažnai kviesdavo išgerti ir į vakarėlius, bet jis visada atsakydavo – jis apgynė savo įsitikinimus. Buvo sunku ir dažnai tekdavo vakaroti namuose vienam. Kai mokiniai mokyklos išleistuvėse su juo atsisveikino, keli žmonės prasitarė esą maloniai nustebę, kad jis sugebėjo atsilaukiyti prieš bendraamžių spaudimą

ir likti ištikimas savo standartams. Jie sakė, kad dėl to į jį dažnai lygiuodavosi. Savo atsivertimą jis parodė atsipirdamas bendraamžių spaudimui.

4. Kai atsiverčiate, visomis išgailėmis visada stengiatės gyventi pagal Evangeliją – ne tik sekmadieniais ar kai tai patogiu, bet visada. Jūs nekeičiate savo elgesio atsižvelgdami į tai, su kuo esate ar kas jus stebi. Kai jūsų bendraamžiai pasako nešvankų juokelį ar nori žiūrėti nepadorų filmą, jūs negalite prie jų prisidėti manydami, kad niekas jūsų nemato; jūs turėtumėte ginti savo įsitikinimus.

5. Kai atsiverčiate, tai bendraudami su kitais esate malonesni ir gailėstingesni. Jūs neteisiatė, nekritikuojate ir neskleidžiate paskalų. Jūs labiau paisote kitų jausmų ir todėl tampa natūralu, kad ieškote būdų tarnauti ir padėti. Kai jums einant mokyklos koridoriumi kam nors iškrenta knyga, jūs net negalvojate, ką turėtumėte daryti. Jūs nevalingai sustojate padėti.

6. Kai atsiverčiate, padidėja troškimas melstis ir melsdamiesi giliau jaučiate bendravimą su Dievu. Kad ir kaip jaustumėtės, kad ir kas jūsų gyvenime benutiktų – jūs visada

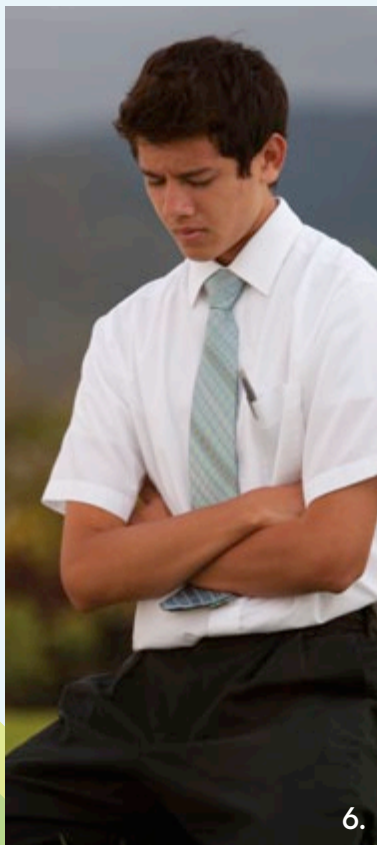
5.

PATIKIMAS KELIAS Į LAIMĘ

„Viešpats nori, kad Jo Bažnyčios nariai būtų visiškai atsivertę į Jo Evangeliją. Tai yra vienintelis tikras kelias į dvasinį saugumą dabar ir į laimę per amžius.“

Vyresnysis Donaldas L. Holstromas iš Septyniadešimčių prezidentūros, „Per Jo Bažnyčią atsivertusieji į Jo Evangeliją“, 2012 m. balandžio Visuotinės konferencijos medžiaga.

6.

2.

Norėdami pademonstruoti, kad ištikimai laikysis sandoros gyventi pagal Evangeliją, lamanitai užkasė savo ginklus (žr. Almos 24).

7.

rasite laiko pasimelsti. Prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994) mums sakė: „Kai nesinori melstis, tai turime melstis tol, kol tas noras atsiras.“²

7. Kai atsiverčiate, tai laukiate sekmadienio, nes tai Šabas. Atėjus sekmadieniui jūs negalvojate: „O varge, atėjo diena, kai negalėsiu išeiti pabūti su draugais ar nueiti į kiną.“ Jūs galvojate: „Nuostabu, atėjo diena, kai galiu eiti į bažnyčią, susitelkti į dvasinius dalykus ir praleisti laiką su savo šeima!“

8. Kai atsiverčiate, tai laikotės įsakymų ir neieškote pasiteisinimų, savo elgesio racionalizavimo

10.

ar aplinkybių dviprasmiškumo. Jūs nebandote peržengti ribų, bet paprasčiausiai laikotės įsakymų todėl, kad žinote, jog tai geresnis kelias.

9. Kai atsiverčiate, tai laukiate, kada galėsite sumokėti dešimtinę. Jūs tai laikote privilegija ir jaučiate, kad 10 procentų tikrai nėra daug, ypač lyginant su jūsų gaunamais palaiminimais ir pasitenkinimu. Tokios palaimos jums yra žymiai vertingesnės, nei jūsų sumokėti pinigai.

10. Kai atsiverčiate, tai labai trokštate padėti kitiems sužinoti tą tiesą ir patirti tą laimę,

kurią atradote jūs. Geras to pavyzdys iš Raštų yra Lehio sapnas, kuriame jis labai troško nepaprastai skaniu gyvybės medžio vaisiumi pasidalinti su savo šeima. Paragavęs to vaisiaus jis pirmiausia pagalvojo ne apie tai, kaip jį daugiau prisiskinti sau, bet apie tai, kaip susirasti savo šeimą ir duoti jai paragauti to vaisiaus bei patirti tą pačią laimę (žr. 1 Nefio 8:12).

Apibendrinamas galiu pasakyti, kai pradėdote gyventi pagal aukštesnįjį įstatymą, Jėzaus Kristaus Evangeliją, tada galite žinoti, jog tampate atsivertę. Jūs gyvenate ne tik pagal to įstatymo dvasią, bet ir pagal raidę. Evangelijos laikotės visais savo gyvenimo požiūriais. Pagal Evangeliją gyvenate ne todėl, kad privalote tai daryti, bet todėl, kad jūs to norite. Esate laimingesnis ir malonesnis žmogus, norite būti toks, kokį jus nori matyti Dangiškasis Tėvas. Jūs norite būti kaip Jėzus Kristus ir sekti Jo pavyzdžiu. Kai būsite tokie, tai būsite tikrai atsivertę. ■

Taileris Ortonas gyvena Javoje, Indonezijoje.

IŠNAŠOS

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 8.1.3.
2. Ezra Taftas Bensonas, „Pray Always“, *Liahona*, 1990 m. birželis, p. 4.

SUNKIAI DIRBTI TIKRAI **VERTA**

Nustebsite, kiek galite pasiekti,
jei nesiliausite stengtis.

(Žr. Jaunimo stiprybės vardan, p. 40-41.)

Mažasis močiutės Deni

misionierius

Emilija Marija Guimares Koryja

„Kai žmogus kalba Šventosios Dvasios galia, Šventosios Dvasios galia neša tai į žmonių vaikų širdis“ (2 Nefio 33:1).

Vytoras su savo mama ir sesute gyveno močiutės Deni namuose. Vytoro močiutė susirgo ir kelias savaites negalėjo pakilti iš lovos. Kai likdavo kambaryje viena, ji jautėsi vieniša.

Vytoras nusprendė palaikyti savo močiutei Deni draugiją. Grįžęs iš mokyklos jis kasdien pasiimdavo kurį nors vieną *Liahonos* žurnalo numerį ir nuėjęs į močiutės kambarį skaitydavo istorijas iš tame žurnale esančio vaikų skyriaus.

Kai baigė skaityti visus šeimos turimus *Liahonos* numerius, jis pradėjo skaityti jai Mormono Knygą ir Bibliją. Nors močiutė Deni nebuvo Bažnyčios narė, bet jai labai patiko klausytis Vytoro skaitymo. Ji buvo laiminga sužinojusi apie Evangeliją.

Močiutė užduodavo daug klausimų. Jei Vytoras nežinodavo

atsakymo, paklaUSDavo savo Pradinukų klasės mokytojos arba atsakymo ieškodavo Raštuose. Močiutė Vytorą vadino savo mažuoju misionieriumi.

Močiutė Vytorui pasakė, kad ji iš jo daug ką sužinojo. Ji pažadėjo, kad pasveikusi su juo apsilankys bažnyčioje. Dėl to, ką sužinojo, ji norėjo pasveikti ir daugiau mokytis apie Evangeliją.

Kai močiutė pasveiko, laikėsi savo pažado. Ji nuėjo su Vytoru į Bažnyčią, kad sužinotų daugiau apie tai, ko jis ją mokė. Netrukus po to močiutė pasikrikštijo ir buvo patvirtinta. Vytoras padėjo jai sužinoti, kad Evangelija yra tikra.

Užaugęs Vytoras Bostono Masačusetso misijoje tarnavo nuolatiniu misionieriumi. Prieš išvykdamas jis su močiute Deni nuvyko į šventyklą. ■

Emilija Marija Guimares Koryja gyvena Federalinėje apygardoje, Brazilijoje.

Vyresnysis
M. Raselas Ballardas

Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

*Dvylikos Apaštalų Kvorumo
nariai yra ypatingi Jėzaus
Kristaus liudytojai.*

Kodėl toks ilgas Bažnyčios pavadinimas?

Pats Jėzus Kristus davė Bažnyčiai pavadinimą (žr. Doktrinos ir Sandorų 115:4).

Žodžiai *Jėzaus Kristaus Bažnyčia* skelbia, kad tai yra Jo Bažnyčia.

Pastarųjų dienų reiškia, kad tai

yra ta pati Bažnyčia, kurią Jėzus Kristus įkūrė dar gyvendamas čia žemėje ir kurią atkūrė šiomis pastarosiomis dienomis.

Šventųjų reiškia, kad mes sekame Juo ir stengiamės vykdyti Jo valią.

Mūsų nariai yra vadinami *mormonais* todėl, kad tikime Mormono Knyga, tačiau kai tik įmanoma, turėtume vartoti pilną Bažnyčios pavadinimą. ■

Iš „Vardo svarba“, 2011 m. spalio Visuotinės konferencijos medžiaga.

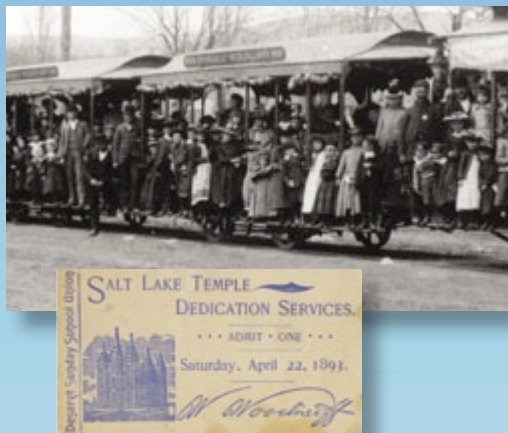
Darsi Džensen

Kai 1893 metais buvo užbaigta Solt Leiko šventykla, pastarųjų dienų šventieji džiūgavo. Šią šventyklą pastatyti jiems prireikė 40 metų. Kadangi šventyklos statymui pinigų aukojo ir vaikai, Prezidentas Vilfordas Vudrafas nusprendė vaikams surengti penkias specialias pašventinimo sesijas.

Šiandien šventyklos pasklido po visą Žemę, o vaikai vis dar prisideda švęsdami šventyklų statymo pabaigą. Palyginkite, kaip vaikai šventė tuomet ir dabar. ■

Darsi Džensen gyvena Kalifornijos valstijoje, JAV.

Solt Leiko šventyklos pašventinime dalyvavo daugiau nei 12 000 vaikų. Šie vaikai iš Šugar Haus apylinkės važiavo traukiniu.

Šis bilietas leido vaikams iki 16 m. patekti į specialias pašventinimo sesijas Solt Leiko šventykloje. Šventyklos viduje vaikams kalbėjo apaštalai ir Pirmosios Prezidentūros nariai.

Kartais po rekonstrukcijų šventyklos būna pašventinamos iš naujo. Vaikai iš Pradinukų organizacijos dainavo ir nešė švieses per vaidinimą Ankoridžo Aliaskos šventyklos pakartotinio pašventinimo šventėje.

Kol statoma Gilberto Arizonos šventykla, Pradinukų organizacijos vaikai iš Gilberto Arizonos Hailando kuolo nusistatė tikslą kiekvieną savaitę tarnauti kam nors savo apylinkėje.

Švęskime šventyklų pašventinimą!

Kol buvo statoma San Diego Kalifornijos šventykla, Pradinukų organizacijos vaikai iš Meksikos šventyklai padarė spalvingą kilimą. Ant to kilimo per keratinio akmens pašventinimo ceremoniją stovėjo visuotiniai įgaliotiniai.

Pradinukų organizacijos nariai iš Manitobos Kanadoje tris valandas važiavo į **Redžainos Seskačevano šventyklą**, kad prisiliestų prie jos sienų ir įsipareigotų vieną dieną įžengti į jos vidų.

Vaikai iš pradinukų organizacijos **Kijevo Ukrainos šventyklos** atvirų durų dieną lankytojus sveikino dainuodami „Šventyklą man suteikė“.

Daugiau nei 800 vaikų iš Vakarų Afrikos Pradinukų organizacijos dainavo „Dievo vaikas aš“ kultūros šventėje, vykusioje prieš **Akros Ganos šventyklos** pašventinimą.

Pradinukai dainavo Prezidentui Gordonui B. Hinkliui, kai jis atvyko pašventinti **Abos Nigerijos šventyklą**.

Kiekvienoje šventykloje yra kertinis akmuo, kuriame parašyta šventyklos pašventinimo data. Pašventinimo dieną visuotiniai įgaliotiniai tą kartinį akmenį užsandarina specialiu cemento skiediniu. Aizakas B., 9 m., padėjo ant **Kanzas Sičio Misūrio šventyklos kartinio akmens užtepti cemento skiedinio**.

Klausimai ir atsakymai apie šventyklą

Kodėl turime šventyklas?

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus šventyklos yra šventos vietos, kuriose mokomės amžinųjų tiesų ir dalyvaujame šventose apeigose.

Kaip atrodo šventyklos vidus?

Šventykla yra rami, pagarbi ir graži vieta. Šventyklos viduje yra švaru ir tvarkinga. Visi apsirengę baltai ir šneka tyliai.

Kas vyksta šventyklose?

Žmona gali būti užantspauduota su jos vyru, vaikai gali būti užantspauduoti su jų tėveliais. Užantspaudavimas suteikia galimybę šeimoms

būti drauge amžinybėje. Šventykloje vyrai ir moterys taip pat gauna dvasinio palaiminimo dovaną, vadinamą endaumentu. Jie taip pat gali endaumentą gauti ir būti užantspauduoti už tuos, kurie mirė nesudarę šventyklos sandorų.

Kas dar vyksta šventyklose?

Šventyklose, be užantspaudavimo ir endaumento, vyksta ir kitos apeigos. Žmonės gali pasikrikštyti ir būti patvirtinti už tuos, kurie būdami gyvi negalėjo prisijungti prie Bažnyčios. Kai jums sukanka 12 metų ir būnate verti įžengti į šventyklą, jūs turite galimybę pasikrikštyti ir būti patvirtinti už tuos, kurie mirė be Evangelijos.

O jei mano šeima dar nebuvo šventykloje?

Dangiškasis Tėvas žino ir myli tave ir tavo šeimą. Jis nori, kad visi patirtų šventyklos apeigų palaiminimus. Gyvenk vertai, kad įžengtum į šventyklą. Jau dabar užsibrėžk tikslą gauti endaumentą ir vieną dieną susituokti šventykloje. Tavo Dangiškasis Tėvas palaimins tave ir tavo šeimą. ■

„Mano jaunesni draugai [...], visada laikykite šventyklą savo tikslu. Nedarykite nieko, kas sutrukdytų jums įeiti į ją ir mėgautis šventais ir amžiniais palaiminimais.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Šventoji šventykla – švyturys pasauliui“, 2011 m. balandžio mėn. Visuotinės konferencijos medžiaga.

Šeimą čia žemeje turiu

(Supaprastinta)

Žodžiai: Ruth Muir Gardner
Muzika: Vanja Y. Watkins

Šviesiai ♩ = 80-96

1. Šei - mą aš že - mė - je tu - riu. Ji man to - kia ge - ra.
2. Jau nuo ma-žens ruo - šiuo - si aš, Ži - nau, a - teis die - na,

No - riu drau-ge su ja da - lin - tis lai - me am - ži - na.
Ka - da šven-tyk - loj su - jung - ta šei - ma bus am - ži - na.

Priedainis

Ga - li šei-ma drau - ge būt per am - žius — Tė - vo to - kia va - lia. Aš

trokš-tu vi-sa-da būt su sa-va šei-ma Ir ga - liu pa - siekt sva-jo-nę šią. Ga -

liu pa - siekt sva - jo - nę šią.

Žodžiai ir muzika © 1980 IRI. Aranžuotė © 2012 IRI. Visos teisės saugomos.
Šią giesmę galima kopijuoti epizodiniams nekomerciniams naudojimui bažnyčioje ir namuose.

Paskutinėmis dienomis Jėzus Kristus atkūrė Savo Bažnyčią

Šią pamoką ir veiklą galite panaudoti norėdami daugiau išmokti apie šio mėnesio Pradinukų organizacijos temą.

Isivaizduokite, kad vykstate ieškoti lobio. Kur to lobio ieškotumėte?

Kaip jį surastumėte? Ar rasite lobio skryniją? Kas būtų jos viduje?

Kai kuriose lobių skryniose yra gražūs papuošalai ir brangios monetos. Tačiau mes, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, turime dar vertingesnį lobį – Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Kadangi daug žmonių nežino apie šį lobį, tai viena iš mūsų pareigų yra pasidalinti juo su kuo daugiau žmonių.

Po Jėzaus ir Jo apaštalų mirties tam tikri svarbūs Evangelijos mokymai ir doktrinos buvo prarasti ar pakeisti, tarp jų mokymai apie krikštą, kunigystės

įgaliojimą, šventyklas, gyvuosius pranašus ir sakramentą.

Visi šie Evangelijos lobiai buvo sugrąžinti per Pranašą Džozefą Smitą. Kai norėdamas sužinoti tiesą Džozefas Smitas meldėsi Šventojoje giraitėje, jam pasirodė Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus.

Vėliau Džozefas gavo aukso plokšteles ir išvertė jas kaip Mormono Knygą. Mormono Knygoje yra mums brangūs mokymai, nes joje aiškinamos tos tiesos, kurios kadaise buvo prarastos. Dėl šių Evangelijos tiesų gauname daug palaimų.

Kokie nepaprasti tai lobiai! ■

RAŠTAI IR DAINA

- Doktrinos ir Sandorų 35:17
- „The Sacred Grove“, *Children's Songbook*, 87 (ar bet kuri kita daina apie Evangelijos sugrąžinimą)

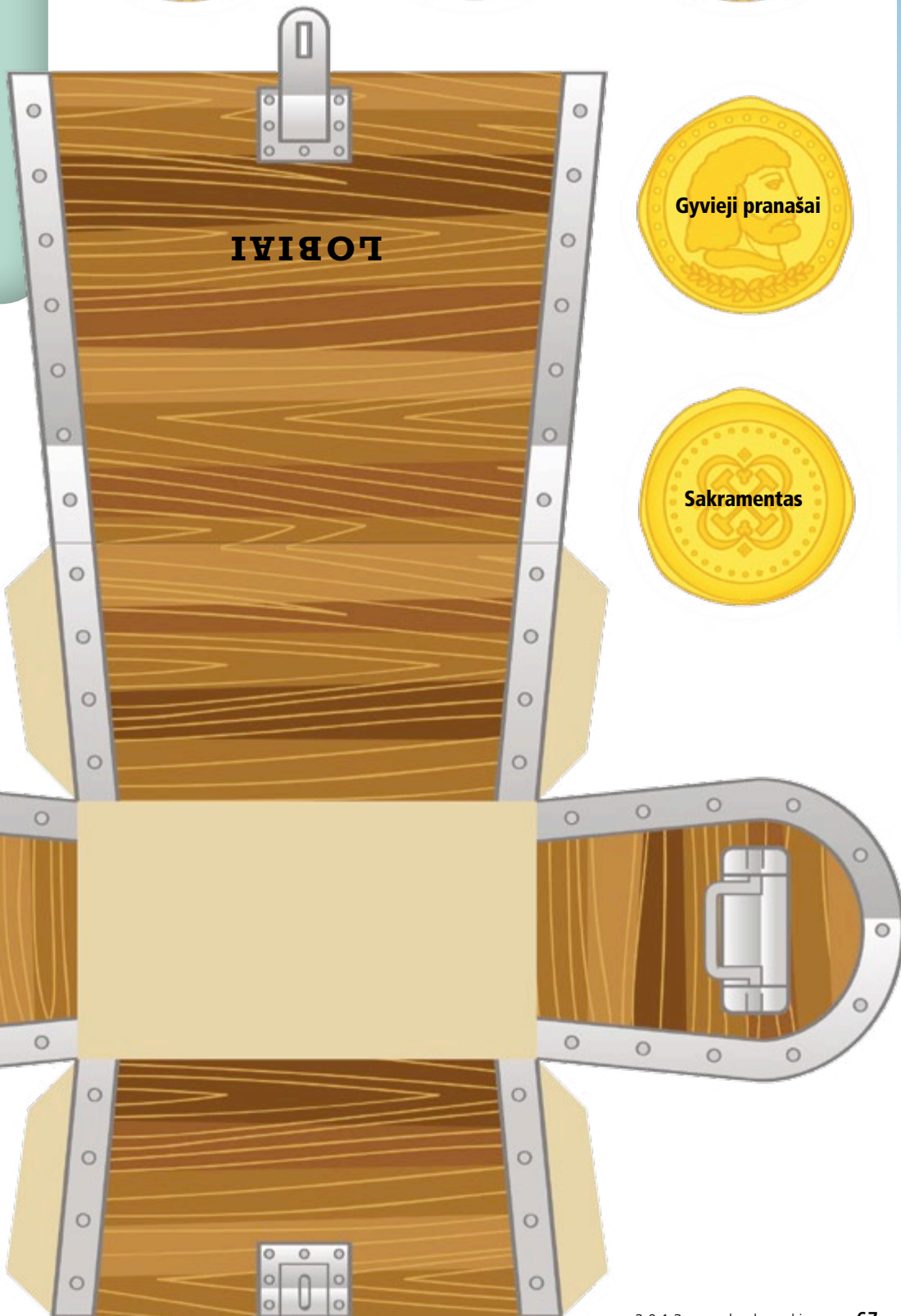
PAKALBĖKIME

Papasakokite, kaip šie Jėzaus Kristaus Evangelijos lobiai palaimino jūsų šeimą.

PADARYKITE EVANGELIJOS LOBIŲ SKRYNIĄ.

Iškirpkite ir sulankstykite šią lobių skrynią. Iškirpkite monetas, ant kurių surašyti Evangelijos jums suteikti lobiai, ir sudėkite jas į dėžutę. Kad prisimintumėte Evangelijos palaiminimus, dažnai žiūrėkite į lobius šioje dėžutėje.

Kur Bažnyčia buvo suorganizuota

Dženė Pinborou
Bažnyčios žurnalai

Prisijunkite prie mūsų ir kartu patyrinėkite Bažnyčios istorijai svarbią vietą!

Jei Megi ir Lili E. nori pamatyti, kur pirmą kartą buvo suorganizuota Bažnyčia, joms nereikia tos vietos ieškoti labai toli. Toji vieta yra Fajete, Niujorko valstijoje, visai netoli nuo maldos namų, į kuriuos jos eina kiekvieną sekmadienį!

Bažnyčia buvo suorganizuota ne

dabartiniame bažnyčios pastate, o rąstiniame namelyje. 1829 m. Pranasas Džozefas Smitas jame apsistojo pas Vitmerių šeimą. Tikrojo namelio jau nėra, tačiau ši rąstinė trobelė stovi toje pačioje vietoje.

Bažnyčios pastate, į kurį eina Megi ir Lili, yra lankytojų centras, kuriame veikia paroda, skirta Vitmerių namams ir juose vykusiems ypatingiems įvykiams. ■

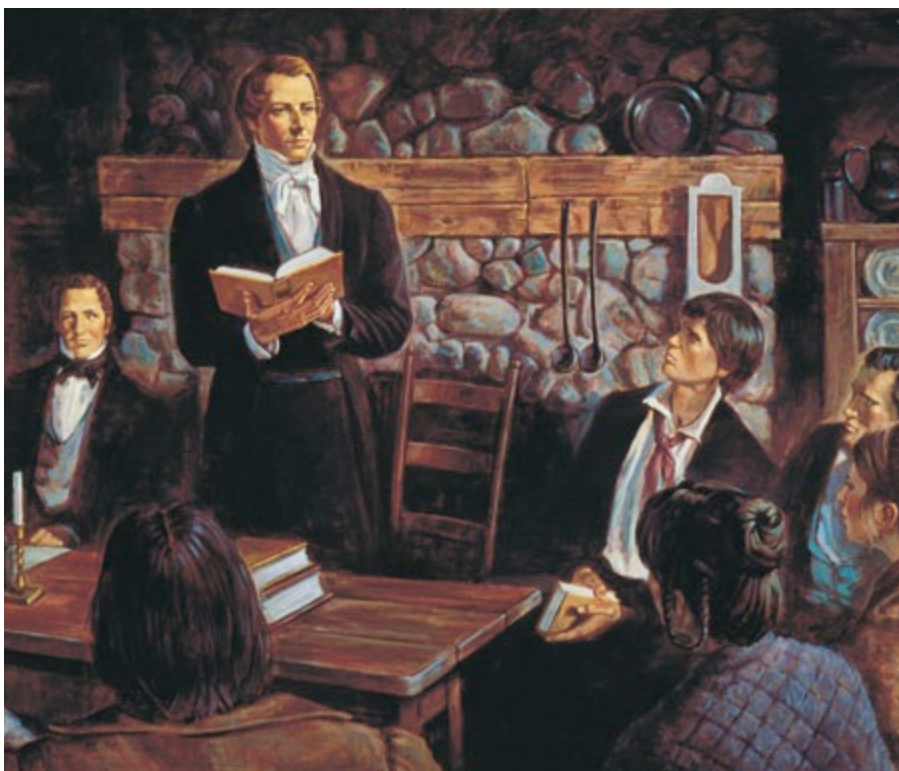
1. Džozefas Smitas čia baigė versti Mormono Knygą.

2. Lauke, netoli nuo šio namelio, trys vyrai išvydo angelą Moronį ir aukso plokšteles. Jie yra vadinami trimis liudytojais, nes jie matė ir galėjo paliudyti apie tas plokšteles. Jų liudijimus galite rasti Mormono Knygos pradžioje.

3. 1830 m. balandžio 6 d. į ypatingą susirinkimą atvyko apie 60 žmonių. Džozefas Smitas oficialiai suorganizavo Bažnyčią ir buvo palaimintas bei išdalintas sakramentas. Tai buvo pirmasis sakramento susirinkimas!

KRIKŠTAS TADA IR DABAR

Vienuolikmetė Megė ir devynmetė Lili pasikrikštijo krikštykloje, esančioje netoli nuo tos vietos, kur buvo pakrikštyti pirmieji Bažnyčios nariai.

Abi mergaitės nekantriai laukė savo krikšto. Kai atėjo metas krikštytis Lili, ji pasikalbėjo su savo vyskupu. Lili sako: „Jis paklausė, ar turiu liudijimą apie pranašą ir ar mokėjau dešimtinę.“

Abiejų mergaičių prisiminimai apie krikštą yra geri. Megi sako: „Kai išlipau iš vandens jaučiausi, lyg galėčiau padaryti viską.“

Abi mergaitės gavo po dienoraštį, kuriame gali aprašyti savo ypatingas dienas.

4. Iš karto po susirinkimo lauke buvo pakrikštyti Džozefo Smito tėvai bei keli kiti žmonės.

Maksas ir Mija gelbsti dieną

Krisas Dyveris, Teksaso valstija, JAV

Maksas susiruošė žaisti didvyrius. Jis užsivilko raudonus marškinėlius. Apsisiautė didvyrio pelerina. Tada nuėjo į sesers kambarį.

Maksas pakvietė: „Mija, eime. Išgelbėkime šiandieną!“

Maksas ir Mija nuėjo į svetainę. Joje pamatė pilną krepšį drabužių.

„Ar padėsite man?“ – paklausė mama.

Maksas atsakė:
„Gera. Po to galėsime eiti gelbėti šiandienos.“

Maksas ir Mija padėjo mamai sulankstyti ir sudėlioti drabužius.

Tada Maksas ant grindų pamatė kelias šiukšles. Maksas tarė: „Surinkime visas šiukšles. Po to galėsime eiti gelbėti šiandienos.“

Maksas ir Mija apibėgo namus
ir išmetė visas rastas šiukšles.

Virtuvėje jie pamatė grindis
šluojančią mamą. Maksas tarė:
„Mes padėsime tau.“

Mija laikė semtuvėlį
šiukšlėms, o Maksas šlavė
grindis.

Maksas tarė: „O dabar
eikime gelbėti šiandienos.“

Mama pažvelgė į švarius
namus. Tada apkabino
Maksą ir Miją. „Manau, kad
jūs jau išgelbėjote!“ ■

JĖZUS EINA VANDENIU

„Pamatę jį, einantį ežero paviršiumi, mokiniai nusigando ir, manydami, jog tai šmėkla, iš baimės ėmė šaukti.

Jėzus tuojau juos prakalbino: „Nenusiminkite! Tai aš. Nebijokite!“
(Mato 14:26–27)

BAŽNYČIOS NAUJIENOS

Daugiau Bažnyčios naujienų ir informacijos apie renginius rasite apsilankę tinklalapyje news.lds.org.

Pasaulinis vadovų mokymas – naujas būdas

**Vyresnysis
L. Tomas Peris,
vyresnysis
Donaldas L.
Holstromas
ir vyskupas
Dynas M.
Deivyzas aptaria
kunigystės raktų
naudojimo
svarbą.**

Per ateinančius mėnesius Bažnyčios nariai visame pasaulyje nauju įkvėpiančiu būdu dalyvaus pasauliniame vadovų mokyme.

Skirtingai nei ankstesni mokymų susirinkimai, šių metų pasaulinis vadovų mokymas nebus vienas renginys, transliuojamas apylinkių ir kuolų vadovams. Vietoj to, jis padalintas į devynias trumpas dalis, įrašytas DVD diske ir patalpintas LDS.org tinklalapyje tam, kad paskatintų visus vadovus, narius ir jų šeimas diskutuoti ne tik šiais metais, bet ir ateityje.

Mokymo tema – „Šeimų ir Bažnyčios stiprinimas naudojant kunigystę“. Per šį mokymą Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariai, kartu su kitais visuotiniais įgaliotiniais ir visuotiniais pareigūnais, įkvėptai mokys šių dalykų:

- Kaip kunigystės galios dėka šeimos gali rasti stiprybę ir ramybę.
- Kaip padėti kiekvienai šeimai patirti kunigystės palaiminimus.
- Kaip turintieji kunigystės raktus stiprina namus ir šeimas.
- Kaip tarnauti sekant Kristaus pavyzdžiu.
- Kaip auginti vaikus šviesoje ir tiesoje.

Visi Bažnyčios padaliniai gaus po DVD įrašą; apylinkių ir kuolų tarybų bus prašoma peržiūrėti jį visą. Po to jie turėtų drauge aptarti, ką padaryti, kad šis mokymas būtų naudingas apylinkės ir kuolo nariams.

Per pamokas ir susirinkimus nariai galės peržiūrėti ir aptarti atskiras DVD įrašo dalis. www.lds.org svetainėje nariai ir jų šeimos gali peržiūrėti pavienes dalis bei papildomą medžiagą, padedančią geriau mokytis.

Visais atvejais svarbiausioji mokymo dalis vyks per aptarimą, baigus žiūrėti įrašo dalį. Vadovams, nariams ir šeimoms apmąstant, dalinantis ir liudijant apie tai, ką jie išgirdo ir pajuto, Šventoji Dvasia įkvėps juos ir mokys pritaikyti pamokymus savo reikmėms. Taip darant, šis pasaulinis vadovų mokymas padės stiprinti šeimas ir Bažnyčią visame pasaulyje. ■

Vyresnysis M. Raselas Ballardas, Linda K. Burton, vyresnysis Ronaldas A. Rasbandas, Eleinė Š. Dalton, Rozmari M. Viksom ir vyskupas Garis E. Styvensonas, stovėdami prie Merės Filding Smit namo „Štai ta vieta“ paveldo parke, aptaria palaiminimus, kylančius turint kunigystę kiekvienoje šeimoje.

ATSAKAS Į RAGINIMĄ GAUSINTI MISIONIERIŲ GRETAS –

misionieriškos mąstysenos puoselėjimas namuose ir Bažnyčioje

Heterė Vitl Rigli

Bažnyčios naujienos ir renginiai

Vyskupas Viktoras Nogalesas iš Park Čakabuko apylinkės, Argentinos Buenos Airių Kongreso kuolo, kabinete sėdi prieš skelbimų lentą, ant kurios pakabintos 37 jo apylinkės vaikų ir merginų nuotraukos. Vienam iš jų išvykus į misiją, prie nuotraukos jis prisega užrašą.

„Jaunimas džiaugiasi, kai užėję į mano kabinetą mato nuotraukas su užrašais, – sako jis. – Tai skatina juos ruošti savo misijoms.“

Ši apylinkė Buenos Airėse skleidžia misionieriško darbo dvasią. Per pirmus šešis 2012 metų mėnesius namus paliko ir tarnauti nuolatiniuose misijose į aštuonias šalis išvyko 19 jaunų narių, 14 iš jų – atsivertusieji. Daugiau nei 80 procentų tinkamo amžiaus jaunimo įsipareigojo tarnauti misijose.

Pastaraisiais metais Bažnyčios vadovai keletą kartų skatino, kad daugiau jaunimo tarnautų misijose.

2005 metais per balandžio mėnesio visuotinę konferenciją, netrukus po to, kai Bažnyčia išleido *Skelbti mano Evangeliją. Misionieriško darbo vadovą*, vyresnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo patarė šeimoms

ir vadovams puoselėti misionierišką dvasią ir daugiau vaikų bei merginų paruošti garbingai tarnystei, padedant jiems suprasti, kas jie yra, ir mokant juos doktrinos (žr. „Dar vieną“, 2005 m. *balandžio Visuotinės konferencijos medžiaga*).

2012 metų spalio mėnesio visuotinėje konferencijoje prezidento Tomo S. Monsono paskelbtas pranešimas, kad bus mažinamos misionierių amžiaus ribos, dar kartą priminė, kad Viešpats spartina Savo darbo tempus.

Daugelis šeimų ir Bažnyčios vadovų dabar įsiklauso į šiuos pranešimus ir savo kraštuose kuria vertingą misionieriško darbo tradiciją.

Kaip padėti jaunimui suprasti, kas jie tokie

Vyskupas Nogalesas į klausimą „Kaip jums pavyko padėti tokiam dideliame skaičiu jaunimo ryžtis tarnauti?“ atsakė: „Kai buvau pašauktas tarnauti vyskupui, didžiausias mano rūpestis buvo jaunieji apylinkės nariai, todėl kitiems apylinkės vadovams leidau suprasti, kad turime tapti jų gyvenimo dalimi.“

Pavyzdžiui, visi Čakabuko misionieriai prieš išvykdami turėjo

pašaukimus apylinkėje. Dažnai nauji atsivertusieji ir mažiau aktyvūs nariai būdavo pašaukiami tarnauti mokytojais ir tai padėjo jiems ruošti Evangelijos skelbimui.

Taip pat vyskupas Nogalesas suteikė jaunimui galimybę ruošti misijai dirbant drauge su vietoje tarnaujančiais nuolatiniiais misionieriais.

Kai vietiniai Bažnyčios vadovai ir nariai pasišventė darbui su apylinkės jaunimu, jie buvo palaiminti matydami, kaip nepaprastai auga misionieriška dvasia.

Misionieriškam darbui nusiteikusi šeima

Gartas ir Eloizė Endrius iš Dreiperio Jutos valst. žino, kokia yra misionieriškam darbui nusiteikusi šeima. 17 jų vaikaičių tarnavo misijose, o jie patys tarnavo šešiose misijose.

„Misionieriško darbo dvasios puoselėjimas jūsų šeimoje prasideda tada, kai jūsų vaikai yra maži“, – sakė brolis Endrius.

Sesuo Endrius jam pritaria. „Tarnavimas misijoje neturi likti kaip nutylėta tikimybė; priešingai, jūs kalbatės su vaikais ir vaikaičiais apie tai, kaip apie savaime suprantamą dalyką – *kada*, bet ne *ar* jie vyks“, – sakė ji.

Taip pat svarbu mokyti jaunimą apie tai, kas jie tokie, rodant misionieriško tarnavimo pavyzdį. Brolis ir sesuo Endrius pirmąjį pašaukimą priėmė 1980 metais, kaip tik jų jaunėliui sūnui išvykstant į misiją.

Vyskupas Viktoras Nogalesas stovi prie skelbimų lentos, kurioje matosi nuotraukos visų apylinkės jaunuolių, taip pat ir tų, kurie šiuo metu tarnauja misijoje.

Vienas anūkas, gavęs dovaną, padėančią pasiruošti misijai, parašė jiems laišką. „Jis padėjo mums [už dovaną] ir parašė: „Daug svarbiau padėkoti jums už jūsų rodomą pavyzdį“, – sakė sesuo Endrius.

Doktrinos mokymas

„Mūsų jaunimas turi teisę tikėtis, kad jų tėvai, Bažnyčios vadovai ir mokytojai padės pažinti ir suprasti Jėzaus Kristaus Evangeliją, – sakė vyresnysis Balardas. – Šventoji Dvasia patvirtins tiesą jų širdyse ir uždegs Kristaus šviesą jų sielose. Ir tada jūs turėsite *dar vieną* visiškai pasiruošusį misionierių“ (M. Raselas Balardas, „Dar vieną“, 2005 m. *balandžio Visuotinės konferencijos medžiaga*).

Už maždaug 9 600 kilometrų nuo

Buenos Airių, šalia Boizi, Aidaho valst., JAV, esančioje kaimo vietovėje įsikūrusio Horšu Bendo skyriaus narių šeimoms ir vadovams pasistengus geriau mokyti jaunimą Evangelijos taip pat labai padaugėjo tarnaujančiųjų misijoje.

Devyni iš šio mažo 75 narių skyriaus tarnauja misijose.

Vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pabrėžė tarnavimo priežastis ir naudą. „Visi misionieriai <...> tarnauja su vienintele viltimi – padaryti kitų žmonių gyvenimą geresnį, – sakė jis. – Apsisprendimas tarnauti misijoje nulems paties misionieriaus, jo arba jos sutuoktinio bei iš jų kilsiančios ainijos dvasinį likimą. Noras tarnauti yra natūrali žmogaus atsivertimo,

vertumo ir pasirengimo pasekmė“ („Paklauskite misionierių! Jie jums gali padėti!“, 2012 m. *spalio mėn. Visuotinės konferencijos medžiaga*).

Martinas Volkeris, Aidaho Emeto kuolo prezidentas, pritarė. „Tarnavimas misijoje jaunuolį nukreipia keliu, kuris paveiks išties kartas, – sakė jis. – Ruošdami jaunus žmones misionieriškai tarnystei, kuole darome viską, ką galime.“

Jaunimo mokymas apie doktriną yra to paruošimo dalis. Jaunimas Horšu Bendo skyriuje kas savaitę gali lankyti pasiruošimo misionieriškam darbui pamokas, kurių moko buvęs misijos prezidentas; tos pamokos papildo mokymus, vykstančius kiekvieną mėnesį jaunimui rengiamuose kuolo pasiruošimo misionieriškam darbui susirinkimuose ir kasmetinėje Aarono kunigystės stovykloje.

Larenė Adam, viena iš šešių brolio ir sesers Endrius vaikų, nuo 2007 iki 2009 metų kartu su savo vyru Džimu tarnavo Danijos Kopenhagos misijoje. Ji liudijo apie tai, kaip svarbu namuose mokyti vaikus Evangelijos.

„Vienas nuostabiausių dalykų, kaip galite padėti savo vaikams išsiugdyti liudijimą apie misionierišką darbą, tai rengti šeimos vakarus ir drauge su šeima studijuoti Raštus, – sakė ji. – Jei jiems duodate tokį stiprų Evangelijos mokymosi ir Evangelijos išmanymo pagrindą, jie tampa daug geriau pasirengę ir apie Evangeliją žino daug daugiau.“ ■

Jaunieji Bažnyčios tarnybos misionieriai džiaugiasi tarnaudami

Kerolin Karter

Bažnyčios naujienos ir renginiai

Vyresnysis Ernestas Sarabija kiekvieną savo misijos dieną nešiojo juodą misionieriaus ženklelį. Jis buvo paskirtas tarnauti kitokioje misijoje nei dauguma – vyresnysis Sarabija tarnavo jaunuoju Bažnyčios tarnybos misionieriumi (JBTM) Meksikos Hermosilo misijos ofise.

„Pripažįstame, kad kai kuriems vaikinams ir merginoms būtų neišmintinga patirti nuolatinės misijos

iššūkius, – sakė

vyresnysis

M. Raselas

Balardas iš

Dvylikos

Apaštalų Kvo-

rumo. – Bet tai,

– sakė jis, – nereiš-

kia, kad jie negali

patirti misionie-

riško tarnavimo

palaiminimų

(„Dar vieną“,

2005 m. balan-

džio *Visuotinės*

konferencijos

medžiaga).

Vyresnysis Raselas M.

Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų

Kvorumo sakė: „Misija yra sava-

noriška tarnystė Dievui ir žmoni-

jai“ („Paklauskite misionierių! Jie

jums gali padėti!“, 2012 m. *spalio*

mėn. Visuotinės konferencijos

medžiaga) ir yra daug būdų ją

atlikti.

Tiems, kurie garbingai atleisti nuo tarnavimo nuolatinėse prozelitinėse misijose, arba tiems, kurie turi anksčiau grįžti namo, JBTM programa gali suteikti prasmingus tarnavimo misijoje patyrimus.

Tarnavimo reikalavimai

JBTM programos dalyviai turi būti fiziškai, protišcai, dvasiškai ir emociškai pajėgūs vykdyti savo pašaukimo pareigas, kurios jiems yra kruopščiai parinktos.

JBTM paskyrimai gali trukti nuo 6 iki 24 mėnesių, kelias dienas per savaitę arba kaip nuolatinis tarnavimas. Yra galimybių tarnauti bendruomenėje, o taip pat ir namuose. JBTM gali būti paskirti tarnauti šeimos istorijos tyrimo tarnyboje, informacinių technologijų srityje, asistentais misijų ofisuose, vyskupų sandėliuose ir kitur.

Šeimos ir kunigijos palaikymas

Tėvai, kunigijos vadovai ir Bažnyčios nariai gali padėti potencialiems JBTM programos dalyviams ruoštis tarnauti misijoje.

Sesers Elizos Džoi Jang šeimos nariai ją ypač palaiko, vežiodami į Bažnyčios biurus Sidnėjuje ir atgal.

Vyresnysis Maiklas Hilamas, besidarbuojantis Honkongo paskirstymo centre, sakė: „Mano ankstauro ryto seminarijos mokytojai ir Vaikinių organizacijos vadovai padėjo man pasiruošti.“

Pasiuokojimas atneša palaiminimus

Sesuo Jang laisvas nuo darbo ne visu etatu dienas aukojo Bažnyčios tarnybos misijai. Ji sakė: „Jaučiuosi arčiau savo Dangiškojo Tėvo, kai žinau, kad padedu Jam.“

Tarnavimas Bažnyčios tarnybos misijoje jauniems misionieriams teikia ne tik dvasinius palaiminimus, bet ir vertingas socialines bei profesines galimybes. „Misija man parodė, kad sugebu savarankiškai dirbti“, – sakė sesuo Jang. (Iki tol ji dirbo prižiūrima.)

Nors ne visi tarnauti norintys jaunesnio amžiaus suaugusieji galės tarnauti, labai stengiamasi, kad galimybė būtų suteikta kiekvienam. Vaikinai ir merginos, norintys tarnauti tokiu būdu, gali pasikalbėti su savo vyskupu arba skyriaus prezidentu, kuris gali jiems rasti tinkamas galimybes.

Daugiau skaitykite news.lds.org ieškodami „young church-service missionaries.“ ■

Visuotinės Merginų organizacijos ir Paramos bendrijos vadovės keliauja po Azijos kraštą

Brenda Frandsen, Azijos krašto žiniasklaidos specialistė

Padedant Deividui O. Hysui, Polui Styvensui ir Lindai Rei Pond Smit

2012 metų lapkričio mėnesį Merė N. Kuk, pirmoji patarėja visuotinėje Merginų organizacijos prezidentūroje, ir Linda S. Ryvs, antroji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje, devynias dienas mokė ir įkvėpė jaunas ir pagyvenusias viso Azijos krašto seseris.

Kelionė sutapo su pranešimu apie atnaujintą jaunimo mokymo programą *Ateik ir sek paskui mane*, kuri nuo 2013 metų sausio yra naudojama Vaikinų, Merginų organizacijų ir jaunimo Sekmadieninės mokyklos pamokose. Ši nauja mokymo programa skirta padėti mokytojams mokyti taip, kaip tai darė Gelbėtojas, ir palaikyti glaudesnius ryšius su klasės nariais.

Taivanyje

Merė N. Kuk ir

Linda S. Ryvs

susitiko su

krašto įgalioti-

niais ir Taiva-

nio kunigijos

vadovais bei

nariais.

Po sesers Kuk ir sesers Ryvs apsilankymo Azijos krašte daugelis Azijos jaunuolių bei jų tėvų paliudijo, kad dabar jie yra labiau motyvuoti apvalyti ir pertvarkyti savo gyvenimus, ir tapti pavyzdžiais vietos bendruomenėms.

Honkonge sesuo Ryvs pažadėjo jaunimui: „Jei gyvenime išliksite švarūs, prieš visus galėsite stovėti su pasitikėjimu!“

Po susirinkimo, jos žodžių įkvėpta, 12-metė Tang Kak Kei pasakė: „Žinau, kad turiu kasdien skaityti Mormono Knygą. Knygelė *Jaunimo stiprybės vardan* išmokė mane atgailauti ir gyventi dorai, kad skleisčiau Kristaus šviesą ir tikrą laimę.“

Būdama Indijoje, sesuo Kuk susitiko su seserimis naujuose maldos namuose Indijos Čenajaus apygardoje ir su naujo Indijos Hiderabado kuolo nariais; ji patarė jauniems suaugusiems ruoštis ateičiai. „Siekite aukštesnio išsilavinimo, – ragino ji, – ir įgūdžių, padėsiančių jums kurti Karalystę. Sutelkite dėmesį į savo šeimą ir į tai, ką galite padaryti, kad palaimintumėte savo šeimos narius; į savo dvasinį pasirengimą, kad būtumėte vertos dvasios raginimų, ir kad žinotumėte, kur eiti ir ką daryti.“

Indonezijoje sesuo Ryvs dalyvavo pirmoje naujo Indonezijos Surakartos kuolo konferencijoje. „Pajutome, kokios nuolankios ir mylinčios yra jų dvasios. Kokie tai ištikimi nariai!“ – sakė ji.

Po to sesuo Ryvs lankėsi Malaizijoje, kur su Paramos bendrijos seserų grupe aptarė opiausius Paramos bendrijos organizacijos Malaizijoje reikalus ir tai, kaip Bažnyčia gali įkvėpti ir nukreipti.

Taivanyje sesuo Ryvs kalbėjo apie vietos narių stiprybę ir pasišventimą. „Džiaugiamės, žinodamos apie jų tikėjimą ir nuoseklų šventyklos lankymą. <...> Nariai yra meilės pavyzdžiai savo draugams ir kaimynams“, – sakė ji. ■

Jaunimas visame pasaulyje rodo, kaip jie stovi šventose vietose.

Prašome jaunimo siūsti nuotraukas

Šių metų tema bendroms jaunimo veikloms yra „Stovėkite šventose vietose ir nesitraukite“ (žr. DS 87:8). Vaikiniai ir merginos, *Liahonai* reikia nuotraukų, kuriose matytųsi, kaip jūs stovite šventose vietose. Nuotraukos galėtų atspindėti, kaip jūs leidžiate laiką su šeima, tarnaujate, atliekate misionierišką darbą, užsiimate menu, studijujete Evangeliją, tyrinėjate gamtą ir panašiai! Nuotraukas pateikite taip:

- Paprašykite, kad kas nors nufotografuotų jus šventoje vietoje.
- Aukštos skiriamosios gebos nuotrauką siųskite adresu liahona@ldschurch.org.
- Pridėkite žinutę, paaiškinančią, kodėl ši vieta jums yra šventa.
- Laiške parašykite savo vardą ir pavardę, gimimo datą, apylinkės ir kuolo (arba skyriaus ir apygardos) pavadinimus ir savo tėvų el. pašto adresą.

Jaunimo iš viso pasaulio nuotraukos bus spausdinamos kitame numeryje.

Apaštalas lankosi Maroke

2012 metų gruodžio mėnesį Siera Leonėje, Vakarų Afrikoje, įkūręs 3000-ąjį

kuolą, vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo su specialiu vizitu lankėsi mažame nuošaliame Rabato miesto Maroke skyriuje.

Per specialią sekmadienio vakare surengtą dvasinę valandėlę vyresnysis Holandas dalinosi Bažnyčios vadovų meile, kurią jie jaučia visiems Bažnyčios nariams visame pasaulyje, kad ir kiek jų mažai ir kaip toli jie būtų.

„Jūs nesate pamiršti, esate nuostabaus Viešpaties darbo užtikrinant ir skubinant Izraelio surinkimą per šį didingą paskutinįjį laikotarpį dalyviai“, – sakė jis.

Hondūro Tegusigalpos šventyklos pašventinimas

2013 metų kovo 17 dieną, sekmadienį, po kultūrinės šventės ir tris savaites trukusių atvirų durų dienų, trijų sesijų, transliuotų į visus Bažnyčios padalinius Hondūre ir Nikaragoje, buvo pašventinta Hondūro Tegusigalpos šventykla.

Hondūro nariai, kuriems tekdavo keletą valandų keliauti į Gvatemalos miesto šventyklą Gvatemaloje, džiaugėsi, kad jų šalyje buvo pašventinta pirmoji šventykla. Iš pradžių apie šią šventyklą buvo pranešta 2006 metų birželio 9 d. Pirmosios Prezidentūros laiške, o statybos pradžios ceremonija dabartiniame sklype įvyko 2009 metų rugsėjo 12 dieną.

Prezidentas Monsonas lankosi Vokietijoje

2012 metų pabaigoje Prezidentas Tomas S. Monsonas atvyko į Vokietiją susitikti su Bažnyčios nariais Hamburge, Berlyne, Miunchene ir Frankfurte ir paraginti juos sekti Jėzumi Kristumi.

„Atleisdamas Jis mokė atleisti, – sakė Prezidentas nariams Frankfurte. – Užjausdamas Jis mokė užuojautos. Atiduodamas save Jis mokė atsidavimo.“

Šventoji Dvasia moko mane

Nuo tada, kai mano šeima prisijungė prie Bažnyčios, pajutau jėgą, atsirandančią skaitant *Liahoną*. Tie prasmingi žodžiai įkvėpė mane tarnauti misijoje. Žurnale aptariamos įvairios temos, bet man svarbu tai, ko kiekvieną kartą ji skaitant mane moko Šventoji Dvasia. Iš tiesų mes galime būti laisvi net ir „priešo teritorijoje“ (žr. Boidas K. Parkeris, „Kaip išgyventi priešo teritorijoje“, *Liahona*, 2012 m. spalio, p. 24), kai studijuojame, skaitome ir pritaikome pricipus, kurių esame mokomi. Gelbėtojas yra gyvas, kunigystė yra žemėje, o Dievas – danguose.

Niutonas T. Senijangė, Uganda

Pataisymai

2012 metų spalio mėnesio *Liahonos* numeryje anglų kalba prie 76–77 puslapiuose esančių nuotraukų publikuotame straipsnyje „First Stake in India Organized“ buvo nurodytas klaidingas šaltinis. Nuotraukų autorė yra sesuo Gledis Vig. Atsiprašome dėl šios klaidos.

2012 metų gruodžio mėnesio *Liahonos* numeryje anglų kalba, 36 puslapyje esančiame straipsnyje „Sacred Transformations“ aprašyta Vigilų šeima buvo pakrikštyta ne 2011 metų birželio mėnesį, bet 2010 m. liepos mėnesį. Taip pat Andrėja Vigil gimė ne 2012 metų rugpjūčio, bet liepos mėnesį.

Knygoje *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Lorencas Snou, 2-ame puslapyje neteisingai įvardyta nuotrauka. Tai Prezidento Snou sūnaus Oliverio Godardo Snou nuotrauka. Taip pat 28 puslapio antraštėje Brigamo Jango Jaun. ir Francio M. Lymano vardai turėtų būti sukeisti vietomis.

GERKIME IŠ TO ŠALTINIO

Aaronas L. Vestas

Redaktorius, Bažnyčios leidykla

Kai kalbame apie šventyklų grožį, paprastai kalbame apie smailes, langus ir freskas. Pagrįbiai kalbame apie krikštyklas, endamento, užantspaudavimo ir celestialinius kambarius.

Tačiau kai pranašas pašventina Viešpaties šventyklą, jis pašventiną visą statinį, o ne tik visų matomas gražias dalis. Kanzas Sičio Misūrio šventyklos pašventinimo maldoje Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė: „Pašventiname šios šventyklos šventorių. Pašventiname kiekvieną šio gražaus statinio dalį, nuo nepastebimų pamatų iki aukščiausioje vietoje esančios didingos Moronio skulptūros.“¹ Kai Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas sakė Ogdeno Jutos šventyklos pašventinimo kalbą, jis pašventino „pamatus, sienas, grindis, lubas, bokštą ir visas pastato dalis“ ir meldė saugoti „visas mechanines dalis, apšvietimo ir vėdinimo sistemas, liftus ir viską, kas susiję su šiuo pastatu.“²

Esu dėkingas, kad Viešpats įkvepia Savo pranašus pašventinti kiekvieną šventyklos dalį. Nors durų vyriai ar apšvietimas tikrai turi mažesnę reikšmę nei altorius užantspaudavimo

*Jėzus Kristus yra
gyvojo vandens
šaltinis.*

kambaryje, tačiau šie dalykai prisideda prie svarbiausios, išaukštinančios šventyklos paskirties.

Vienas iš tų mažesnės reikšmės dalykų paliko man neišdildomą įspūdį. Vieną dieną buvau Solt Leiko šventykloje, dalyvavau apeigose už mirusiuosius, o po jų ruošiausi išeiti iš persirengimo kambario. Pamatęs geriamojo vandens fontanėlį pajutau troškulį, tad pasilenkiau atsigerti. Pagalvojau:

„Geri šį vandenį šventykloje, bet ar tikrai geri čia trykštantį gyvąjį vandenį?“

Tai nebuvo kažkoks griežtas pasmerkimas, o tik švelnus pabarimas ir sielą pervėręs klausimas.

Į tą klausimą atsakiau „ne“. Tikrai iki galo negėriau šventykloje trykštančio gyvojo vandens. Turėjau pripažinti, kad prieš kelias minutes priėmęs apeigas už mirusiuosius pradėjau galvoti apie kitus dalykus. Gerai padariau, kad padėjau mano pagalbos laukusiems žmonėms, tačiau neleidau, kad būtų padėta man.

Dabar kaskart eidamas į šventyklą susirandu vandens fontanėlį ir stabteliu atsigerti. Užduodu sau klausimą, ar giliai įsisavinu gyvąjį vandenį. Mano atsakymas – vis dar nepakankamai giliai. Tačiau mano troškulys didėja. ■

IŠNAŠOS

1. Tomas S. Monsonas, „Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’—an Offering of Hands and Hearts“, *Church News*, 2012 m. gegužės 12 d., ldschurchnews.com.
2. Džozefas Fildingas Smitas, „Ogden Temple Dedicatory Prayer“, *Ensign*, 1972 m. kovas, p. 12.

OFICIALUS PAREIŠKIMAS

ROBERTO T. BARETO ILLUSTRACIJA

VILFORDAS VUDRAFAS

XIX a. penktajame dešimtmetyje **Vilfordas Vudrafas** tarnavo Didžiosios Britanijos misijoje. Per jo tarnavimą **pasikrikštijo daugiau nei 1000 žmonių**. Vėliau Vilfordas Vudrafas tarnavo prezidentu **Jutos Sent Džordžo šventykloje**. Būdamas Bažnyčios prezidentu, jis skatino veikti, kad **Juta** taptų oficialia valstija. Be to, jis gavo apreiškimą, pagal kurį parengė **1 Oficialų pareiškimą**, kuriame šventiesiems nurodyta nebepraktikuoti poligamijos.

Aktoriai vaidina Jėzaus Kristaus gyvenimo scenas internetiniuose filmuose, kurias galima rasti biblevideos.lds.org; kelios paskutinės Gelbėtojo gyvenimo savaitės scenos pateiktos 26 puslapyje. Straipsnyje „Jėzaus Kristaus misija ir tarnystė“ (p. 18) Vyresnysis Raselas M. Nelsonas moko penkių Gelbėtojo tarnavimo principų, kuriais vadovaudamiesi galime juo sekti.